

BİZ HALKIZ GELECEK ELLERİMİZDEDİR

özgür gelecek

1-15 TEMMUZ 1993 SAYI: 7 FİYATI: 10.000 TL (KDV DAHİL)

YAŞAMIN KAVRANIŞI VE YENİ İNSAN -5
12-13. sayfalar

YENİ DEMOKRASİ YOLUNDA ÇKP
20. sayfa

MUSA SELVİ İLE RÖPORTAJ
11. sayfa

EN REZİL PRANGA: YAPAMAM PRANGASI
Muzaffer Oruçoğlu 16. sayfa

DEVLETLÜ
18. sayfa

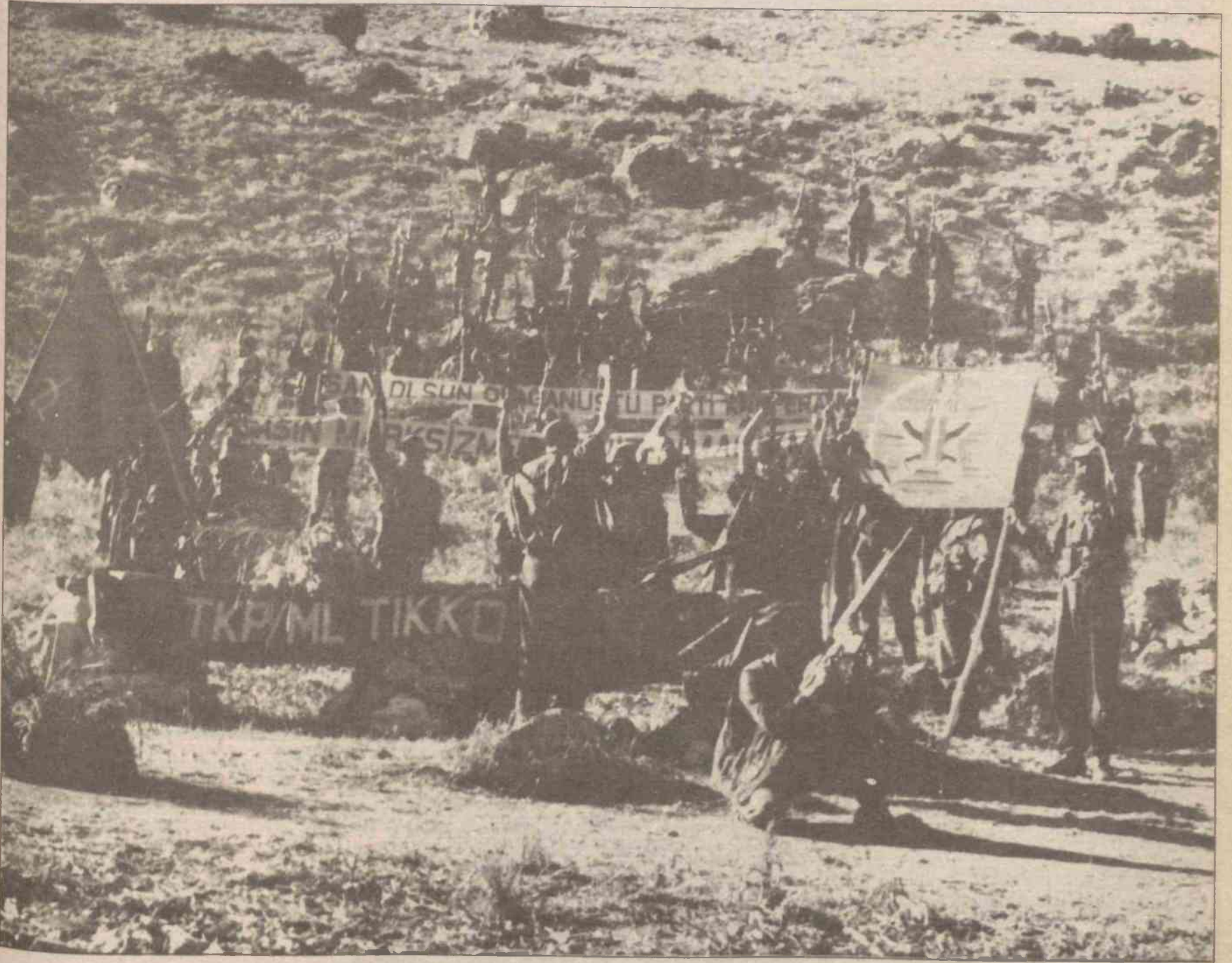
ÖNCE DURSUN KARATAŞÇILAR, SONRA POLİS BASTI
22. sayfa

KAMU EMEKÇİLERİ ÇESİTLİ EYLEMLİKLERLE
3 TEMMUZ'A HAZIRLANDILAR
9. sayfa

TUZLA TABAKHANELERİNDE GREV DALGASI
10. sayfa

KAĞITHANE İŞÇİLERİ İÇİN ACIL DAYANIŞMA
8. sayfa

TKP-ML Konferansı



**Marksizm-Leninizm-Maoizm'in
zaferiyle sonuçlandı!..**

www.partizanarsiv.net

Sunuş

Merhaba

Silah ve ayak seslerinin oluşturduğu harmoni Haziran sıcaklığında cehennem ateşini tutuşturarak egemenlerin üzerine sunuyor.

Çilekeş Türkiye halklarının umut ışığı TKP-ML'nin Konferans haberini coşkuyla ve heyecanla okuyacaksınız. Bu konferans genç bedenlerin omuzladığı geleceği yaratma savaşının bu dönüm noktasındaki onurlu yerini alacaktır.

Gazetemize posta yoluyla gelen TKP-ML'nin açıklamalarının ve Karadeniz, Toros'lardaki eylemlilikleriyle ilgili haberleri 4. ve 5. sayfalarımızda bulacaksınız.

Kitlelerin içten içe gelişen huzursuzluğu şimdi daha bir hareketleniyor ve meydanlara dolan ayak sesleri dağın cömertliğine sığınarak hakim sınıfları iyiden iyiyeye korkutuyor.

Aylardan beri azimle direnen Kağıthane işçileri kendilerini satan sendika başkanına inat şimdi daha bilinçli ve kararlı bir şekilde mücadeleye devam ediyorlar.

Sınıf mücadelesinde sınınmış ve tavizsiz mücadele etmiş Tuzla Deri işçileri yeni bir direniş örneği sergiliyor.

Kamu emekçilerinin örgütlenme mücadelesi adım adım genişleyerek Ankara'ya ulaşıyor.

Sıcak Haziran günlerinde iyiden iyiyeye kabaran işçi eylemleriyle ilgili gelişmeleri haber sayfalarımızda okuyacaksınız.

Toplum baskı kısılcasına alan egemenlerin zorbalıklarına karşı halkın gözü kulağı olan basın mensupları sudan bahanelerle tutuklanıyorlar. Özgür Gündem gazetesinin Haber Merkez Müdürü Ahmet AKKAYA hala cezaevinde tutulmaktadır. Çıkarıldığı mahkemede duruşması ertelenerek gerekçesiz ve keyfi olarak tutulmaktadır.

Kamuoyunda DK. hizibi olarak bilinen kesim tarafından Devrimci Çözüm dergisine yapılan saldırı halk güçleri açısından olumsuz bir gelişmedir. Tartışmayı çok uzatmayı doğru bulmamakla beraber Mücadele Gazetesine yazdığımız açık mektubu 11. sayfada okuyucularımızın ilgisine sunuyoruz.

Düzenli olarak Kürt ve Ortadoğu sorunlarıyla ilgili yazılarıyla bize destek sunan Faik BULUT'un yazısı bu sayıda elimize ulaşamadığı için yayımlayamıyoruz.

Gazetemizin daha nitelikli çıkmasını, okurlarımızın eleştiri ve önerileriyle desteklemeleri şarttır. Bugüne kadar okur çevresinden yeterli duyarlılığı göremedik ve bunu eksiklik olarak değerlendiriyoruz. Gazetemiz sizlerin gözü, kulağı, sesi olurken en büyük destekçisi de sizin olmanız gerekir. Tüm okurlarımızı çevrelerinde gelişen olayları haber yaparak gazetemizi eleştirel gözle okuyup görüşlerini bize yazarak katkıda bulunmaya çağırıyoruz.

Yeni bir sayıda buluşmak umuduyla.

Dostlukla...

Okurdan

Üşüyen Paris'ten selamlar

Dört yanımızdan çamur üreten, pislik üreten, yalan üreten bir medyaya kuşatılmışız. Bunca manipülasyonların yaşandığı bir ortamda gazeteciliği, yayıncılığı meslek ahlak ve onuruna uygun bir şekilde sürdürmemizin ödülünü siyasal iktidardan para cezalarıyla, toplatma kararlarıyla, baskı ve saldırılarla alıyorsanız, biz tutsaklar tarafından, emekçiler tarafından, ezilen, horlanan, katledilen, kurşunlanan, bombalanan halklar tarafından da umut, cesaret, onur yüklü selamlar, saygılar aldığınızı belirtmek istiyorum. Bütün bunlar sizin yayın politikasının ne denli doğru yolda olduğunun önemli ve ciddi göstergeleridir.

Yolladığınız her gazete ve dergide ülkemizin sıcaklığını soluyoruz.

Çıkacak her yeni yayını anamızı, şevdalarımızı, yoldaşlarımızı bekler gibi sabırsızlıkla bekliyoruz. Neredeyse vücudumuzun bütün fizyolojik, psikolojik, tinsel fonksiyonları görünür ve görünmeyen bağlarla çıkardığınız yayınlara bağlanmışız. Ülkemizden bir damla bir yudum haber... Gecekondularından, fabrikalarından, üniversitelerinden, köylerinden, dağlarından hele Kürdistan'dan, Munzur'dan, Dicle'den bir haber... İşte biz yaban ellerdeki, emperyalizmin kalbi ülkelerdeki tutsaklar için bir HAÑÇER'dir.

Çıkardığınız yayınlar; işçinin elinde anahtar, köylünün elinde tirpan, aydının elinde kalem, öğrencinin elinde kitap, tutsağın elinde fener, gerillanın elinde silah, çeşitli milliyetlerden emekçi halkımızın yüreğinde sönmeyen bir VOLKAN'dır.

Şimdiye dek cezaevinde çalışma imkanı ve "hakkımız" yoktu. Çalışmak için -emeğimi satmak üzere- başvurduğum. Çalışmaya başlamam durumunda ilk aylığımı sizlere yollayacağım. Ülkemi, en çok da halkımı ve dostları özledim. Sizleri Diyar-ıbekir sıcaklığıyla selamlıyor ve öpüyorum.

Paris cezaevinden Garabet Demirci

Mücadele okurları ve "Devrimcilikleri!"

Sayın Özgür Gelecek çalışanları halka doğru haber vermeyi ve ezilen sınıfın yanında yer almayı kendisine ilke haline getiren bir gazete çıkardığınız için hepimizi tebrik eder coşkuyla kucaklıyoruz.

Ben Tokat'tan Özgür Gelecek okuru olarak Mücadele okurlarıyla aramızda geçen bazı olaylara değinmek istiyorum.

Öncelikle Devrimcilere hiç yakışmayan bir davranış olan ev baskını olayından bahsetmek istiyorum. Bizim bir arkadaşımız bir tartışma ortamında Devrimci Solda'ki bölünmeyi anlattıktan sonra Devrimcilere karşı şiddet uygulamanın

ileriye yönelik süreçte insanları bireyselliğe, anarşistliğe ve serseriliğe itebileceğini anlatırken yanlışlıkla DS'lilere serseri dediği anlaşılıyor aynı tartışmada orada bulunan başka bir arkadaşımız olaya müdahale edip yanlış anlaşıldığını söylüyor. Yanlış anlaşılmanın yol açan arkadaş hatasını anlıyor ve özür diliyor. O anda orda sesini çıkarmayan DS'liler daha sonra bu olayı "partizancılar hareketimize hareket etti, Dursun Karataş'a hakaret etti" diyesorun haline getirilip sorunu çözmek adına tartışmada bulunan arkadaşın evini yedi kişi işe basıyor ve orada Devrimcilere yakışmayan dayı hareketlerde bulunarak adete arkadaş tehdit ediyorlar. Olay bizler tarafından duyulduktan sonra kendilerine neden böyle yaptıkları sorulduğunda biz ev basmadık, tartışmaya gittik diyerek kendilerini haklı çıkarmaya çalıştılar. Yalnız tartışmaya böyle mi gidilir böyle mi tartışılır sorularına ise cevap veremiyorlar.



İkinci bir olay ise Özgür Gelecek gazetesinde Tokat'tan yalan "partizan okurları mücadele gazetesini yalanlıyor" haberinden sonra gerçekleşti. Bu haberi okuyan bir Mücadele okuru iki arkadaşımızın yanında Özgür Gelecek gazetesini yere fırlatarak "bu şerefsizlik, adildir, şerefsizler devrimciliğin d'sini bilmiyor gibisinden hakarete bulunuyor. Olay arkadaşların müdahale etmesine karşın hakaretlerine devam ediyor. Özgür Gelecek gazetesinin halka gerçekleri aktarmasını kabullenemeyen Mücadele okurları kendilerinin devrimci olduğunu, devrimciliğin d'sini bildiğini küfür ve hakaretlerle gösteriyorlar.

Yine üçüncü bir olay ise 25.6.1993 tarihinde Halkevleri Eğitim ve Tarım-Sen'in birlikte düzenlediği gecede meydana geliyor. Bu gecede Mücadele okurları kendilerine hitap etmeyen müziklerle eşlik eden halkın arasına girerek, eşlik etmemeleri için baskı yapıyorlar. Devrim şehitleri için yapılan saygı durumunda bir Partizan okurunun Devrim anını okumasına ve hemen ardından sonra da başka bir insanın "İbrahimler ölmez" diye slogan atmasına müdahale ederek o insana

varıp sen slogan atıyorsun senden başka kimse slogan atmıyor diyerek polise o kişiyi teşhis etmesi üzerine başka bir arkadaşımız söz ne karıştırsanız, niye o insanı polise teşhir ediyorsunuz diyor. Bu sefer Mücadele okurları bu arkadaşımızın üzerine yürüdüler, araya başkalarının girmesiyle ortaklık yatışı ve arkadaş direkt giderek Partizan muhbirine haber verdi. Partizan muhbirini de Tarım-Sen'lilere giderek "Biz konsere siz organize ettiğiniz diye geldik. Mücadele okurları bir daha her hangi birşeye karışmasın buradan alınız" diye uyarıyor ve gelip Partizan okurlarında "Onlar yapsa da biz bu tür davranışlara girmiyelim, bu tür davranışlar polise hizmet eder" diyor. Bu esnada burada bulunan mücadele okurları "Sen ne demek istiyorsun" diyerek Partizan muhbirinin üzerine yürüdüler yine araya başkaları girdi ve olay yatıştı.

Bu anlattığım üç olay kesinlikle Devrimcilere yakışmayan ve Devrimcilerin tasvip etmeyeceği olaylardır. O yüzden kamuoyuna teşhir edilmesi için size yazma gereksinimi duydum.

Çalışmalarınızda başarılar dilerim. Hepinize selamlar. (Bu mektubu Mücadele'ye de faxladım.)

Tokat'tan bir Özgür Gelecek okuru.

Avrupa denilen merat...!

Benim böyle bir yazı yazmamın amacı Türkiye'deki Devrimci-Demokrat ve ilerici gençliği haberdar etmektir.

Önce biraz kendimden bahsetmek istiyorum. Ben birçok genç gibi tatlı sözlerle aidanıp ülkemizi terk ettim. Ancak geldiğim yerde umduğumu bulamadım.

Tabii buraya (Avrupa) gelmemle birçok gerçeği görmüş oldum. Avrupa'nın ilk basamağı olan Yunanistan'da mültecilerin durumuna baktığımızda burada insanlara insan gözüyle bakılmıyor.

Biraz fiziki yapısı yerinde olan haftada bir veya iki gün iş buluyorsa, zayıf olanlar ise ilaçlı yemeği yiyip hemen hayaller aleminde uykuya dalıyorlar. Yani buradaki pislikleri insanlık dışı muameleleri anlatsam sayfalar yeltmez. Ben bu durumu yazarken Türkiye'deki kardeşlerime olan önerilerim ise faşist devletin uzantısı ve işbirlikçi kolu olan mafyanın tatlı vaatlerine kanmayıp, binlerce kızıl kanın döküldüğü toprakları ve her gün baskı altında inleyen çilekeş halkımızı yalnız bırakmamalarıdır.

Faşist devletin topraklarımızda serbest at oynatmasına izin vermeyelim. Avrupa'da onursuzca yaşamaktansa, ezilen ve horlanan çilekeş halkımızın yanında onurluca mücadele edelim. O büyük ustanın dediği gibi "Tay dağına erişmek en güzeldir."

En kısa zamanda sınıf mücadelesi içinde buluşalım.

Saygılarımla Yunanistan'dan M.Çelik.

özgür gelecek

• elinize daha sağlıklı geçiş istiyorsanız

ABONE OLUN!

ABONE BEDELİ: Yurtiçi
6 aylık (12 sayı) 120.000 TL 1 yıllık (24 sayı) 240.000 TL
Yurtdışı
6 aylık (12 sayı) 48 DM 1 yıllık (24 sayı) 96 DM

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 120.000 TL/240.000 TL'yi Kemal Boztaş, T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No. 2004187 yurtdışı hesabına yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 48 DM/96 DM'yi Kemal Boztaş, T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No. 2004187 yurtdışı hesabına yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

ADI SOYADI:
ADRESİ:
ŞEHİR:
TELEFON:

Banka makbuzunun fotokopisini

"Özgür Gelecek Gazetesi, Umut Yayıncılık Ltd. Şti. Oğul Sokak No. 16/2 Sultanahmet/İSTANBUL" adresine gönderin.

"Halkımızın nazlı güli
Şehitlerimizin,
İhtilalde büyüyen
sürgünleri,
Çocuklarımız;
Anı olsun
gözbebeklerimizde
büyüttüğünüz öfkeye
Dağın usi çiçeğe kesmiş
bir ülke bırakacağız sizlere."

Gülşen ve Hasan GÜLLÜDÜ'Nün sevgili çocukları Özgür ve Cihan Oralın sünnet töreninde tüm dostları birlikte olmaya çağırıyoruz.

Tarih: 3.7.1993, Saat: 13.00-17.00 Tel:344 12 22 Ümraniye
Adres: Kırmızıgül Düğün Sarayı M.İsmail Mah. 3001 Cad.
Nispetiye (Merkez Son Durak)

UMUT YAYINCILIK VE BASIM SANAYİ LİMİTED ŞİRKETİ adına Sahibi ve Sorumlu Yazışmaları Müdürü: Kemal Boztaş, Genel Yayın Yönetmeni: Aydın Hanbayat,
Yönetim Yeri: Oğul Sokak No. 16 Sultanahmet-İSTANBUL Tel:516 25 38 - 516 60 20 Faks: 518 23 23. BÜROLAR: ANKARA: Necatibey Cad. No. 80-12 Maltepe Tel-Faks: 230 63 27, İZMİR:
850. Sokak No. 31 Üçüncübaylar Yaparsoy İşhanı 5/504 Konak Tel: 41 93 09. ÇUKUROVA: Atatürk Cad. Belediye Karşısı Çıkmaz Sokak Seven Ap. Kat 1 Daire 1 Tel: 573 780 Adana, MALATYA:
Turgut Temelli Cad. Halepliöğüt Apt. B blok. D:8 Tel-Faks: 22 08 04, ESKİŞEHİR: Sakarya Cad. Konya İşhanı No. 12 Daire 21 26120, KAYSERİ: Cumhuriyet Mah. Aytar Sok. Faraçoğlu İşhanı (9)
Kat:4 No:5.

Avrupa Temsilciliği: Basel Halkevi Erlen Str. 58-4057 Basel SCHWEIZ

ABONE KOŞULLARI: Yurtiçi, 6 aylık (12 sayı) 120.000 TL, 1 yıllık (24 sayı) 240.000 TL, Yurtdışı, 6 aylık (12 sayı) 48 DM, 1 yıllık (24 sayı) 96 DM, Yurtiçi Hesap No:
Kemal Boztaş T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No. 2004187, Yurtdışı Hesap No: Kemal Boztaş T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No: 4004188
Baskı: İstanbul'da UMUT YAYINCILIK Basılıdır. İletişim: Özgür Gelecek Gazetesi, Oğul Sokak No. 16/2 Sultanahmet/İSTANBUL

www.partizanarsiv.net

Egemen sınıflar tarihin her döneminde içine girdikleri ekonomik çıkmazın yükünü daima emekçi halkın sırtına yüklemiştir. DYP-SHP koalisyonunun yaptığı da budur. Bilindiği gibi hükümet programında; "Kürt realitesini" tanımaktan, siyasi yaşamdaki reformlara, çalışma ve yaşama koşullarının düzeltilmesine ve yeşil kart uygulamasına kadar bir dizi cazip vaatler yer almaktaydı. Ve bunlar için 500 gün süre isteniyordu. Bu durum emekçilerin çoğunu önce bekle-gör anlayışına soktu, sonra vaatlerin sözde kaldığı anlaşılınca içten içe bir hareketlenme baş gösterdi. 500 günün bitiminde kuru demogojilerle işi kurtarmaya çalışan Demirel, tam da o günlere denk düşen Ozal'ın ölümüyle rahat bir nefes aldı ve yıpranmışların yeri cumhurbaşkanlığı köşkünde soluklandı.

Başbakanlık, koalisyon ve hükümet sorununun gündeme geldiği süreçte Amerika'dan estirilen Çiller rüzgarı boyalı basını harekete geçirdi ve ülkenin ücra köşelerine kadar Çiller'in giyim-kuşamından, hanımefendiliğinden, zevklerinden yazıldı çizildi. Amaç Çiller aracılığıyla halka ıçırılacak "acı ilaç"ın tesirini düşürmektir. Zaten her gelen acı ilaç ve bir bekleme-fedakarlık süreci talepleriyle gelmemiş miydi? 24 Ocak 1980 kararları acı ilaçtı ve halkın 5 yıllık fedakarlığıyla düze çıkılabilecekti. 12 Eylül AF Cunta yeni bir acı ilaçtı ve yine 5 yıllık bir sabır-fedakarlık sonunda refaha kavuşacaktık. Sonra aynı şey ANAP iktidarları ve Demirel hükümeti tarafından savunulmuş, vaatlerde bulunulmuştu. Şimdi ise aldatma, soygunu savunma ve terör uygulama süresi Çiller'e gelmişti. Çiller formülüne en başta TOBB ve TUSİAD gibi iki büyük işveren kuruluşu dört elle sarıldı. Çünkü ABD onaylı, dünya bankası ve IMF destekli Çiller onlar için vazgeçilmez bir reklam malzemesiydi. Ekonominin düze çıkması için TISK ve MESS'de aralarındaki nüans farklılıklarını şimdilik bir kenara bırakarak Çiller üzerinde hemfikir oldular. Ancak Çiller hükümetinin yıpranması durumu da gözardı etmeyecek bir Anayol hazırlığını da ihmal etmemektedirler.

SHP ile güven tazeleyen Çiller yeni kabineyi kurarken DYP içinde baş gösterecek çalkantılarla bir süre yaşayacağına benziyor. Ancak sermayenin parmak oynatmasıyla her şey sütün liman olabilir, yada denge bozulabilir. Bu tamamen Çiller'in ekonomik düzenlemelerle yapacağı icraata bağlıdır. Aynı şey SHP başkanlığından kaçan İnönü içinde geçerlidir. Çiller yeni kabineyi kuramaz hızlı bir şekilde KİT'leri özelleştirme işine soyundu. Bunun yanı sıra sermayenin çıkarı uğruna kamu harcamalarının hatırı sayılır bir düzeye düşürülmesi 100 trilyonluk bütçe açığını kapatmak, iç ve dış borçları ödemek için ücret ve maaşların artışını enflasyonun altında tutmak, eğitim, sağlık, sigorta vb. sosyal harcamaları kısıtlamak için yeni önlemler de planlıyor. Bu tedbirler sefalet içinde yaşayan emekçilerin açlığa mahkum edileceğini ayan beyan ortaya koyuyor. 24 Ocak kararlarını istenilen tempoda yürütemeyen Demirel'den sonra hükümetin başına geçen Çiller bu uygulamanın adımlarını daha da hızlandıracak.

Kamu emekçilerinin örgütlenmeye sarıldığı bu günlerde KİT'lerin özelleştirilmek istenmesinde bir paralellik var. Durumu değerlendiren egemenler temkinli davranarak KİT'leri parça parça özelleştirmeyi planlamaktadırlar. Aksi durumda binlerce emekçiyi karşılarına almak demektir. Parça parça özelleştirmeye emekçilerinde gücünü böleceğinden daha risksiz olur diye düşünüyorlar. Ancak durum hiçte öyle gözüküyor. Çünkü daha şimdiden Kamu Emekçileri özelleştirmeye karşı hareket geçmiş durumda. Görülen odur ki önümüzdeki günler kamu emekçilerinin güçlü direnişine gebe.

Aynı zamanda ıçırılmak için hazırlanan "acı ilaç" toplumun diğer kesimlerini de harekete geçireceği benziyor. Zira aylardır işten atılmaları ve birikmiş maaşlarını alamayan işçilerin devam eden eylemlerine yentilerinin eklenmesiyle Çiller ikti-

Temcit pilavı gibi ıstılıp sunulan bayatlamış "acı ilaç"la nereye kadar?



Dağa koşut olarak gelişen halk muhalefeti egemenleri her gün biraz daha sarmalıyor.

darını erkenden sarsacak dalganın ilk işaretlerini veriyor. Buna, tarım ürünleri taban fiyatının düşük tutulması halinde, - ki hükümet programı bunuda kapsıyor- çiftçilerinde katılmaması düşünülemez. Bu durumda Çiller modeline karşı toplumun her kesiminden yükselcek seslerin bastırılması için MGK devreye girecek. Yani Çiller'in sermaye için yürürlüğe koyacağı ekonomik reformlar halk muhalefetiyle karşılaştığı zaman MGK halk üzerinde terör estirecek. Böylece aldanana "kadiife el" uzatılacak, aldanmayana "demir el" çarpacak.

Ülkenin bütünlüğü ve bölünmezliği için milli mutabakata varan egemen sınıf partileri her zaman olduğu gibi yine danışıklı muhalefet yürütecekler. Tabi bu arada parlamento ahırında dönem dönem bizleri neşelendirmek için birbirlerine laf atacak, sataşmalarda bulunacaklar. İşte ABD endeksli Türk hakim sınıflarının "yeni" yönelimi ve çerçevesi.

Ancak bunun ne derece yürüye-

ceğini zaman gösterecek. Çünkü Kürt sorunu onlar için hala baş ağrıttıcı konumunu devam ettiriyor. Gelişen ulusal hareketi bastırmak için her ne kadar kirli savaşa girmişlerse de kolay başedemeyeceklerini de kestirmektedirler. Dolayısıyla bu alanda yürürlükte olan olağanüstü Hal'i ve süper vali sistemini de yaygınlaştırarak tüm valileri süper vali yetkiyle donatmaya hazırlanıyorlar. Polis selahiyet yasağını da kapsamlı hale getirmek istiyorlar.

İşçi sınıfının muhalefeti bu yaz epey hareketlendi ve kamu emekçileri kazanılmış mevzileri genişletme mücadelesine iyiden iyiye ısınıyor. Tarım emekçileri taban fiyatlarının düşürülmesi halinde tetikte bekliyor sonbaharı.

Yeniden giriştiği silahlı eylemlerle tek taraflı ateşkes sessizliğini bozan ulusal hareket Türk hakim sınıflarını zor durumda bırakıyor. Acze düşen egemenler T.Kürdistan'ında topyekün bir savaşa girişmiş durumdadır. Tamamen savaş alanına dönen

T.Kürdistan'ında köyler, mezarlar bombalanıyor insanlar göçe zorlanıyor. Kalanlar işkenceye çekiliyor, köy meydanında açıktan infaz ediliyor. Buna rağmen dağı-taşı saran ulusal hareket çözülmek yerine direngenleşerek daha da kitleselleşiyor.

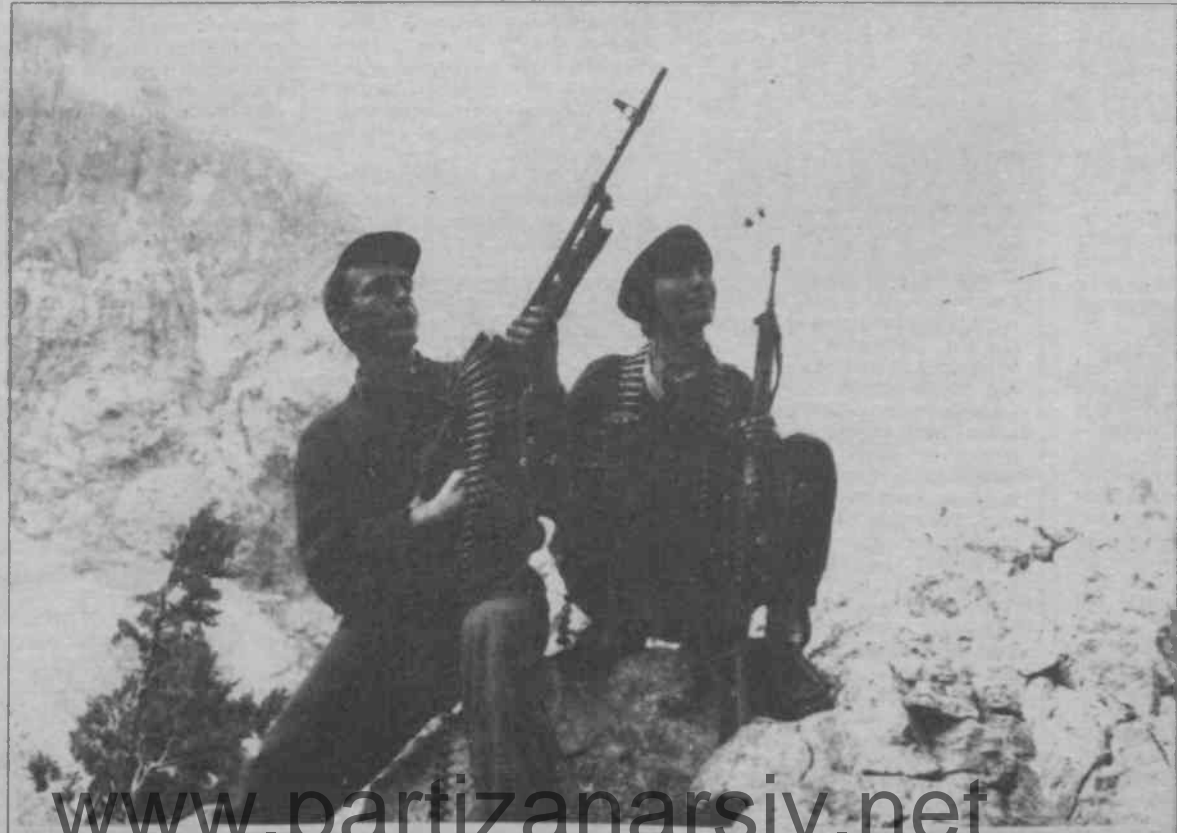
Ayrıca T.Kürdistan'ında proletarya partisinin önderliğinde boy veren gerilla mücadelesinin devindirici gücü Karadeniz bozkırlarını tutuşturarak Toros'ları yalıyor.

Ozellikle Haziran ayında yoğunlaşan gerilla eylemleri burjuvaziyi epey tedirgin ediyor. Karadeniz ve Toros'lar Kobra Helikopter'lerle bombarduman ediliyor.

Egemenler cephesinde çürüyen düzenin yeniden diriltme çabaları sürdürülürken kuşkusuz tıkanan sistemin işler hale getirilmesi için sanayi şehirlerine gereken önem verilecek ve esas olarak buralarda yaşama hakkı idame edilmeye çalışılacak. Bugün açısından kırlar henüz ellerinden tamamen çıkmadığı için var gücüyle köyleri, tarım alanlarını tahrip etmektedirler, kök salan gerillayı söküp atmak için. Ancak kitleyle kaynaşan halk savaşçıları koparıp atmanın pek o kadar kolay olmadığını onlarda bilmektedir. Bu nedenle kıvılcımın sıçradığı her yeni alana can havliyle saldırmakta, elden çıkarmamaya gayret göstermektedirler. Bunun için devleti güçlendirmektedirler, (KIT vb. kuruluşları özelleştirme yoluyla) denetimi daha iyi sağlayabilmek için. Diğer taraftan hükümetin erki işlemediği hallerde MGK ve YHK'yı devreye sokarak durumu idare edecekler.

Dipten gelen dalganın dağa koşut olarak gelişmesi karşısında her gün biraz daha çürüyen düzeni diriltmek için hal çareleri arayan egemenler kendisini yıkacak sınıflarla daha sıkıkuşatılıyor, hareket çemberi git gide daralıyor.

Savaşın içinde olağanüstü parti konferansını yapan proletarya partisi sınıf mücadelesinin nişangahından düşman karargahlarına yapacağı güçlü vuruşlarla ayaga kalkan emekçilerin sevinç kaynağıdır.



Gerillaların dağların doruklarından tutuşturduğu halk savaşı şimdi şehirlerdeki hareketlenmeye daha görkemli kılıyor, ve hergün biraz daha çürümeye yüztutan egemenlerin düzeni kendisini yıkacak sınıflarla daha sıkı kuşatılıyor.

ELİMİZE GEÇEN TKP/ML İMZALI BİLDİRİYİ OLDUĞU GİBİ YAYINLIYORUZ TKP/ML: Bağımsızlık, Halk Demokrasisi, Sosyalizm ve Komünizm yolunda emin adımlarda ilerliyor!



TKP/ML konferansının güvenliğinden sorumlu bir grup kadın gerilla konferansın MLM'in zaferiyle sonuçlanmasını havaya ateş ederek selamladılar.

TKP/ML güçleri olan TKP/ML-KONFERANS ve TKP/ML-DABK'nın 1992 Nisan'ında birleşmesinden bir yıl sonra gerçekleştirilen OLAĞANÜSTÜ PARTİ KONFERANSI'ndan, TKP/ML birliğini pekiştirerek ve güçlendirerek çıktı. TKP/ML güçleri birleşerek enternasyonal proletaryaya ve Türkiye proletaryasına olan tarihi görevlerini yerine getirirken; Olağanüstü Parti Konferansı'nın MARKSİZMİN-LENİNİZMİN-MAOİZMİN zaferiyle sonuçlanması ise, ideolojik anlamda enternasyonal proletaryaya büyük bir destek, emperyalist burjuvaziye ise vurulan büyük bir darbe olmuştur.

Partimizin kurucusu ve Türkiye işçi sınıfının ölümsüz komünist önderi İBRAHİM KAYPAKKAYA'nın kizil güzergahında ilerleyen partimiz TKP/ML, enternasyonal proletaryanın kendisine yüklediği Türkiye devrimini gerçekleştirme görevini yerine getirmeye büyük gayret göstermektedir. Bunun için bugüne kadar onlarca değerli önder kadro ve savaşçısını şehit verirken, başta partimizin kurucusu ve önderi ve kizil ordumuz TIK-KO'nun başkomutanı olan komünist önder İBRAHİM KAYPAKKAYA olmak üzere, partimizin genel sekreterleri Süleyman CİHAN, Kazım ÇELİK ve Askeri Komisyon Sekreterimiz İsmail BULUT yoldaşlarımızı şehit verdik. TKP/ML, proletaryanın nihai amacına ulaşana kadar da bu uğurda hiçbir fedakarlıktan kaçınmayacaktır.

TKP/ML Olağanüstü Parti Konferansı, Mao Zedung Düşüncesi yerine bundan sonra MAOİZM'i kullanmayı kabul ederek, enternasyonal proletaryanın büyük öğretmenlerinden Mao'nun Marksizm-Leninizm'e nitel katkı yaptığı resmen teyit etmiştir. Ve Marksizmin-Leninizmin tek başına dünyayı açıklamaya yetmeyeceğini, günümüzün açıklanmasının MAOİZM'le tamamlanacağı anlayışını onaylamıştır. Konferansımız, oportünist ve revizyonistlerle Marksist-Leninist-Maoist akımlar arasındaki ayrımın kesinlikle vurgulanması anlamında da Maoizmin nitel katkılarının bilince çıkarılması gerektiği üzerine dikkat çekmiştir. TKP/ML, bugüne kadar Mao'nun nitel katkılarına savun-

makla birlikte, MAOİZM kavramını kullanmamasını önemli bir hata olarak değerlendirmiş ve MAOİZM savunulmadan Marksizm-Leninizm'in savunulamayacağını bir kez daha vurgulamıştır. Ayrıca, enternasyonal proletaryanın büyük ustaları Mark, Engels, Lenin, Stalin ve Mao'nun birbirini tamamladığını bir kez daha ortaya koymuştur.

TKP/ML Olağanüstü Parti Konferansı, UKH'ni nicel olarak zayıfladığını vurgularken, bu alanda, bugüne kadar kendi üzerine düşen fonksiyonu oynayamadığını da belirtmiş ve UKH'ni güçlendirilmesi, birliğinin pekiştirilmesi için üzerine düşen görevi yapmayı kararlaştırmıştır.

Enternasyonal proletaryanın temsilcisi olarak DEH'in ayakta kalması önemli bir gelişme olmakla birlikte, DEH tıkanma noktasına gelmiş ve kendi içinde ideolojik hesaplaşmasını yapamamıştır. Aynı zamanda bütün Marksist-Leninist-maoist akımları bünyesinde toplamaktan ve enternasyonal proletaryaya yol göstermekten uzak kalmıştır. Bu nedenle öncelikle DEH'in kendi iç hesaplaşmasını yapması şarttır. Bunun için yeni bir deklarasyon hazırlanarak, UKH'ni toparlanması için harekete geçilmesi, emperyalist burjuvazinin komünizme yoğun saldırılarının olduğu günümüz konjktüründe daha da aciliyet ve önem kazanmaktadır.

TKP/ML Olağanüstü Parti Konferansı; emperyalizmle ezilen ülke halkları arasındaki çelişme baş çelişme olarak hala varlığını sürdürürken, RSE'nin çözülmesiyle birlikte ABD emperyalizminin dünya halklarının baş düşmanı olduğunu vurgulamıştır. Ve Konferansımız; emperyalist haydutlar arasındaki dalaşmaların kızışmasına karşın, hala esas akımın devrim olduğunu ve dünya devrim merkezleri olarak Asya, Latin Amerika ve Afrika ülkelerinin öncelikli yerini koruduğunu belirtmiştir.

RSE'nin çöküşüyle birlikte atağa geçen ve dünya jandarmalığını tek başına üstlenen ABD emperyalizminin "Yeni Dünya Düzeni" dediği sistem, düzensizliğin, emperyalist yağmacılığın, ezilen ülke halklarının daha fazla sömürülmesinin, proleter devrimlerin ve ulusal kurtuluş hareketlerinin bo-

ğulmasının, eşitsizliğin ve bölgesel savaşların daha fazla artırılmasının ve kışkırtılmasının bir başka adımıdır. Bu, emperyalistler arası dalaşmanın durduğu ya da yeni pazar paylaşımının sona erdiği anlamına gelmediği gibi, tersine emperyalistlerarası dalaşmanın daha da hızlandığı, çok bloklu emperyalist kutuplaşmaların nüvelerinin atıldığı bir süreç girildiğinin göstergeleri olarak kabul edilmelidir.

PartimizTKP/ML, en iyi enternasyonal dayanışmanın, her komünist partisinin Marksizm-Leninizm-Maoizm bilimi rehberliğinde kendi ülkelerinde devrimi gerçekleştirmeleri olarak görmektedir. Bu anlayışla hareket eden TKP/ML, Türkiye'de devrimi gerçekleştirmek için daha atılgan ve yılmaz bir mücadeleye girişmiş, bu uğurda silahlı mücadeleyi geliştirme ve güçlendirme kararı almıştır. Ve bugüne kadar TKP/ML, önemli iç sorunlarla uğraşmasına karşın, bunu önemli ölçüde çözerek, mücadeleyi esas olarak düşmana yönelmiştir. İç sorunları çözenin en önemli yolunun da pratik mücadeleden geçtiğini belirtmiştir.

Olağanüstü Parti Konferansı'mız; enternasyonal dayanışmanın en güzel örneğini veren, partimiz saflarına katılarak mücadele ederken Kürdistan dağlarında şehit düşen, partimizin de-

ğerli üyesi, enternasyonal proletaryanın örnek savaşçısı İsviçreli Barbara Anna KİSTLER yoldaşımızı, TKP/ML "Merkez Komitesi Onur üyeliği" ile onurlandırarak, onun mücadelesini ve partimize yaptığı hizmetleri ölümsüzleştirmiştir.

TKP/ML Olağanüstü Parti Konferansı; başta Peru Komünist Partisi önderliğinde verilen Peru Devrimini, Komünist partilerin emperyalizmle ve onların uşaklarıyla dışı dış verdikleri devrim mücadelesini ve emperyalizme darbe vuran bütün ulusal kurtuluş hareketlerini selamlamaktadır.

Kahrolsun Emperyalizm ve Her Türden Gericilik!

Yaşasın Marksizm-Leninizm-Maoizm!

Yaşasın Sosyalizm ve Komünizm Ülküsü!

Yaşasın Proleter Enternasyonalizmi!

Yaşasın Peru Proletaryasının Şanlı Mücadelesini!

Bütün Ülkelerin İşçileri ve Ezilen Halkları Birleşin!

20 Haziran 1993

TKP/ML-MKSB

(Türkiye Komünist

Partisi/Marksist-Leninist Merkez

Komitesi Siyasi Büro)



Yoldaşları Barbara'yı Merkez Komitesi Onur üyeliğine seçtiler. Türkiye halkları onu unutmayacaktır!

TIKKO gerillaları Ovacık yoluna pankart astı

DERSİM, Özgür Gelecek/ 24 Haziran tarihinde Ovacık-Tunceli yolu Güney konak köyü mevkiinde akşam saat 8.00 sularında TKP/ML-TIKKO gerillalarının kesildi. Ve yol denetimi yapıldı. Daha sonra yola "Şan Olsun Parti Konferansımız, Yaşasın Marksizm-Leninizm-Maoizm, TKP/ML-TIKKO" ibareli 3 pankart asıldı. Pankartlar sabah saat 8.30 sulanında geniş askeri önlemlerle indirildi. Yöredeki kaynaklardan alınan bilgiye göre eylemin TKP/ML Konferansının MLM ideolojisi ve İbrahim KAYPAKKAYA'nın işkili yolu güzergahında başarıyla sonuçlandığı öğrenildi.

15 Nisan 1993 tarihinde Ovacık ABK üyeleri olduğu gerekçesiyle gözaltına alınıp idam istemiyle Nevşehir'de yargılanan Seyfi Üzen, Önder Coşkun, Hıdır Gedik, Kenan Akgül, Oğün Geçgin, Alper Gedik ilk duruşmada tahliye edildi Ovacık'ta kendileriyle yapılan görüşmede TKP/ML-TIKKO ile ilişkilerinin olmadığını belirttiler.

Ote yandan 22 Haziran'da İstanbul-Kartal'da iki üstgeçite "Kürdistan'da Kirli Savaşa Şon!", TKP/ML-TIKKO-TMLGB imzalı iki bombalı pankart asıldı. Aynı gün Bahçelievler Garanti Bankası ve Ümraniye Emlak Bankası Şubelerine, "Amasya ve Tokat'taki hava bombardımanlarını protesto amacıyla" yine TKP/ML-TIKKO-TMLGB tarafından molotof kokteyl atıldı.

Toros Dağları'nda silah sesleri

Haber Merkezi/ Haziran ayı içerisinde TKP/ML TIKKO gerillaları Toros Dağları'ndan da ses getirmeye başladılar. Niğde'nin Ulukışla ilçesi'nde karayolunu kesen gerillalar araçlardan insanları indirerek bir süre propaganda yaptılar.

Tarsus'ta da benzer bir eylem oldu ve Tarsus karayolu trafiğe kapatılarak araç sahipleri ve yolculara TKP/ML propagandası yapıldı.

Erciyes dağının eteklerinde bulunan bir jandarma karakolu da TIKKO gerillalarının baskınına uğradı. Gerillalar Karakolu taciz ateşine tuttuktan sonra güvenli bir şekilde üs bölgelerine döndüler.

Öğretmenlerin katili kontrgerilla

Heber Merkezi- Diyarbakır'a bağlı Buçuktepe Köyü'nde 10 Haziran'da kaldıkları evde katledilen Nuriye Ak ve Elif Livan'ın kontrgerilla tarafından katıldığı bildirildi. Öğretmenlerin ailelerinin açıklamalarına göre, Elif Livan 29 Mayıs'ta bölgede kontrgerilla şefi olarak bilinen Cemil kök adlı kişi tarafından lojmanında PKK'lılarla konuşulduğu ileri sürülerek tehdit edildi. Livan durumu ailesine bildirerek kontrgerilla tarafından öldürüleceğinden korktuğunu söylemiş.

Elif Livan ve Nuriye Ak'ın Çınar jandarma Tabur Komutanlığı tarafından da, "işbirliğine yaşamadıkları için" daha önce tehdit edildiği ailesinin saptamaları arasında bulunuyor Elif Livan'ın yakınları iki öğretmenin ölümünün Show TV'de öldürülmeden önce verildiğini; O gece lojmanda olup olmadıklarını köy muhtarının evindeki telefonla kontrol edildiğini; jandarmanın ertesi gün 8.30'da köye geldiğinde olayı sorma yerine köylüleri köyü yakıp yıkmakla tehdit ettiğini; katliamı gerçekleştiren altı kişinin PKK'lıların aksine eylem yerinden "Biji Apo, Biji Kürdistan" sloganlarıyla uzaklaştıklarını ve bu altı kişinin civar köylerde renault marka otomobile dolaştığını görüldüğünü söylüyorlar.

Ava giden avlanır

TUNCELİ, Özgür Gelecek/ 6 Haziran 1993'te Özel Tim Hozat'ın Hoşan köyü civarında pusuya yatmıştı. Gerilla avındaydı yine. Oysa gerillanın istinbat kaynakları vasıtasıyla tüm gelişmelerden haberdardı. Pusudaki özel tim pususu atınları bu kez gerillalardı. Haziran yağmurlarının arttığı bir dönemde. Ve yağmur bastırdı. Özel Tim daha fazla isyanmamak için pusudan fırlayıp caddeye koşmaya başladı. Yoldan geçen araçlara binip gideceklerdi. Oysa, yağmurdan kaçarken doluya tutulmuşlardı.

Bu kez dolu dolu yağın TKP/ML TIKKO gerillalarının kurşunlarıydı. Kurşun yağmurundan kaçan Özel Tim dört arkadaşının cesedini yağmur altındaki çamurlu zeminde bırakmıştı.

Ovacık'ta mayın patlaması: İki kişi ağır yaralandı

OVACIK, Özgür Gelecek/ 27 Haziran 1993 tarihinde Ovacık ilçesi hayvan otlatan Fatma Çilgin (20) Mesut Çilgin (17) Nihat Güleçli (6) Cevizlidere köyü karakoluna yerleştirilen mayına basmaları sonucunda meydana gelen patlamada, öldüler. Fatma Çilgin ve Mesut Çilgin ağır yaralandı.

Patlamada ağır yaralanan Fatma Çilgin Diyarbakır, Mesut Çilgin ailesine haber verilmeden apar topar askeri helikopterle Elazığ tırat araştırma ve uyuşlama hastanesine kaldırıldılar.

Patlamaya yaralananın kurtulan Nihat Güleçli Cevizlidere köyü

karakoluna köye haber vermeme için gözaltına alınıp tehdit edildi. Bazı subayların halkı telkin için "Mayın gerillalar tarafından yerleştirilmiş. Mayın bize ait değildir" gibi açıklamalar yapmaktadır. Kendileriyle görüştüğümüz köylüler söylentileri yalanlayarak yaptıkları açıklamada:

"27.6 tarihinde saat 8 suları Karakol yakınında çok şiddetli patlama sesi ve duman gördük. Sıradan askeri eğitim sandık. Öğle saat 12 sularında Nihat Güleçli olayı bize haber verdi: 300 kadar hayvanımız patlamadan önce köyü, tüm araçları raiberce bulunduk. Köy-

kola yakın tepeler bilinçli olarak mayınlanmıştır, korkudan hayvanlarımızı otlatamıyoruz. Rastgele ormanları tarayıp bombalıyorlar.

Ote yandan 15 Haziran tarihinde aynı mntfkada Kanuşağı köyünden İbrahim Sal, gece 12.00 sularında Konturgerilla tarafından evinin önünden kaçırıldı. Yaşlı köylüye sabaha kadar işkence yapılarak TIKKO gerillaları hakkında bilgi alınmaya ve bölgede örgüte yardım edenleri söylemeye zorlandı. Köylü bilgi sahibi olmadığı için sabah saatlerinde serbest bırakıldı.

Öğretim üyeleri: Örgütsüzlüğe devam!

Ankara/Özgür Gelecek- Yıllardır, üniversite'de örgütlenme denilince akla öğrencilerin örgütlenme çabaları geliyordu. Oysa üniversite sadece öğrenciden oluşmuyordu. Öğretim elemanları, çalışan personel de üniversitenin bir üyesiydi, bir unsuru idi. Öğrencilerin yıllardır sürdürdükleri örgütlenme çabalarına karşın diğer iki kesimin örgütlenmesi, dolayısıyla örgütlü güç olarak toplumdaki yer almaları konusunda bugüne kadar önemli bir çıkış gözükmedi. Eğer birkaç öğretim görevlisinin, birkaç araştırma görevlisinin kurmuş olduğu işlevsiz dernekler hesaba katılmaz ise,

Bugün bu örgütsüzlüğün sıkıntısı, sayıca az olan bazı öğretim elemanları tarafından dile getirilmekte, bu örgütsüzlükten çıkış yolları aranmaktadır. 18 Haziran'da Mülkiyeliler Birliği tarafından organize edilen ve Harp-iş konferans salonunda az sayıda dinleyici karşısında gerçekleştirilen panel, bu gerçeklikten yola çıkılarak yapıldı.

Prof. Dr. Korkut Boratav'ın yönettiği panelde konuşmacılar şu isimlerden oluşuyordu: Ayhan Al-

kış (üniversite öğretim üyeleri derneği 2. başkanı), Ar. Gör. Aykut Çoban, Prof. Dr. Mehmet Tomak, Prof. Dr. Yakup Kepenek, Ar. Gör. Ozan Erözden (İstanbul Ar. Gör. Derneği Başkanı).

Panelistler konuşmalarında bugüne kadar örgütlenme alanında yaşanan sorunlardan, özellikle de öğretim elemanları arasında örgütlenmeye karşı var olan duyarsızlıktan bahsettiler. Bunun nasıl aşılabacağı üzerinde durdular. Bu konuda ağırlıklı olarak öne çıkan görüş, sendikalaşmak oldu. Geline bu günkü aşamada sendikalaşmanın tikanıklığı aşmada etkili olabileceği görüşü dile getirildi. Ne varki sendikalaşma konusunda da panelistlerde iki farklı eğilim olduğu görüldü. Birinci eğilim, sendikalaşalım ama, bu önce her üniversitenin kendi alanında olsun. İkinci eğilim ise, sendikalaşalım ama bu Türkiye çapında bütün üniversiteleri kapsayacak şekilde olsun biçiminde formüle edildi. Panelde birinci eğilimi daha çok Yakup Kepenek, ikinci eğilimi ise Mehmet Tomak temsil ediyor gözüktü.

Yakup Kepenek, her üniversite-

nin kendi öğretim elemanlarının özellikle sendikalaşması gerektiğini, buna bütün üniversitelerde aynı zamanda değil, önce bu işi götürebilecek üniversitelerden başlanması gerektiğini söylerken, karşı görüşü temsil eden Prof. Tomak ise görüşlerini şu şekilde dile getirdi: "Bugüne kadar yapılan örgütlenme çalışmaları başarısız olmuştur. Bunun üzerine bir çalışma var mı? Diğer yandan üniversitedeki eğitim elemanlarının yüzde kaç evrensel düzeydedir? Ben fizikçi olduğum için biliyorum fizikte bu 40 kişidir. Bunu fiziğin alt dallarına bölersen birer tane düşer. Böyle bir üniversite de yerel düzeyde nasıl örgütlenilir?"

Birinci turun bitiminin ardından panelin yöneticisi olan Prof. Korkut Boratav, 10 dakikalık bir süre içinde salonda bulunan dinleyicilerden görüşlerini dile getirmelerini istedi. Bu açıklamanın ardından söz alanlar da öğretim elemanlarının örgütlenmesine yönelik iki farklı öneri getirdiler. Eğitim-iş ve Eğitim-sen üyesi olduklarını söyleyen iki dinleyici konuşmalarında, günümüzde sendikacılığın iş kolu

düzeyinde örgütlendiği, bu nedenle öğretim elemanlarının da eğitim iş kolunda yer aldığı düşünülürse, bugün kurulmuş bulunan iki sendikaya öğretim üyelerinin katılmasının doğru olacağını savundular. Diğer görüşü ise üniversite personeli olduğunu söyleyen bir dinleyici temsil etti. Bu görüşe göre ise öğretim elemanlarının üniversite personeli olduğunu söyleyen bir dinleyici temsil etti. Bu görüşe göre ise öğretim elemanlarının üniversite personeli olduğunu söyleyen bir dinleyici temsil etti. Bu görüşe göre ise öğretim elemanlarının üniversite personeli olduğunu söyleyen bir dinleyici temsil etti.

İkinci turda konuşmacılar, zamanın kısıtlığından dolayı kendi görüşlerini derinleştirmekten çok salondan gelen önerileri tartıştılar. Konuşmacıların genel kanısı, var olan bu sendikalar katılmanın mümkün olmadığı, bunun sorunu çözümleneceği, hatta daha çok sorun getireceği yönünde oldu.

Panelin bitiminde ortaya çıkan gerçek şu idi: Öğretim elemanları bir süre daha örgütsüz kalmanın sıkıntılarını yaşamakta kararlılar. Bir buçuk saatlik tartışmada ortaya elle tutulur ve üzerinde anlaşabildikleri tek bir öneri koyamadılar.

Ayhan Uzala'nın tedavisi engelleniyor

Haber Merkezi: Sağlıkçılar Cezaevindeki TKP/ML davası tutsakları gazetemize bir açıklama gönderdiler. Açıklamada Ayhan Uzala'nın cezaevindeki sağlık durumuna değiniliyor:

"22 Nisan 1993 tarihinde İstanbul Bakırköy'de tek olduğu halde gözaltına alınan ve 16 gün yoğun bir şekilde işkenceye tabi tutulan Ayhan Uzala'nın tedavisi bilinçli bir şekilde engelleniyor. Vücudunun her yerinde işkence izleri taşıyan, özellikle de boyun, omuz ve sırtındaki yoğun kas ve adele ezilmelerinin yanı sıra, sol kolunun kırık olması Ayhan Uzala için acilen tedavi gerektirmektedir. Keza, kol ve ayaklarındaki karıncalanma ve uyuşukluk da tedavinin engellenmesi nedeniyle halen devam etmektedir.

Ayhan Uzala'nın 16 günlük yoğun işkence serüvenini, 8 Mayıs'tan itibaren Sağlıkçılar Cezaevindeki yeni serüveni izledi. Sağlıkçılar Cezaevi doktoru, Ayhan Uzala'nın vücudunun muhtelif yerlerinde 1,5 sayfa aşkın işkence bulgusunu içeren raporuna rağmen bugüne dek ciddi bir tıbbi müdahale yapılmamış, aksine, Ayhan Uzala'nın tedavisi için hastaneye her sevki cezaevi idaresi tarafından özellikle dış güvenlik değişik vesilelerle, engellemeye çalışılmaktadır.

Örneğin: İşkence'de sol kolu kırılan Ayhan Uzala tutulduktan sonra Bayrampaşa hastanesinde çekilen röntgen filmine rağmen, aynı hastanenin ortopedi doktorları tarafından "kırık yok" denilerek tedavi edilmemiştir. Kolundaki ağrıların artması üzerine, yoğun ısrarlar sonucu Cerrahpaşa hastanesine sevk edilmiştir. Burada yeniden çekilen röntgen filminde kol dirseğindeki kırık tespit edilmiş ve hemen alçıya alınmıştır. Ne varki, cezaevi idaresinin ve dış güvenliğinin tedaviyi engelleyici olumsuz tavırları nedeniyle 15 gün sonra sökülmesi gereken alçı ancak 23. gün Ayhan Uzala ve arkadaşları tarafından hiç bir tıbbi malzeme olmaksızın cezaevinde sökülmüştür.

Günlerce sonra yeniden çekilen röntgen filminde kolda yoğun bir şekilde kireçlenme ve zayıflama görülmüştür. Yoğun kireçlenme ve zayıflama alçının gereğinden fazla kolda kalması sebep olmuştur. Devam eden serüvende, bu kez kırık kola kelepçe vurmak isteyenler kireçlenmeye ve dilayısıyla kolun eski hareket kabiliyetine kavuşabilmesi için gerekli olan (doktor sevkine rağmen) fizik tedavisine gidilmesi engellenmektedir. Tamamen bilinçli olarak yapılan bu uygulamalar halen devam etmektedir." deniyor.

Buca cezaevinde direniş bitti

İZMİR, Özgür Gelecek/ Buca cezaevindeki siyasi tutsakların açlık grevinin 28. gününde durumu ağırlaşan direnişçilerden Serdar Karabulut, Mehmet Çalışkan, Özgür Çetin, Mehmet Örs ve Kader Aksu hastaneye kaldırıldı. Tutsak yakınlarının İHD İzmir şubesinde başlattıkları destek açlık grevi devam ediyor. TBMM başkan vekili ve SHP Diyarbakır milletvekili Fahmi Işıklar ziyaret ettiği tutsaklara "grevi bırakın ekmeğe yiyin" önerisinde bulundu. Ayrıca İzmir valisi Kutlu Aktaş'ın tutsakların can güvenliğinin sağlanması için güvence verdiğini söyledi. Fahmi Işıklar'ın söyledikleri tutsaklar ve dışarıdaki yakınları tarafından tepki ile karşılandı. Açlık grevi verilen sözlere üzerine 28 Haziran'da bitti.

Emekçi Kadınlar Kurultayı Girişim Komisyonu'ndan protesto

28 Haziran günü İstanbul Tabipler Birliği'nde, İstanbul Emekçi Kadın Kurultayı (EKK) Girişim Komisyonu çalışanları ve Bolu'da Kredi ve yurtlar kurumuna bağlı kız öğrenci yurdunda açığa çıkan öğrenci kızların pazarlanmasını kınayan, Diyarbakır'da bir süre önce iki ileri kadim öğretmenin öldürülmelerini lanetleyen ve 10-11 Temmuz günlerinde yapılacak olan Emekçi Kadın Kurultayına çağrıda bulunan bir basın açıklaması yapıldı.

EKK Girişim Komisyonundan Sıdika Özoğlu'nun yaptığı basın açıklamasında; genellikle kırsal

kesimden, yoksul emekçi aile kızlarının yerleştiği Bolu kız öğrenci yurdu gibi yurtların, insanlıktan payını almamış yoz, sorumsuz yöneticilerin elinde hazır fuhuş potansiyeli olarak kullanılması emekçi halkın ve kadınların insanca yaşama hakkına, bedenlerine sahip çıkma hakkına ve onurlarına indirilmiş bir darbe olduğunu belirterek; "Biz Emekçi Kadın Kurultayı Girişim Komisyonu ve çalışanları olarak sorumluların cezalandırılması ve teşhirinin yapılması için olayı izlemeye devam edeceğiz. Bundan böyle işçi ve emekçi halkın parçası olan emekçi kadınlara

yönelik her türlü aşağılanmanın ve saldırının karşısında olacağımızı kamuoyuna duyuruyoruz." dedi.

EKK'dan Seza Mis ise: Bir süre önce Diyarbakır'da iki kadın öğretmenin öldürülmesini protesto ettiklerini belirterek; Diyarbakır'da genç olmak, sorumlu gazeteci olmak, halk olmak, insan olmak ne ise, Diyarbakır'da öğretmen olmak hem de devrimci, demokrat, kadın emekçi olmak aynı şeydir; Devlet terörüne karşı olmak, safını kürt ulusal uyanışının yanında belirlemek, Kürt halkına karşı sermayeyle sınıf işbirliğini ve onun parçası, ajanlığı reddetmek. Sonuç; özünde

faili belli, faili meçhul ölmek demektir." dedi

Yine EKK'dan Tülay Aşkınıcı yaptığı basın açıklamasında 10-11 Temmuz günlerinde Caferpaşa spor salonunda yapılacak olan Emekçi Kadın Kurultayı'na duyarlı herkesin davetli olduğunu belirterek "Artık ezilmek, horlanmak istemiyoruz diyen her emekçi kadın ve tüm emekçi dostları Kurultaya güç ve destek vermeli. Kendi dilince, özlüklerini, öfkelerini anlatıp yarın eşit, özgür kadını yaratacak bir toplumsal yapı için mücadelede yerini almasında Kurultay açılan ilk kapı olabilir." dedi.

Asker değiliz, işçiyiz!

KAYSERİ, Özgür Gelecek: TÜRK-İŞ'e bağlı Harp İş Sendikası ile TÜHİS arasında Toplu- iş sözleşmelerinin çıkmaz girmesi ve TÜHİS'in işçilere askeri muamele uygulamaya çalışması üzerine, 3200 işçi yürüyerek olayı protesto ettiler.

Kayseri'de bulunan Hava İkmal Bakım Merkezi Ana/Tamir Fabrikası ve 12. Hava Ulaştırma üs komutanlığı Fasfat'ta tesislerinde çalışan 3200 işçi 14 Haziran'da Fabrikadan sendikaya kadar yürüyerek, sendika binasının önünde bir

miting yaparak işveren sendikası TÜHİS'i protesto ettiler. Yürüyüş sırasında tepkilerini dile getiren işçiler sloganlarla, "işçiyiz güçlüyüz", "sözleşme tıkanı. Sabrımız tükendi." dediler.

27 Nisan'da başlayan sözleşme görüşmelerinin çıkmaz girmesi ve Fabrikada işveren sendikası TÜHİS'in işçilere baskı yaparak işçilerden, askerlere ve subaylara karşı saygı göstermelerini beklemeleri, böylece işçilere askeri muamele uygulamaya çalışmaları bardağı taşıran son damla olmuştur.

Bir işçi "Bizim amacımız insanca yaşamak için tüm sosyal haklara sahip olmaktır. Bizler işçi olmamıza rağmen, fabrikada askerlere uyguladıkları muameleleri yani (dayak, ceza küfür vb.) bize de uygulamaya çalışıyorlar. Biz asker değiliz. İşçiyiz. Bunun ayırımı yapmalarını istiyoruz." dedi

Yine başka bir işçi de; "bu yürüyüşle tüm işçilerin tek bir yumruk olduğunu" belirterek, "Kurban bayramı öncesi 2 milyon olan ikramiyelerinin kurban bayramı sonrası 1.396.000 olarak ödendiğini"

söyledi.

Milli savunma Bakanlığı'nın sözleşmedeki temsilcileri, getirilen önerilerde, "olmaz", "geçelim", "mümkün değil", "bizi aşar, sonra görüşelim" gibi oyalama metotlarıyla işçilerin isteklerini geri çevirdiler.

İşçilerin tepkileri ücretlerin azlığının yanında, askeri muameleler uygulamalarına da tepki gösteriyorlar.

Bu fabrikalarda toplam 3200 işçi çalışıyor. Fabrikalarda üretim olarak askeri malzemeler üretiliyor.

Kayseri Cezaevinde 'Olağanüstü Hal Tatbikati'

KAYSERİ, Özgür Gelecek/ Gelişen, kökleşen halkın devrimci mücadelesi karşısında acizleşen Patron Ağa devleti artık açık halkı bombalıyor, işkence ediyor, göçettiriyor ve korucu olmaya zorlayarak sürdürdüğü kirli savaşını devam ettiriyor. Bu acizlikle saldırganlaşarak cezaevlerinde de örgütlük mahkumlarına saldırıyor, baskı yapıyor, ve sürekli haklarını gasp ediyor. Bayan tutsakların muayenelerine erkek asker ve polis sokuluyor.

Polis, asker ve gardiyanları siyasi mahkumlara karşı nasıl davranacağı veya saldırıcağı konusunda eğitecek "Olağanüstü Hal Tatbikati" diye bilinen tatbikatın ilki Kayseri kapalı cezaevinde yapıldı.

20 Haziran'da yapılan tatbikata jandarma, polis, itfaiye, sivil savunma uzmanları da cezaevi görevlileri

katıldı. Yaklaşık 2,5 saat süren ve 300 kişinin katıldığı tatbikat sırasında; mahkumların kendi haklarını almak için gösterdikleri direniş ve açlık grevlerini bastırmak için görevliler fiili olarak eğitildi. Cezaevi müdürü ile yaptığımız görüşmede; "1988'de üç ayda bir yapılması gereken tatbikat işçileri ve Adalet bakanlığı tarafından bize genelgeyle gönderilmiş. Bundan sonra da üç ayda bir yapacağız" dedi.

Tutuklu yakınları" Yapılan tatbikatta esas amaç siyasi mahkumların tüm haklarını gasp etmek ve onların en doğal direniş hakkı olan "açlık grevini" saldırı ve işkenceyle bastırmaya çalışmaktır" dediler.

23 Haziran Kayseri Kapalı Cezaevinde siyasi kısımda yapılan aramada Dev-Sol davasından yargılanan Hamdi Kayısı'nın dövülmesi üzerine siyasi mahkumların direnişine

geçtiler. Gardiyanlar operasyonu cop ve sopalarını hazırlayarak askerlerle birlikte beklediler. Daha sonra cezaevine gelen cezaevi savcısı ve il jandarma alay komutanı, operasyonu yapmayarak geri adım atmak zorunda kaldılar.

Kayseri Cezaevinde daha önce de bazı tutuklular mahkemeye götürülmemiş, bazıları ise, götürüldükleri halde ayakları çıplak olduğu gerekçesiyle mahkemeye salonuna alınmayarak cezaevine geri getirilmişlerdi. 23 Haziran'daki saldırıda ağır yaralanan TKP/ML-TIKKO davası tutsağı Orhan Takak ve Dev-Sol davası tutsağı Hamdi Kayısı, doktorun sevkine rağmen hastaneye götürülüyorlar. Cezaevi müdürü ve savcısı, duruşmaya çıkmaları halinde bazılarının tahliye olacaklarını bildikleri halde tutsakları bilimsel olarak duruşmalara götürmüyorlar.

Özgür Gelecek Yetkililerine

1/15 Haziran tarihli sayınızda "Özgür Der çevresinin baskı ve katliamlara karşı birlik üyeliği askıya alındı" başlıklı yazınızda Özgür-Der'in birlikten ayrıştığı ile ilgili yazılmaktadır. Birlik içinde yer alan EKD olarak böylece platformların mücadelesinde önemli olduğu, Özgür-Der'in de bu birliğin önemli bir bileşeni olduğu vurgulanmış ve birlikten uzaklaştırılması konusunda karşı tavır alınmıştır. Oy çoğunluğu ile alınan karar Özgür-Der'in platformu kendisinin terketmesine yol açmıştır.

Emekçi Kadınlar Derneği

POLİS LOKALİ KAPATTI

Kağıthane işçileri için acil dayanışma!

İSTANBUL / Özgür Gelecek- Kağıthane Belediyesi işçilerinin 20 Mayıs'ta Ankara'da başlattıkları açlık grevi devam ederken, İstanbul'da farklı gelişmeler oldu. 3 Mayıs'tan bu yana süren grevde tedavi olmayı reddeden son üç işçi de 16 Haziran'da ağırlaşıp hastaneye kaldırıldı. Bu olay sonucu eylem farklı boyutlar kazandı. Süresiz açlık grevinin bitmesi destekçilerin, dönüşümlü olarak sürdürdüğü açlık grevlerine dönüştü.

"ÇADIR KURALIM"

Bu gelişmeden sonra, süresiz açlık grevinin bitmesi fiili desteği azalttı ve başından beri gözünü işçilerin üzerinden ayırmayan polis, bu durumu fırsat olarak değerlendirdi. Ve 27 Haziran'da, saat 05.00 sularında 100'e yakın Çevik Kuvvet lokali bastı. Kağıthane Belediyesi başkan yardımcısı Emre Sabır, Halil Durna ve Necati Ermiş'in denetiminde içeri giren polis, lokalde bulunan 23 kişiden 8'ini göz altına aldı. Televizyon, buzdolabı da dahil olmak üzere bütün eşyalar el kondu. İşçiler, baskın olayını, 1 gün önce Belediye Mec-



Lokali kapatmak için fırsat bekleyen polis, işçi desteğinin en aza inmesini bekledi.

lisi'ndeki oylamada faaliyet raporu kabul görmeyen Calban'ın intikamı olarak değerlendiriyorlar. Bilindiği gibi 27 Haziran'da, Calban'ın faaliyet raporunun onaylanmaması yetkisini azaltmış, işçi maaşları ve kırtasiye işleri dışında imza yetkisi kalmamıştı.

Baskın olayının ardından, Kağıthane İşçi Lokali'nin tam karşısında bulunan SHP İlçe Merkezi'ne geçici olarak yerleşen işçiler, yeni çözüm arayışları içine girdiler. Eylemci işçiler, "Düzen partisi" olarak niteledikleri ve belli düzeyde güvensizlik besledikleri SHP ilçe

binasında geçici olarak bulunuyorlar ve kendilerine yeni bir yer arıyorlar.

Süresiz açlık grevinin bitmesini ve lokalin kapatılmasını kullananlar ise kamuoyunda direnişin bitmekte olduğu yolunda imaj yaratmaya çalışıyorlar. Bunu farkında olan işçiler, direnişi farklı boyutlarda canlandırmayı düştünüyorlar. 6 aydır evleri gibi benimsedikleri işçi lokalinden çıkmaları şu an işçiler arasında çeşitli çözümleri gündeme getiriyor. Bazıları Direniş çadırı kurmayı öneriyor. Bir binanın tutulmasını zorunlu görenler de var. Önümüzdeki günlerde kiralamaya işlemlerinin tamamlanması beklenen bir binada, direnişi sürdürmeyi düşünen işçiler böylece SHP binasında bulunmanın rahatsızlığından kurtulacaklarını düşünüyorlar.

Bütün direnişçiler, diğer belediyelerden destek eylemleri gelmediği sürece başarı sağlanamayacağı noktasında hemfikirler. Fakat kimileri, açlık grevinin sürmesini istiyor; kimilerince ise "açlık grevinin, tıkanıklığı aşmak için yararlı çözüm olmadığı" öne sürülüyor.

"HEM RP'NİN, HEM DÜZENİN TEŞHİRİ"

İşçiler, İşçileri Bakanlığı'na, Calban'la ilgili olarak sundukları yolsuzluk dosyalarının incelemeye alınması gibi bir beklentiden artık umudu kesmiş görünüyorlar. Ankara'da 20 Mayıs'tan bu yana süren açlık grevi İstanbul'daki işçilere büyük bir güç katıyor. Şimdiye kadar ki direniş sürecini gözden geçirip, bazı konularda özleşiri veren işçiler şöyle diyor: "Direnişin sadece Refah Partisi'ni teşhiri hedeflemesi yanlış. Biz düzenin teşhirini ihmal ettik. Bundan sonra düzenin teşhirine de ağırlık vereceğiz." Kağıthane eylemcileri, işçi mücadelesinin yakın tarihinde, en uzun direnişi yaratmış olmanın verdiği güvenle, morallerini diri tutuyorlar. Ancak bu morali, pratik eyleme dönüştürmek için "silkelemenin" şart olduğuna inanıyorlar. Şu bir gerçek ki, belediye işçilerini, düzenin dayattığı taşeronlaşırma ve özelleştirme gibi uygulamalara karşı, daha uzun soluklu bir mücadele bekliyor.

İlyas Güven'e büyük öfke

ANKARA-Özgür Gelecek/ Kağıthane Belediye işçilerinin 80 kişi ile süren açlık grevinin başından beri işçilerle birlikte bulunan Belediye-İş Beyoğlu Şube başkanı İlyas Güven'in, DİSK Genel-İş'e geçmesi Ankara ve İstanbul'da bulunan kağıthane işçilerini oldukça öfkelenirdi.

Hemen her işçi bu konudaki tepkisini dile getiriyor. İstanbul'da Kağıthane lokalinin polis tarafından basıldığı gün, işçilerden biri şöyle diyor: "İlyas Güven artık askerlerini cepheye bırakıp giden komutan gibidir bizim gözümüzde!"

Ankara'da Belediye-İş 1 No.lu şube binasında açlık grevini sürdüren işçilerin de tepkisi aynı; Aydın Boztepe, başkanın 6 aydan beri süren mücadeleyi terketmesinin yanlış olduğunu söylüyor. Ali Erdoğan adlı işçi ise "Her şeyden önce çözüm ona mücadelenin başında olan bir adamdı. Onu biz seçtik." diyor. Erdoğan, sözünün arkasını şöyle getiriyor; "6 bin işçinin iradesini hiçe sayıp 'ben gidiyorum' diyor. Açlık grevinin sonuç alma aşamasında, eylemi terk edip, arkadaşan hançerlemesi.. Ben.. buna dilim dönmüyor ama 'ihanet' diyorum."

İşçilerin sözcüsü Selman Yeşilgöz göre, başkanın Genel-İş'e geçmesi "işçileri satmak" anlamına geliyor. Bu tavır ona göre "devrimciliğe yakışmaz." Ali Erdoğan "sınıfa ihanet eden bir solcuya ilk defa rastladığımı" söylüyor. "Genel iş lafını duyunca tüyleri diken diken olan ve Genel-İş'teki işçilerle konuşmaya bile gerek görmeyen Güven niye gitti?" İşçiler hep bu soruyu soruyorlar.

Hasan Şencan bir zamanlar açlık grevine Genel-İş'ten gelen insanlara Güven'in "Bunlar niye geliyorlar. Madem destek vermek istiyorlar, işçiyi niye yola dökmüyorlar dediğini" anlatıyor.

İSTANBUL / Özgür Gelecek- Belediye-İş Beyoğlu Şubesi'nden İlyas Güven, Seyithan Güneysel, Mevsim Gürlevik, Fehmi Yüzgen, M. Ali Keskin ve Belediye-İş 1 No.lu Şube'sinden Şükrü Kartal, Mevlüt Eken, Hüseyin Kablan 23 Haziran'da yaptıkları bir basın açıklaması ile DİSK Genel-İş'e geçtikleri açıkladılar. İstifanın gerekçesinin yer aldığı basın bildirisinde, "Sorunların çözülmesinden sürekli kaçan Belediye-İş'te kalmanın hiç bir zeminin kalmadığını" anlatıyorlardı. Bu istifalar Kağıthane işçilerin üzerinde olumsuz etki yarattı. İşçilerin eleştirilerini İlyas Güven'e yönelttik.

Belediye-İş Beyoğlu Şube Başkanı, kendisine 6 bin işçinin iradesi hatırlatıldığında, "Tabana sormak kadar güzel bir şey yok, ama bu şey ifade etmezdi" diyor ve ekliyor; "Taban olumsuz tavır takmasa bile Belediye-İş'te kalmazdım." Tabana "inmeyişi" zaman olgusuna bağlıyor ve taban-

dan özür dilediğini belirtiyor. Sendikadan onlara sormadan ayrıldığı için kendisine kızgın olan işçilere şöyle diyor Güven: "İşçiler o moral çöküntüsünü nedenini bende arayacağına genel Merkez'e arasın." Güven daha sonra ayrılışına ilişkin şunları anlattı:

"Fuat Alan 31 Temmuz'a kadar işçileri oyalayacak ve bundan sonra hoşgörüsünü ortadan kaldıracak. Bunun nedeni de 31 Temmuz'da, Genel-İş'in sözleşme yetkisinin gelmesi. Kağıthane direnişinin altı ay süren mücadelesi boyunca Genel Merkez politika olarak çözüm getirici bir şey yapmadı, Merkeze, Türkiye'dek 78 şubenin başkanlar kurulunu acilen Ankara'da toplanması noktasında çağrı yaptık, ancak olumsuz yanıt aldık. 16 Haziran'da Belediye-İş'te yapılan bir toplantıda



İlyas Güven

Genel Merkez bana şöyle bir metin imzalatmak istedi: "Ben bundan sonra Genel-İş için çalışmayacağım, Genel Merkez'e sadık kalacağım..."

BAL BANA TAVIR ALDI

Hıdır Bal (Hıdır Bal geçmişte Beyoğlu Şube Başkanı iken 1 Kasım 1992'da yapılan Genel Merkez kongresi'nde yönetim seçilmiş ve o sırada Şube sekreteri olan İlyas Güven ise tüzük gereği başkan olmuştu.) bana tavır aldı. Kendisi genel merkeze gidince tüzük gereği benim seçilmem gündeme gelince, 'İlyas'ın dışında birileri şube başkanı olacak' dedi. Tüzüğe göre seçilmem halinde olağanüstü kongreye götürüleceğini de söyledi. Beyoğlu Şubesi 28 Aralık'ta olağanüstü kongre de kazandığı tak-

dirde ihraç edeceğini söyledi. Orada kalsaydım yine ihraç edecektim."

Bugün Genel-İş'in sınıf sendikacılığını savunması... Ben kahin değilim ki. Ama şu an böyle bir yapı yoktur. Şimdi kadrosu olmayan bir yapı için orada sınıf sendikacılığı var demek doğru olamaz. Ancak mutlaka sınıf sendikacılığı yaratılmalı. Genel-İş'in kongresini yapan şubelerine bakmak lazım. Oralarda sınıf bilinçli insanlar yönetimlere geliyor.

Geçmişte Genel-İş'e söylediğimiz eleştiriler hala geçerli. Genel-İş'e 'Mücadele kaçınılması' deyip demediğimi hatırlıyorum. Ancak 80 öncesinde bana kişiliğimi kazandıran sendika DİSK olmuştur. Genel-İş'te şu an sınıf sendikacılığı anlayışını yok diyorum. Ama bir nefer olarak sınıf ve kitlesel sendikacılığın yaratılmasından yanaım. Bizim buraya gelmemiz, Genel-İş'e yaptığımız eleştirilerin üstünü çizeceğimizi anlamına gelmez."

Kağıthane işçilerinin Ankara günlüğü

ANKARA, Özgür Gelecek/ Kağıthane işçilerinin Ankara'daki eylemliliklerinde yavaş yavaş sona yaklaşıyor. Bir yandan bürokratik engellerin aşılabilmesi diğer yandan oldukça uzun bir bekleyişin getirdiği karamsarlık ve kendi içinde çözümlenemeyen bir durum hızla götürüyor. Bu değerlendirmemizi aktardığımız işçiler, "Sanırım öyle olacak, ama bilinmeli ki sonuç mutlaka olumlu olacak. Zafer bizim olacak!" demekten kendilerini alamadılar.

İşçilerin Türk-İş'e, Belediye-İş Genel Merkezine tepkisi gün geçtikçe artıyor. Genel Merkez güvenleri kalmamış. Aydın Boztepe adlı işçi: "Bunlar şirket sendikacılığı yapıyor, düzenle her an uzlaşıyor" diyor.

11 Haziran'dan bu yana pek öyle farklı bir gelişme olmadı. Yapılan görüşmeler ve eylemdeki gelişmeler kısaca şöyle oldu:

12 Haziran'da işçilerin kaldığı Belediye-İş 1 Nolu şubenin bulunduğu binanın önünde Tüm Sağlık-Sen üyeleri bir basın açıklaması yaparak Kağıthane işçilerinin yanında olduklarını söylediler. Aynı gün işçilerle Kamu Çalışanları Platformundan bazı yetkililerle bir

toplantı yapıldı. Toplantıda eylemlerde ortak tavır konusu görüşüldü. 14 Haziran'da Mahmut Kılıç'ın da içinde bulunduğu bir grup HEP heyeti ziyarete bulundu.

15 Haziran'da İşçileri Bakanlığı'na PTT'nin Kızılay şubesinden telgraf çekildi. Ardından TBMM'ye doğru yürüyüş gerçekleştirildi. Güven Park'ın çıkışında polis bariyeriyle karşılaşıldı. Barikat aşılamayarak yürüyüş bitirildi. Aynı gün TBMM Başkanvekili Fehmi İşıklar'la bir randevu alındı.

17 Haziran'da Fehmi İşıklar'la görüşülerek, Güven Park'ta toplanan imzalar kendisine iletildi. 18 Haziran'da İşçileri Bakanı ve Çalışma Bakanı ile görüşüldü. Çalışma Bakanı Mehmet Moğultay'ın gereğini yapacağını söyleyerek, bilinen şarkının bilinen nakaratlarını tekrarlamak pek bir sakınca görmedi. Akşam saatlerinde Tabibler Odasından gelen 10 kadar doktorun yaptığı sağlık taramasında Ahmet Akar adlı işçiye verem teşhisi kondu. Bunun üzerine bütün işçiler verem testinden geçirdi. 19 Haziran'da Tabibler Odasından ve Tüm Sağlık-Sen'den gelen doktorlar açlık grevinin ilişkin bir basın açıklaması yaptılar.

20 Haziran'da İşçileri Bakanı İsmet Sezgin ile bir görüşme daha yapıldı. Sezgin'in koltuk devrine hazırlandığı son günlerde işçilere söylediği sözlerle şöyle oldu: "Bu arkadaşların hak arama mücadelesini saygıyla karşıyorum. Bugüne kadar yasal zemin dışına çıkmadılar. Bunu da takdir ediyorum. Bu arkadaşlar için birşey yapamamanın izdirabını geçiyorum."

25 Haziran'da süresiz açlık grevini devam ettiren iki işçi hastaneye kaldırıldı. Aynı gün konuya ilişkin bir basın açıklaması yapıldı. 26'sında aralarında Belediye-İş 1 Nolu Şube'nin de bulunduğu 4 sendika yetkilisi bir günlük destek açlık grevinde bulundular. 27 Haziran'da ise İstanbul'da Kağıthane işçilerine yönelik saldırıyı kinayan bir basın açıklaması yapıldı.

30 Haziran'da ise Kağıthane direnişçileri açlık grevindeki altı arkadaşlarını TBMM'sinin önüne bıraktılar.

Belediye-İş sendikası önünden üç ambulansla taşınan Meclisin Dikmen Kapısı'nda sedyelerle indirdikleri arkadaşlarının 42 gündür açlık grevinde olduklarını hastaneye tedavi kabul etmediği için açıklayan direnişçi işçiler "Bütün en

üst boyutta gösterilen duyarsızlığa karşı arkadaşlarımızı her türlü kötülüğü ve sağırılığı protesto için TBMM kapısına bırakıyoruz. Sorunlarımızı ve arkadaşlarımızı ilgi göstermesi gereken rahatsız olsun artık" diyerek meclisin önünden ayrıldılar. Meclis Kapısına gelen CHP İstanbul milletvekili Algan Hacaloğlu ve CHP Ankara milletvekili Uluç Gürkan işçilerin yanında olduklarını söylediler.

Çok hızlı gelişen olaydan şaşkınlıkla dönen emniyet yetkilisi "Ankara polisi nerde", "bunlar buraya nasıl geldi" diyerek çevresindekilere bağırıp çağırıyordu.

Uluç Gürkan "işçiler Mehmet Moğultay'la ve Meclis başkanıyla görüşmek istiyorlar, kendileri gel-sinler" diyerek işçilerin haklılığını savunurken, emniyet görevlisinin "bu yasadışı bir eylemdir" demesi üzerine "Gürkan 'bunların yaptığı yasadışı da bu işçiyi bu hale getirenlerin yaptığı yasal mı?' diye sordu.

Yeni başbakanın meclis görüşmesine gelişinde sedyede işçiler ambulanslara taşınıyordu. Durdurulmak istenen Tansu Çiller, el sallayarak yoluna devam etti.

Memurlar Samsun'da yürüdü

Haber merkezi- Samsun'da Kamu Sendikaları platformunun düzenlemek istediği "Demokrasi ve Sendikal Haklar Mitingi"ne valilik izin vermedi. 27 Haziran'da valiliğin tavrını protesto eden bin kadar kamu emekçisi Samsun'un en merkezi caddelerinden birini işgal ederek basın açıklaması yaptılar ve alkışlı protestoyla PTT binasına dek yürüdüler. Postahane herkesin telgraf çekmesine polis izin vermedi. 20 memur telgraf çekerek valiliğin keyfiyetini protesto etti. Diğer kamu emekçileri dışarda oturma eylemi yaparak arkadaşlarının çıkışını beklediler.

Kamu çalışanlarının Karşiyaka mitingi

İZMİR, Özgür Gelecek/ Kamu Çalışanları Sendikaları İzmir platformunun düzenlediği "Demokratik ve Sendikal Haklar" mitingine yaklaşık 8 bin kişi katıldı. 26 Haziran'da Karşiyaka İnsan Hakları Park'ında toplanan kamu çalışanlarının başlattıkları yürüyüş Bostanlı Balık Hali meydanında yapılan mitingle sona erdi. İzmir'de bulunan bütün sendikaların, çevre il ve ilçelerden gelen kamu çalışanlarının Sadaka değil maaş istiyoruz" Söz yetki karar çalışanların katıldığı mitingde "işçi memur elele genel greve" Yaşasın demokratik mücadelemiz", "İnsanlık onuru işkenceyi yenecek", sloganları atıldı.

Mitinge İnsan Hakları Derneği İzmir şubesi kalabalık bir kortejle katılırken, Buca Cezaevindeki 29 gündür açık grevde olan yakınlarına destek vermek amacıyla bir haftadır açık grevi yapan tutuklu aileleri giydikleri, kefen elbiseler ve ellerinde tuttukları "çocuklarımızı öldürmeyeceğiz" dövizleriyle oldukça etkiliydiler. Kamu Çalışanları Sendikaları platformunun grevli toplu sözleşmeli sendika hakkı kazanmak için ülke çapında geliştirilen eylemlilerin bir parçası olarak düzenlenen yürüyüş ve miting alanında yapılan konuşmalarla sona erdi.

Adana ve Mersin'de kepenk kapatmalar

ADANA, Özgür gelecek/ ERNK (Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi)'nin 16,18 ve 19 Haziran günlerinde kepenk kapatma, okula gitmeme, işe gitmeme, sokağa çıkmama ve kontak kapatma çağrılarını yapması üzerine yoğun eylemlilikler yaşandı.

16 Haziran'da Mersin'in Çay, Çilek, Yenipazar, Gündoğdu, Sıteler, Sağlık, Toroslar, Demirtaş, Alsancak, Portakal, Barbaros, Güneykent ve Akbelen mahallelerinde esnaf kepenk ve kontak kapattı. Bunun üzerine çağrıyla uyan işyerleri ve kiraathaneler polis tarafından "Siz PKK kararlarına uyup kepenk kapatıyorsunuz, biraz da biz kapatalım" denilerek ruhsatları alınıp kapatıldı. Bazı işyerleri de yağmalandı.

18 Haziran'da ise Adana ve Mersin'de Kürtlerin yoğun yaşadığı mahallelerde kepenk ve kontaklar kapatıldı, okula ve işe gidilmedi, bazı yerlerde sokağa çıkılmadı.

Bu olayların ardından da polis, esnafın arabasını, işyerlerini ve dükkanlarını tahrip etti ve gözaltılar başladı.

19 Haziran'da yapılan çağrıda daha yoğun katılım oldu polis de boş durmayarak çok sayıda kişiyi gözaltına aldı. Gözaltına alınanlar hakkında bilgi alınmadığı gelen haberler arasında.

İSTANBUL'DA SENDİKAL HAK MİTINGİ:

"Geliyoruz bekle bizi Ankara"

İSTANBUL/Özgür Gelecek / 3 Temmuz Ankara Yürüyüşü öncesi kamu Sendikaları platformunun eylemlilikleri sürüyor. 27 Haziran'da İstanbul Kamu Çalışanları Şubeler Platformu'nun düzenlediği "Grevli, Toplu Sözleşmeli Sendikal Hak" mitingi Şişli Abide-i Hürriyet Meydanı'nda gerçekleştirildi. Yaklaşık 3 bin civarında kamu çalışanını saat 13.30 Çağlayan'dan miting alanına doğru yürüyüşe geçtiler. Memurlar yürüyüş boyunca megafonla yönlendirilerek, saptanmış sloganlar atırdı. Yürüyüş ancak 14.20 sularında bitti. Polis kalabalık bir kitle halinde yürüyüşü ablukaya aldığı gözlemlendi.

Alanda Koma Dengi Azadi'nin müziği eşliğinde halaylar çekerek bekleyen Kamu Emekçilerine devrim şehitlerinin anılmasının ardından sendika merkezleri adına ilk konuşmayı Tüm Maliye-Sen Genel Başkanı İrfan Erdemoğlu yaptı. Erdemoğlu düzenin işçi sınıfını yoketme kampanyasının olanca fizyola devam ettiğini;encil, bireyci bir insan kuşağının yaratılmaya çalışıldığı belirtti. "Devlet değişimden söz ediyor... Teknoloji değişti, işçi sınıfı da değişti. Devlet'e işçi sınıfı uzlaşmalı deniyor. Ama bu iki sınıfın arasında varolan temel çelişkiler



Miting: "Kamu çalışanlarının güçlerini 3 Temmuz'da Ankaraya taşıyalım" sloganıyla bitirildi.

sürüyor" diyerek Yeni Dünya düzenini yaydığı işsizlik, ırkçılık, toprak paylaşımı ve yoksulluğa dikkat çekti ve Türkiye'deki icraatlara değindi. Erdemoğlu emekçilerin kopara kopara almadığı demokrasi demokrasi değildi diyerek Kamu çalışanları için 1993'ün kendi kaderlerini kendilerinin yarattığı bir yıl olacak. Bugünden itibaren hak-

larımızı alacağız" dedi. Erdemoğlu sözlerini "Kamu Emekçilerinin güçlerini 3 Temmuz'da Ankara'ya taşıyalım" dileğiyle bitirdi. Grup Yorum'un konserinin ardından Kağıthane belediyesi işçileri adına konuşan Cengiz Yıldırım lokallerinin basıldığını ama bu tüm baskıların mücadelelerine engel olmadığı belirtti ve Kamu Çalışanlarını kendi-

leriyle dayanışmaya çağırdı. Yıldırım: "Son sözüm su; Zafere Kadar Direniş" dedi

Grup kızılmak "İbrahim Yoldaş'ı" söylemeden bütün eller havadaydı ve ezgiye hep bir ağızdan eşlik ettiler. DDSB pankartının altında toplanan 300 kişilik bir kitlede bu coşkuya katıldı.

Kitlenin bir kısmı Ağaçların arasında yer alan meydana adeta piknik yapıyordu. Sosyalist dergilerin pankartları çevresindeki bir çok insan halayla çekiyordu. "Dersim, Erzincan, ilerliyor partizan" sloganları yankılanıyordu

Eğitsen 3 nolu şube Başkanı Ömer Elmas son konuşmayı yaptı. Grevli toplu sözleşmeli sendikal haklarının anayasal güvenceye kavuşmasını istediklerini belirten Elmas, "Hükümetin hazırlığını yaptığı grevsiz, toplu-sözleşmesiz yeni düzenlemeyi tanımayacağız. Ya ileri sıçrayacağız ya da geri kalacağız. Ankara yürüyüşünde gücümüzü Çiller hükümetinin kapısına yaslayalım" Ömer Elmas'ın konuşması sürerken arkalarından birçok insan miting alanını terketmeye başlamıştı bile. Kapanış resitalini Ferhat Tunç verdi. Miting dağıldığı sırada bir grup devrimci tartaklandı. Gözaltına alınanlar oldu.

Erciyes'de memurun sesi yükseliyor

KAYSERİ/Özgür Gelecek- Kayseri'de Kamu Çalışanları Şubeler Platformu "hak verilmez alınır" ilkesinden hareketle; Grevli-toplu sözleşmeli sendika haklarını almak için gezi ve mitingle seslerini duyurdular. Eğitim-Sen, Tüm Maliye-Sen, Tüm Bel-Sen, Tarım-Sen, Tüm Yargı-Sen, Kültür-Sen, Sosyal Hizmetler-Sen ve Tüm Sağlık-Sen'in bir araya gelerek oluşturdukları Platform; 16 Haziran'da yaptıkları toplantıda grevli-toplusözleşmeli sendika hakları meclise gelene kadar eylemlerini sürdüreceklerini belirttiler. 3 Temmuz'da Ankara'da yapılacak olan genel mitingde katılmak için Kayseri bölgesinde de katılımı sağlamak için alt çalışmalarını başlatmak amacıyla daha önce aldıkları kararlar doğrultusunda; 19 Haziran'da gezi düzenlediler. 26 Haziran'da da Kayseri'de miting yaptılar.

Yapılan Miting'e yaklaşık 1500 kişilik bir katılım oldu Birçok sen-

dika ve bölgelerden gelen kamu işçileri pankart ve dövizleriyle mitingte yer aldılar.

Kayseri'nin Erkiyet yolu üzerinde bulunan köprüünün üzerinde başlayan miting fuar yolu üzerinde sona erdi. Miting izni için başvuran Kamu Sendikaları Platformu Üyeleri Kayseri'nin en kalabalık caddesi olan Sivas caddesi içinde miting yapmak için diretilerse de başaramadılar. Miting izni, özellikle şehrin dışına verildi.

Miting sırasında taşınan sendika pankartlarının yanında, Belediye işçileri adına iş-ekmek-özgürlük, "Özgür-der adına "Halkız Haklıyız Kazanacağız", Kayseri Halkevi ve CHP Pankartı da taşındılar. Yapı-yol sendikası pankartını da işçi ve memurlar birlikte taşındılar.

Mitingte sendika başkanları yaptıkları konuşmalarda, emeklerinin karşılığını, sosyal haklarını alan, demokratik, çağdaş, örgütlü bir toplum yaratmayı istediklerini

ve grevli toplu sözleşmeli sendika taleplerini bir an önce almak için mücadeleyle devam edeceklerini açıkladılar.

Gelen mesajlar da okundu. Özgür Gelecek okurlarının göndermiş olduğu mesaj şöyleydi: "Yasallaşan 12 Eylül Askeri Faşist cuntası ezilen, sömürülen tüm halkın haklarını baskı, işkence ve katliamlarıyla gasp ederken, işçi ve memur sınıfı da bundan nasibini aldı. 13 yıldır parçalanamayan burjuva yasalarını söküp çöplüğe atma zamanı gelmiştir. diyerek, Demokrasi ve Sendika Hakları Mitinginde başarılar diliyoruz. "Miting sırasında 80'lik bir emekli olan Mükrem Ulu "1977'de emekli olduğumu, 1.600.000 bin lira aylık aldığımı, bundan sonra hırsızlıktan başka çaresi kalmadığını" söyledi. Mükrem Ulu "aylığım zenginlerin ayaklarının altına papuç parası dahi olamaz" dedi

Eğitim-İş Sendikası Kayseri Şubesi mitingde katılmadı. Miting ön-

cesi katılmama gerekçelerini dinlemeye gittiğimizde: "Mitingin olacağını duyduklarını ama, platformun aldığı kararı duymadıklarını, haberleri olmadığını" söylediler.

Yönetimden bir kişi de "Eğitim-İş Sendikasının merkezi olarak katılmadığını, Kayseri'de de platformun başından beri dışında kaldıklarını, herkesin bireysel olarak katılabileceğini" söyledi. Bir kamu işçisi Eğitim-İş'in katılmamasını değerlendirirken "Kamu çalışanlarının gücünü bölmek, sınıf sendikası adına burjuvazinin lehine çalışmaktadır dedi.

Kamu çalışanlarının Mitingi, 13 yıl aradan sonra Kayseri'de yapılan ilk miting olması nedeniyle bazı eksiklikler ve gerilikleri olmasına karşın, gasp edilen hakların geri alınma mücadelesi açısından başarılı oldu. Artık insanlar DYP-SHP iktidarının açık yüzünü teşhir ederken, Kendi haklarını alma mücadelesi veriyorlar.

15 -16 Haziran için Ankara'da memur eylemi

ANKARA/Özgür Gelecek- 15- 16 Haziran Büyük işçi direnişinin 23. yıl dönümünde Ankaralı Kamu Emekçileri ve Kağıthane Belediye-İşçileri Çalışma Bakanlığı önünde yaklaşık 2 bin kişiyle bir gösteri yaptılar.

16 Haziran günü öğle saatlerinde Necati bey caddesinden yürüyüşe başlayan Kağıthane işçileri sloganlar atarak kızıl y'dan Selanik Caddesi'ne kadar yürüdüler. Burada Kamu Çalışanları Sendikalarıyla buluştular.

Topluluk Çalışma Bakanlığı'nın önüne kadar 200 metrelik bir yolu sloganlarla yürüdüler. Burada bir konuşmacı Türk-İş'e bağlı 20, DISK'e bağlı 31, Hak-İş'e bağlı 8 Kamu Çalışanları Platformunu oluşturan 19 sendika ile TMMOB ve T.T.B'nin ortak imzalı açıklamasını okudu. Açıklamada:

En temel insan hakkı olan siyaset yapma hakkı konusunda memurlara, sendikal ara ve meslek örgütlerine getirilen siyaset yapma yasağı kaldırılarak, çalışanların ülke yönetimini doğrudan katılma hakkının tanınması demokrasinin

vazgeçilmez gereği olduğu vurgulandı.

Çalışma yaşamını düzenleyen yasaların ücretle çalışanların sendikal hak ve özgürlüklerini evrensel demokratik ilkeler temelinde ve çalışanların katılımlarıyla yeni baştan hazırlanması isteniyor ve: "Tüm çalışanların grevli toplu sözleşmeli sendikal hak ve özgürlükleri üzerindeki engeller, yasaklar, idari baskılar kaldırılmalı, Kabul edilen İLO sözleşmeleri iç hukuka uyarlanmalıdır." Lokavt kaldırılmalıdır. Sendikalaştırma, özelleştirme ve taşeronlaşmatırma uygulamalarına son verilmelidir.

Kamu kesimindeki toplu sözleşmeler bir an önce işçiler lehine sonuçlandırılarak, işçilerin ekonomik kayıpları önlenmelidir.

TBMM'de bekleyen 158 sayılı İLO sözleşmeleri kabul edilmeli ve "iş güvencesi yasası çıkarılmalıdır. İşsizlik sigortası yasası da TBMM gündemine getirilerek yasallaşmalıdır." deniyor

"Kağıthane İşçileri" "Ülker", "Türkiye Üçüncü Levent İşçileri", "Etkürova İşçileri" işçilerine geri



Çalışma Bakanlığı'nın önündeki fiili mitingde 2 bin kamu emekçisi katıldı.

dönmelidir."

Kağıthane İşçileri" adına konuşan Salman Yeşilöz bir işyerinde ilk kez bu kadar uzun süreli bir açık grevi yaşamıştır. Fakat, halen bir takım gözler kör, kulaklar sağır. Beklediğim, nihai de tene görecek" dedi.

Platform adına yapılan konuşmada 3 Temmuz'da Kamu Çalışanlarının Ankara'ya yürüyeceği daha sonrasında da iş bırakma eylemi yapılacağı duyuruldu. 2 bin kişilik topluluk içinde 80 kişilik Kağıthane işçisinin sesi en gür çıkan ve en coşkulu sestti.

TUZLA TABAKHANELERİNDE GREV DALGASI

Deri işçilerinin patronlara karşı birliği

İSTANBUL, Özgür Gelecek/ Tuzla, Aydın Köyü Organize Deri Sanayii Bölgesi'nde toplu sözleşme görüşmelerinin tıkanmasının ardından deri işçileri eylemlere başladı. Eylemlerin sıklığı Deri İşverenleri Sendikası tarafından şu cümleyle dile getiriliyordu: "Doğru da kepenk kapatma Tuzla'da direniş!" Deri-İş Aydın Şube Başkanı Musa Servi, "Hak verilmez alınır" ilkesiyle hareket ediyoruz diyor. 23 Haziran günü işverenle yapılan son toplantıdan da bir sonuç çıkmaması deri emekçilerini harekete geçirdi. 24 Haziran'da

sendikalı sendikasız bütün işçilerin katıldığı yürüyüş, öyle etkili oldu ki, yürüyüş sonrası bazı işçiler sendikaya gelip üye oldular.

JANDARMA PATRON İŞBİRLİĞİ

Organize Sanayii Bölgesi'nde toplam 22 fabrikada örgütlü Deri-İş sendikası, 17 Haziran günü grev kararı aldı. Grev kararından önce, işverene uyarı amacıyla bir ya da iki saatlik iş bırakma işçiler, daha sonra yürüyüşlere başladılar. Son 15 gündür bu eylemlilikler da-

ha da sıklaştı ve iş bırakma süreleri uzadı.

24 Haziran'da gerçekleşen tam gün iş bırakma eylemi, Organize deri sanayii bölgesinin caddelerinde yapılan yürüyüşle daha da etkili oldu. Bu olay üzerine işverenler, her zamanki gibi jandarmaya haber verdi. Her fabrikanın önüne iki jandarma diktiler. Bazı fabrikaların patronları kasıtlı olarak o günkü yemeği ve çayı da kestiler.

Ayrıca Aydın'da "İşçiler 15 milyon istiyorlar" diye bir söylenti yaydılar. Onların bu söylentisi boşa çıktı çünkü, bordrolarda yazılı 1.5

milyon lira onları yalanlıyordu.

İŞÇİLERİN TALEPLERİ

Deri işçileri 48 bin lira olan günlük ücretlerinin 80 bin liraya yükselmesini istiyorlar. İşverenler demokratik maddelerde hiç taviz vermiyor. Taslakta, "toplular çıkarılma" sayısının 2'ye indirilmesi talebi yer alıyor. (Geçen yılki sözleşmede bu sayı 10'dan 4'e indirilmişti.)

Musa selvi, bu talebe imza atmak isteyen işverenlerin şöyle dediğini söylüyor: "Bu madde olmasa da toplu çıkış olmaz. Siz böyle bir şey olduğu zaman hemen direniş yapıyorsunuz." İşçiler çıkarılmayı da şu şartlara bağlıyor: İşveren önce gönüllü olanları, sonra sendikasız olanları, üçüncü olarak da emekliliği gelenleri çıkartabilecek.

"SİZ ZATEN 1 MAYIS'TA ÇALIŞMIYORSUNUZ!"

İşçiler, birlik mücadele günü olan 1 Mayıs'a taslakta yer verdiler. O günün ücretli tatil olmasını istediler. İşveren sözleşme masasında; "Siz 87'den bu yana 1 Mayıs'ta çalışmıyorsunuz. Zaten yasallaşmış durumda(!) Biz kabul edelim ama sözleşmeye koymayalım" dediler. Sendika ise imza atılmasını şart koşuyor.

Haftalık 45 saat olan çalışma saatinin 40 saate indirilmesi isteniyor.

Kadın işçilerin kreş talepleri var. İşveren "bunu kabul etsek te bizim elimizde bir şey yok." deyip, topu Sanayii ve Ticaret Bakanlığı'na atıyorlar: "Bakanlık onaylamadan biz kreş açamayız."



Yükseller Deri'de İnandırılmaz serüven

Mücadele geleneğine sahip Kazlıçeşme deri işçisinin Tuzla'da süren kavgası sırasında ilginç olaylar da yaşandı. Patronlar sendikalaşmayı kırmak için her türlü yöntemi denediler. Bu çabaların hiçbirisi işe yaramadı. İki yıl içinde 1000 dolayındaki deri işçisinin bin 300'ü sendikaya üye oldu. Mücadele tarihinin bir sayfası da Yükseller Deri işçisi için açıldı.

Geçen yıl Haziran ayında 46 işçiyi sendikalaşmadan dolayı atan patrona, işçiler direnişle yanıt verdiler. Yükseller Deri'ndeki çadırdaki 2 ay boyunca süren direniş boyunca fabrikanın bacası tütmedi. İşveren, iki ay sonra içerdeki makinaları kaçırmak istedi. Bir gece, jandarma nezaretinde makinaları Zeytinburnu'ndaki fabrikaya kaçırmaya kalktı. O sırada çadırdaki nöbetçinin uyarısı üzerine diğer işçiler harekete geçti. Makinaların konduğu kamyonun önüne yatan işçiler "Buradan ancak bizi çigneyip geçersiniz" dediler. İşçilerin kararlılığı sonucu işverenin oyunu boşa çıktı. Patron bir başka gece yine aynı olaya yeltendi. Bu kez fabrikanın arka kapısına yanaştırdı kamyonu. Son anda kamyonun hareket ettiğini gören işçilerden biri aracın kasisına atladı. Ancak yarı yolda bu olay farkedildi ve işçi zorla araçtan indirildi. Fakat bu arada hızla uzaklaşan aracın plakasını almayı ihmal etmemişti. Direnişçi işçiler ertesi gün plakadan Araç sahibini bulup makinaların taşıdığı fabrikanın adresini öğrendiler. 46 işçi doğru bu adrese gittiler. İçeriye "biz yeni gelen makinaların montajını yapmak için gönderildik" diyerek girdiler ve işgal ettiler. Olayı duyan patronun haber vermesi sonucu polisler baskın yaptı ve içerdekiler götürüldü. Ancak ertesi gün bırakıldılar. Fabrikası desifre olan patron üretimi sürdürmek için başka bir yol buldu ve derileri işletmek için Çorlu'da bir fabrika ayarladı. Direnişçi işçiler işin peşini yine bırakmadı. Bir otobüsle doğru Çorlu'ya gittiler. Fabrikada deriyi işleyen işçilere durumu anlattılar. Fason çalışan fabrikanın işçileri ikna oldu ve patronlarına bu işi yapmayacaklarını söylediler... Ve işveren teslim bayrağını çıkardı. Attığı işçilerin tazminatlarını ödedi. Fabrikanın kapısına kilit astı.



Yoksul deri işçileri en ağır şartlarda 1.5 milyonla çalıştırırken, patronlar şu yalanı yayıyor: "15 milyon istiyorlar!"

YÜRÜYÜŞTEN NOTLAR
Grevden önce güç gösterisi

24 Haziran günü saat 13.00'te Organize Deri Sanayii bölgesi işçileri fabrikaların önlerinde birikmeye başlıyor..

Sıcaklık 35'e yakın. Erkek ve kadın işçilerin gözü yolda. Herkes bir işaret bekliyor. İşaret alıyorklar ve hareket geçiyorlar. (İşçiler bu işaretin "sır" olarak saklanmasını istedikler.) Ve toplanma yerine doğru yürümeye başlıyorlar. Yükseller Deri önünde biriken yürüyüşçülerin yanına jandarma jipi yaklaşıyor. Jandarma çavuşu, yürüyüşün kanunsuz olduğunu, izinsiz yürüyüş yapılamayacağı konusunda uyarıda bulunuyor. Musa Servi, bir basın basın açıklamasının yapılacağını ve bunun için izin gerekmediğini söylüyor.

Fabrikalardan 6. Yol'a doğru ilerleyen işçiler sadece tek döviz çıkıyorlar: "Birlik, mücadele, zafer."

Hepsi aynı noktada buluştuktan sonra kortej oluşuyor ve sloganlarla yürüyüş başlıyor: "İşçiler elele genel greve", "Sözleşme hakkımız, grev silahımız", "İş eklemek özgürlük". Sloganlar çok güçlü seslerle atılıyor.

Bu arada fabrikaların önünde Mercedeslerinin, Mazdalarının içinde bekleyen bazı patronlar görülüyor. İşçileri görünce zoraki gülmemeye çalışıyorlar.

Kadın işçilerin oldukça coşkulu olduğu görülüyor. Sendikasız işçilerin de katılımı yürüyüşü kitleselleştiriyor. (Bunlar sendikaya üye olmuş ancak yetki tesbiti henüz gelmemiş fabrikaların işçileri.) Yaşlı kadın ve erkek işçilerin de gençlerle aynı coşkuda slogan attığı görülüyor. Önce 6'şarlı sıra olmaları isteniyor, ama işçiler bütün caddeyi kaplayıp yürümekten yana. En öne geçmek ve öncülük etmek için birbirleriyle yarışan o ka-

dar işçi var ki. İki yıl önce Kazlı'daki direnişlerde, fotoğraf makinası görünce arkalara saklanan kadın işçiler şimdi ise "Çek çek" diyorlar. Bir işçi önden var gücüyle sloganı bağıyor. Arkadan bütün işçiler üç kez, "Birlik mücadele zafer!" diyerek onu tekrarlıyorlar. Yine bir Mercedesin yanından geçiliyor. Bir yürüyüşçü, "Daha dün köyden geldin. Bizim paramızla Mercedes sahibi oldun ha" diye arkadan öfkeyle bağıyor.. Yaklaşık 2 bin kişilik işçi topluluğu Deri İşverenleri Sendikası Başkanı Alaattin Koşar'ın fabrikası olan Koşar Deri'nin önünde toplanıyorlar. Önce patrona bir yuh çekiyorlar. Aralarında güçlü bir birlik olduğu anlaşılan işçiler, deriden karamış

ellerini yumruk yapıp güçlü seslerle sloganları haykırıyorlar.

Musa Servi fabrikanın önüne yığılmış kömür tepciğini "kürsü" olarak kullanıyor ve konuşmaya başlıyor: "Artık grev silahını kullanmanın zamanı geldi. Bizlerin ücret taleplerini astronomik olarak değerlendiriyorlar. Fakat bizim taleplerimiz astronomik değil, geçmişteki kazanımlarımızın devam etmesi.

Biz şuna inanıyoruz. Hiç bir hak kendiliğinden verilmez. Bu gün bize 'çok direniş yapıyorsunuz' diyorlar. Peki bizi eyleme zorlayan onlar değil mi? Değerli arkadaşlar, işveren yalan söylüyor. Jandarma'ya 'eli sopalı insanlar zorla iş bıraktırdılar, diyor. Doğru mu ar-

kadaşlar? Siz bu gün zorla mı iş bıraktınız?" (Güçlü bir "Hayır" sesi yükseliyor.) Servi devam ediyor: "Arkadaşlar biz haklıyız. Haklığımızı mahallelerde, kahvelerde anlatacağız. Eğer haklarımızı vermezlerse grev silahını kullanarak bunu almasını da biliyoruz."

Musa Servi'nin konuşmasının ardından daha da coşan işçi topluluğu "Yaşasın Tuzla direnişimiz!", "Yaşasın örgütlü mücadelemiz!", "İşçiler birleşin sömürde son!", "Birlik, mücadele zafer!", Grev için tek yumruk, tek barikat!" sloganlarıyla ortalığı çınlattıyorlar.

Daha sonra aşırı ısıcağın aldırma-yarak aynı güzergahtan birleşme noktasına kadar yürüyüp, oradan fabrikalarına dönüyorlar...



Yaşlı, genç bütün kadınlar fabrikalardan çıkıp haykırıyorlar: "Birlik, Mücadele, Zafer"

DERİ-İŞ AYDINLI ŞUBE BAŞKANI MUSA SELVİ:

“Jandarma, sabahları işçilerin servislerine binip ‘sendika sizi rahatsız ediyor mu?’ diye sorguya çekiyordu”



“Bizim anlayışımız sınıf sendikacılığı” diyor.

Tuzla'da iki yıldan bu yana yaşanan ve işçi sınıfına örnek oluşturacak bir sendikalaşma mücadelesi var. Deri-İş Sendikası Aydınli Şube başkanı Musa Selvi *Özgür Gelecek*'e bu süreci anlattı:

Özgür Gelecek: Sendikal yaşamınız ne zaman başladı?

Musa Selvi: Ben 1974'ten beri deri işkolundayım. Bu tarihten 1987'ye kadar çeşitli fabrikalarda çalıştım. İlk işçiliğim Kazlıçeşme'de Sepici Deri'de başladı. 1980 öncesi Kazlıçeşme'de sık sık direnişler ve grevler yaşanıyor. Ben sıradan bir işçiye bu eylemlilik içinde değişimle sınıf bilinci kazandım. 1980 sonrası askere gittim. Askerlik sonrası bir süre köyde yaşadım. Daha sonra, Kazlıçeşme'de işçiliğe yeniden başladım.

— Sendika yönetimine geliş süreciniz nasıl oldu?

— Ben askerlik sonrası işçilik yaşamımda Coşar Deri'de temsilciydim. 1987'deki şube kongresinde sendikamızın yönetim kuruluna seçildim. 1987 yılında Kazlıçeşme'de 129 günlük bir grev yaşandı. Bu grev sonrası Şube Başkanı Hüseyin Aktaş'ın ayrılması ile birlikte sekreterliğe getirildim.

1992 Mart ayı'nda yapılan kongre sonucu ise şube başkanı oldum.

— Fabrikaların Kazlıçeşme'den Tuzla'ya taşınması sırasında neler yaşandı?

— Benim başkanlığım Kazlı'nın en zor dönemlerine rastladı. O günlerde belediye fabrikaları yıkma kararı almıştı. İşverenler bu kararı kendi lehlerine kullandılar ve ‘Fabrikamız yıkılacak’ diye işçilerin haklarını vermediler. Biz bu hak gasplarına ve işçi kıyımlarına karşı bir direniş başlattığımız zaman işveren hemen fabrikayı kapattı, bir kaç ay sonra Tuzla'da deşmiş bir adla fabrikayı açıyordu. Amaç Kazlıçeşme'deki kazanımlarımızı yok etmektir. Üstelik, patronlar ikiyüzlü davranıp ‘Modern bir işyerine sahip olacağız, sizleri de oraya getireceğiz’ diye umut ve-

riyorlardı. Buna inanan insanlar Aydınli köyünden arsalar alıp gecekondular yapmaya başlamışlardı. Oysa onların amacı Tuzla'ya sendikalı işçiyi getirmemektir. O nedenle Tuzla'da Aydınli'dan ve çevre köylerden işçileri çalıştırmayı tercih ettiler. Bu işçilerin bir çoğu tarım işçiliğinden gelmedi. Patronlar, ‘Bunlar nasılsa sendikalı olamazlar biz de rahatlıkla sömürürüz’ mantığı içindeydi. Bizim şubemiz o sırada hala Kazlı'daydı. Genel Merkez'e bu şekilde burayı örgütlemenin mümkün olmayacağını anlattık. Ve sonunda 1992 yılında Deri-İş Sendikası Aydınli İrtibat Bürosunu açtığımızı başardık.

— İrtibat Bürosunun açıldığı günlerde Tuzla organize Sanayi'nin genel durumu nasıldı. Bu süreçte nasıl bir örgütlenme çalışması izlediniz?

— Yaklaşık 500'e yakın fabrika inşa edilmişti. Ancak sadece 20 kadarında üretim vardı. Fabrikadaki işçilere ulaşmamız mümkün değildi. Bu nedenle sabah ya da akşam işçilerin Selvis otobüslerine binip durumu anlatıyorduk. Patronlar bizim girmemizi engellemek için her fabrika kapısına bekçiler dikmişlerdi. Biz de örgütlenme ağıımızı önce mahallelerde oluşturmaya başladık. İşçilerin evlerine ya da kahvehanelere gittik. Akşamları işçi arkadaşlar kahve tutuyorlardı. Biz buralarda toplantılar yapıyorduk. Bunu yanı sıra öncü işçi arkadaşlarımız görev alıp komiteler oluşturdular. Herkes bir fabrikadan sorumlu oldu. Süreç içinde insanlar kendiliğinden gelip üye olmaya başladılar.

— Peki bu sırada Deri İşverenleri Sendikası örgütlenmeyi duyunca nasıl tavır aldı?

— Onlar Jandarma karakolu ile sıkı ilişkilere geçtiler. Jandarma da sabahları Servislere binip ‘Sendika sizi rahatsız ediyor mu?’ diye sorguya çekmeye başladı. İşverenler öncü işçileri attılar. Ardından buralarda eylemler başladı. Eylemliliklerin yaşandığı fabrikaları jandarmaya şikayet ediyordu. Hemen her eylemde gözaltılar yaşandı.

— Tuzla'da ilk direniş hangi fabrikada oldu?

— Burada ilk direniş Servet Deri'de 9 işçinin sendikalaşma yüzünden atılmasıyla gerçekleşti. Patron Mardinden gelmişti ve işçilerin de evi yoktu. Fabrikada yatıyorlardı. O güne kadar bir çok yerde kıyım yaşanmıştı. Bir fabrikada bir işçi 4 aydan fazla çalıştırılmıyordu. Biz insanlara artık bunlara dur denmesinin zamanının geldiğini anlattık ve işyeri önünde çadır kurduk. İşveren, içerde çalışanlara ‘Ben de Kürdüm, siz de Kürtsünüz’ diyerek duygu sömürsü yaptı ve onların atılan işçilere destek vermesini engelledi. Bir süre sonra arkadaşlar ikna oldu ve iş biraktı-

lar. Ve bu direniş tam 210 gün sürdü. Bu süre içinde ben ve işçiler defalarca jandarmalar tarafından göz altına alındık. Söz de çalışma huzurunu bozuyor olduğumuzu iddia ediyorlardı. Sonunda biz kazandık. Patron 210 gün sonra işçilerin haklarını verip fabrikayı kapattı.

— Tuzla'daki mücadelenin 1980 öncesinde Kazlıçeşme'de yaratılan mücadele geleneğinin bir parçası olduğunu söylediniz.

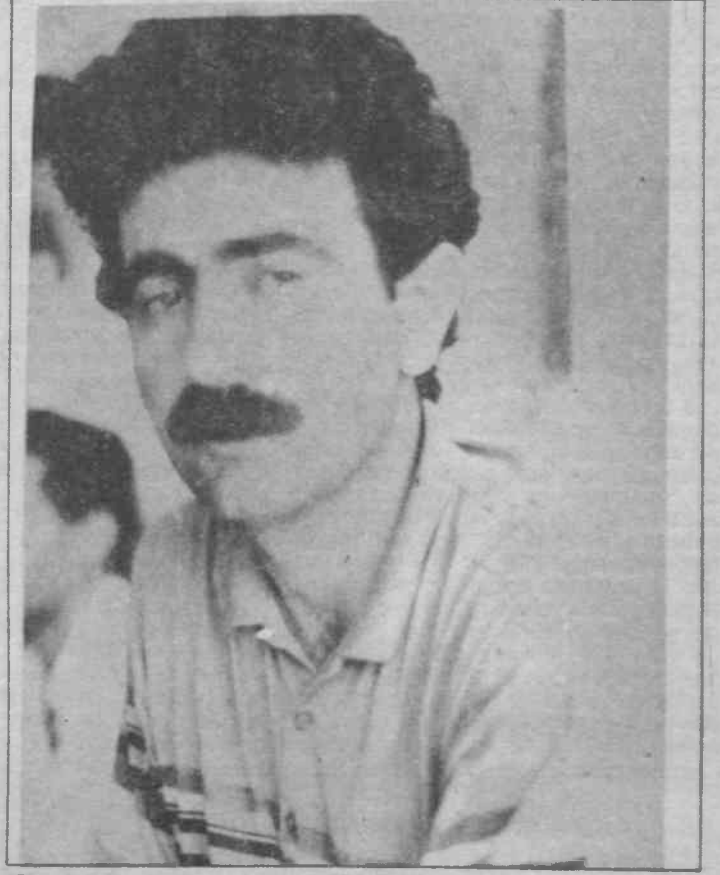
— Evet. Deri işkolu Maden işkolundan sonra en ağır işkolu. Bu şartlar Kazlıçeşme'de çok kötüydü. Orası bizzat verem yuvasıydı. İşçilerin en az yüzde 10'u verem hastanelerinde tedavi gördü. Emek-yoğun bur işkolu olduğu için artık gelişmiş kapitalist ülkeler deriyi işlemiyor. Bu üretimi geri kalmış ülkelere kaydırdılar. Bunun yanı sıra sürekli kıyımın yaşandığı bir işkolu. Ancak bugün bunu sadece bizim için söylemek doğru değil. Bütün işkollarında işçi kıyımı var. Egemenler saldırılarını yoğunlaştırıyor. Bir de şunun altını çizmek isterim; Deri işçileri başka işkollarında direnişlerle de dayanışmaya giriyor ve o eylemliliklerin başarısını kendi başarısı olarak görüyor.

— Egemen sınıfların bu saldırıları karşısında nasıl bir sendikacılık anlayışı ile hareket ediyorsunuz?

— Biz revizyöist-Reformist sendika ağaları gibi sabah 9 akşam 18.00 mesaisiyle hareket etmiyoruz. Biz işçilerle sabah 06.30'dan gece 24.00'lere kadar beraberiz. Bizde alınan kararlar tabanın iradesi doğrultusundadır. Gelişmeleri sürekli işçilerle birlikte değerlendiriyoruz. Bizim sendikal anlayışımız, mevcut sendikal anlayışa karşı sınıf sendikacılığı temelinde hareket eden DDSB(Devrimci Demokratik Sendikal Birlik) ile birlikte hareket etmekten yanadır.

— Sizin bu temelde hareket etmeniz karşısında Deri-İş Genel Merkezi nasıl tavır takınıyor. Sanıyorum Genel Merkez tarafından bir ara görevden alınmıştınız.

— Sorun şu; Bizim yapımız sınıf sendikacılığı, ve bu durum mevcut sendika ağalarının korkusu haline geliyor. Bizim buradaki hareketimizden rahatsız olan Genel Merkez bu yıl Mart ayında beni görevden aldı. Gerektiği de şuydu: ‘Çok direniş yapıyorsunuz. İşverenleri fazla üzüyorsunuz!’ Bir örnek vereyim. Yeni başkan vekilimiz bizi eleştirmek için toplantılarda şu örneği veriyordu: ‘Tuzla'da fasülye yeni ekildi. Ve tomurcuk açtı. Siz fasülyenin büyüyüp kartlaşmasına, sonra da tohumlaşmasına müsaade etmiyorsunuz. Hemen tomurcuğu koparıyorsunuz?’ Yani amaç ‘Deri işverenleri otursun yerleşsin on-



“Bizim için demokratik talepler ekonomik taleplerden önde gelir”

dan sonra müsaade edelim” mantığıydı. Bunların beni görevden alması tabandaki işçilerin yoğun tepkisine neden oldu. Sonra bu tepkileri görünce kararı geri aldılar. ‘Biz yanılmışız, sizin bu derece sevdiğinizizi bilmiyorduk’ dediler. İşçilere de ‘Sendikalarınıza bu derece sahip çıktıkları için’ teşekkür ettiler.(1)

— İşçi sınıfına yapılan saldırılar karşısında bu gün örgütlü bir tavır geliştirilemiyor. İşçi kıyımlarını, taşeronlaştırmanın ve özelleştirmenin gündemde olduğu şu koşullarda yeni 15-16 haziranlar neden yaratılmıyor?

— Bugün işçi sınıfı genel anlamda tabandaki örgütlülüğünü sağlayamamış durumda. Bunun gerçekleştirilmesi için, reformist-revizyonist sendika ağalarının etkisinin kırılması gerekiyor. Genel anlamda her yerde yaşanan taşeronlaştırma, özelleştirmeye karşı tabanda bir sıkıştırma var ama bu taban sendikalarına karar aldırıyor.

— Tansu Çiller Hükümetinin özelleştirme politikalarına karşı bir tepki olarak yer yer eylemlilikler gündeme geliyor. Sümerbank'ta, Demir-Çelik'te...

— İnanıyorum ki her bölgede işçilerde rahatsızlık var. Bu da sınıfa

genel grevi dayatıyor. Ama işçilerin başına çöreklenmiş sendika bürokratları işçinin tepkisini kırma çabası içindeler. Bu anlamda sınıfın yanayım diyen tüm sendikacıların bu olaya sessiz kalmayıp örgütlü bir tavır geliştirmesi gerekir. Geç bile kalmıyor. Bu örgütlülüğü Tuzla işçisi yaratmıştır. Ben örnek olarak Tuzla işçisini veriyorum.

— Toplusözleşmelerle elde edilen ekonomik taleplerin yanı sıra demokratik talepler ön plana çıkıyor.

— Biz demokratik taleplerin ekonomik taleplerden önde olacağını düşünüyoruz. Bizim sendikal anlayışımızda da bu var. Deri işverenleriyle de önce ekonomik taleplerimizi gördük. Yarın işçi kıyımı ya da enflasyon karşısında demokratik haklar sıfırlanıyor. Ancak demokratik kazanımlar her zaman kalıcı. Senin elde ettiğin demokratik kazanımlardan yarı diğer insanlar da yararlanıyor.

Ben ayrıca *Özgür Gelecek* Gazetesi vasıtasıyla diğer sınıf kardeşlerimize bir çağrı yapmak istiyorum. Burada işverenler mücadeleyi kırmak için her türlü yöntemi deniyor. Deri işçilerinin mücadelesine dayanışma sağlanması temelinde sınıfı dayanışmaya çağırıyoruz.



Tuzla'da sendika işçilerin aldığı karara göre hareket ediyor. Yıllarca ağır sömürü koşullarında yaşayan deri işçileri, işverenlerin ‘Modern sanayi’ diye tanıttıkları Organize Deri Sanayi Bölgesinde de yine bir şeyi değişmediğini görünce direnişlere başladılar.

DAR PRATİKÇİLİK: Sadece pratik işlere tıkanıp kalmayı ifade eden bu hastalığı aynı zamanda pratiğin gerisinde kalmayı da ifade etmektedir. Zira işten işe koşan, bırakılmı düşünmeyi "kafayı dinleyecek" bir dakikası bile olmayan insanın belli planlar, programlar dahilinde işler kotarması düşünülemez. Bu yanı sıra dar pratikçilik aynı zamanda kendiliğindenciliğin peşinde sürüklenmeyi beraberinde getirecektir. Süreç içerisinde de, değiştirmek amacıyla yola çıkan insanlar değiştiğimiz hale gelir, pratik yüklerin altında ezilir, yaptığı işten tatmin olamaz, kendisine yoldaşlarına güveni sarsılır ve iyice bunalar. Eğer bu aşamada da hastalığın doğru tespiti ve tedavisi uygulanmazsa sonuç olarak sınıf mücadelesinin yükünü omuzlayamaz hale gelir ve mücadeleden uzaklaşır. O, işten işe koşan, her anını işle dolduran, enerjik, inançlı yoldaşımızı omuzları düşmüş, bunalmış olarak görürüz.

Bu hastalığın belli başlı nedenleri şunlardır:

● Siyasi olarak gerilik, siyasi değerlendirmeler yapıp çözümler üretmenin önünde engel olduğundan bu hastalık daha çok bu tür insanlarda gündeme gelmektedir. Sorunları çok yönlü değerlendirip esas-tali ayrımı yapmadan bütün işlere saldıran insan hiçbir şeyi tam olarak halledemediği gibi bir dizi yarım kalmış iş arasında bocalayıp duracaktır. Bunu aşmanın yolu, bir yandan siyasi olarak eğitimin sürdürülmesi, aynı zamanda da sorunların bilimsel bir incelemeyle analizlerinin yapılarak esas-tali ayrımının yapılması ve tabii ki, tali olanı yok saymaktan ama esas gücümüzü asıl olana yönelterek hareket etmektir... Esas olan ön-

kimsenin düşemeyeceği kadar yanlış ve zararlı bir anlayış olacaktır.

Herkes kendisini biraz daha zorladığında kaldırabileceği kadar işin altına girmeli, görev ve yetki talep etmeli, diğer yandan herkese yapabileceği kadar görev ve yetki verilmelidir. Kuşkusuz, çok özel koşullar olabilir. 12 Eylül AFC (Askeri Faşist Cunta) sonrası ve belli oranda süren şimdiki koşullar gibi. Görev ve sorumluluklar bizim kapasitemizi, birikim ve deneyimlerimizi aşabilir. Ortada ise yapılması gereken görevler vardır. Altına girmemek tavır gerçeklikle bağdaşmayan bu tür durumlarda, "bir süre sonra altında ezilecek olursa da görev omuzlanabilir" anlayışı ve fedakarlık ruhuyla görevler omuzlanmalıdır. Bunlar çok özel durumlardır ve içinde burjuva-feodal bir zaaf taşımamakta, zorunluluğun gereğinin yerine getirilmesi anlamına gelmektedir.

Görev alanlar, "hakkımda yanlış düşünülür mü" demeden, eğer yapamayacakları bir iş ise mutlaka görüşlerini söylemeli, yanlış yapmanın önüne geçmelidirler. Geçici hevesle ya da duygu tatmin etme isteğiyle işlerin altına girmek, işin ciddiyetini kavramamak demektir. Bu durumda da doğal olarak dar pratikçilik ve sonrası bir dizi hastalık kendisini bekliyor.

Diğer yandan görev verenler; sözkonusu kişileri çok yönlü değerlendirmeye tabi tutmalı, olumlu-olumsuz, ilerleyen-gerileyen yanlar vb. vb. yönleriyle katı-nesnel tahlillerde bulunmalı ve ona göre görevlendirmeler yapmalıdır. Ki işler sağlıklı, yürüyebilsin. Sırf yerler doldurulsun diyerek ve gelişigüzel bir şekilde görevlendirmeler yapılmaz, "işe yolla, sonrada peşinden gidip sen yap" noktasına düşmek kaçınılmazdır. Kaldığı bu durumda işler karışacağından ilk anda harcanacak enerji ve zamandan daha fazlasını gerekli kılacak, daha da problemli olacaktır. O nedenle ilk anda daha nesnel, bilimsel değerlendirmeler yapıp ona göre görevlendirmeler yapmak gerekmektedir.

● Plansız-programsız çalışma da dar pratikçiliğin nedenlerinden birisi olmaktadır. Sadece yüzyüze geldiği işleri yapan, yanını planlamayan anlayış kaçınılmaz olarak darpratik içinde boğulacaktır. Bu nokta ancak arada bir yaşananları değerlendirerek ve önündeki sürece planlı programlı

müdahale ederek aşılabılır. ● Diğer bir nokta da, görev verilen kişilere çalışma alanları ilişkin yapacakları işler, görev ve yetkileri konusunda genişçe perspektifler sunmak gerekir. Kısa ve genel perspektiflerin ötesine geçmeyen bilgilendirme-egitim, görevli kişiye yeterli önderliğin yapıldığı anlamına gelmemektedir. Çalışma içinde kişi "kendini başına kalmak"la yüzyüze gelmektedir. Bu da darpratikçiliğe düşülmesinin diğer bir nedeni olmaktadır.

Dar pratikçilik doğallıkla bir süre sonra kişileri bunaltmakta, görevlerini yapamaz

YAŞAMIN KAVRANIŞI VE YENİ İNSAN-5

İdeolojik hastalıklardan arınalım!

hale getirmekte ve hatta mücadeleden uzaklaşmasına neden olmaktadır demistik. Bu gerilemiş süreci aynı zamanda KENDİLİĞİNDENCİLİK Hastalığının yaşandığı süreçtir de... Bu hastalık adından da anlaşıldığı gibi işlerin kendiliğine bırakılması demektir.

Bir İnsan, bir örgüt işleri niçin kendiliğine bırakır?

Birincisi, sınıf mücadelesini kavrayıp önünü açacak bir ideolojiye sahip olamıyadığından olabilir. MLM anlayışa sahip olmayan kişi ya da yapı doğaldır ki işlerin önünü açamaz, gelişmelerin gerisinde kalır. Müdahalede bulunamaz. Kitlenin kendiliğinden hareketine tapar, onun peşinden sürüklenir.

İkincisi, MLM ideolojik hat'ta sahip olmasına rağmen bu silahı kullanabilecek kapasite ve kavrayış noksanlığından olabilir. Genel doğru hat'ın somuta uyarlanması olan taktik politika üretmeyen, sınıfın, mücadelenin önünü açamayan kavrayış ve çaba verimli olamayacak, yer yer anarşist çıkışlara yolaçabileceği gibi genel olarak işleri kendiliğine bırakmaya ve kitle kuyrukçuluğuna yol açacaktır.

Demek ki sadece genel doğru MLM bir hat'a sahip olmak yetmiyor, bunun "somut koşulların somut tahlili" yapılarak güncel olana indirgenmesi ve taktik politikalar belirlenerek yaşama geçirilmesi gerekiyor.

Üçüncüsü, doğru hat ve taktik politikaları olsa da buna uygun örgütlenme ve mücadele araçları yaratılmadığına yine kendiliğindenciliğe düşülmesi kaçınılmaz olacaktır. Doğru tarzda örgütlenme ve mücadele araçları politikanın somutlanması ve yaşanır kılınması, kısacası kağıt üzerinde kalmaması için gerekli koşullardır. Kağıt üzerinde kalan bir dizi görüşün onca da kıymetli harbiyesi yoktur. Görüşler pratiğe uygulandığı ve pratik tarafından kabul gördüğü zaman anlamlı ve değerlidir. Uygulanmadığında aradaki fark, boş kağıtla karalanmış kağıt arasındaki fark kadardır. Bunu açacak olan da doğru örgütlenme (örgütlenme içinde doğru görevlendirmeler) ve doğru mücadele araçlarının kullanılması olacaktır.

caktır.

AŞIRI DEMOKRASİCİLİK-AŞIRI DISİPLİN

Bilindiği gibi komünist partilerin işlerliği Demokratik-merkeziyetçiliğin hayata geçirildiği bir işlerliktir. Bu hem zıtların birliği ve mücadelesinin bir sonucu, hem de parti örgütünün, üyelerinin bir arada bulunuşunun yöntemidir. Her iki olgunun birlikte, birbirini bütünler tarzda ele alınması Marksist-Leninist -Maoist proletarya partisi için bir zorunluluktur. İşlerlik kuralı olarak ilkesel temelde ele alınmaz ve taktik bir sorun olarak görülürse partinin tartışma kulübü ya da lider (liderlik) altında emir kulları örgütlenmesine dönüşmesi kaçınılmaz olur. O halde örgütlenme ve işlerlik kuralı olarak mutlaka demokratik yanla, merkeziyetçi yan içiçe geçmeli, birbirini bütünlemelidir.

Demokratik yan nedir? Bu, Parti üyelerinin iradesinin temel alınmasıdır. Yani sonuçta herşeyi belirleyen olgunun parti üyelerinin iradesi olmasıdır. Bu irade belirli kurallar altında ve belirli örgütlenme anlayışı içerisinde kendi mecrasında Partiyeye damgasını vurur. Bunun en önemli organları ise, parti kongre ve konferanslarıdır. Bu organlarda, gündemdeki konular genişçe tartışılır ve üyelerin iradelerini -alt konferanslarda yetki olarak- temsil eden delegelerin oylarıyla politikalar belirlenir, yetkili merkezi organ seçilir. Bu aşamadan sonra artık iradeyi temsil yetkisi Merkez Komitesindedir. Demokratik işlerliğin birincil noktası budur. İkincisi, var olan parti organlarında (Merkez Komitesi ya da sempozyum hücreler de dahil), kendi yetkili oldukları alan ve çerçevede, organ üyelerinin kararları tartışarak ve çoğunluğun görüşünün karar haline almasıyla oluşan ilişkidir. Üçüncüsü, bazı önemli konuların sadece organ içinde değil, örneğin MK'nın önderliğinde parti içinde tartışılarak ve görüşler toplanarak yani danışma mekanizması işletilerek karar verilmesi sürecinde demokratik yanın. Kısaca toparlarsak demokratik yan tabanın konuyu tartışması ve kararalma sürecine aktif katılımıdır.

Merkeziyetçi yan ise; birkere karar alındıktan sonra artık tartışmanın -yeni- gündeme geleceği bir başka tartışma gündemine kadar- sona erdirilmesi ve kararın herkes tarafından yaşama geçirilmesidir. Artık herkes, kararı doğru bulsun ya da bulmasın kararı en iyi şekilde yaşama geçirmek zorundadır. Disiplin budur. İkincisi, kararların çoğunluğun oylarıyla belirlenmesi nedeniyle, azınlığın çoğunluğa uyması, kararları benimseyip yaşama geçirmesidir.

Komünist Partisi tüzüklerinde bu olay şöyle ifade edilmektedir. "azınlık çoğunluğa, birey partiye, tüm parti Merkez komitesine tabidir." Çünkü iki kongre/konferans arası parti iradesini temsil yetkisi Merkez Komitesindedir.

Aşırı demokrasicilik ya da aşırı disiplin olguları yukarıda belirttiğimiz yanlardan bir diğeri olan reddi ya da önemsizliği anlayışına dayanarak bir tarafın abartılarak ele alınmasıdır. Konuyu detaylandırmadan bir noktanın altının çizilmesi gerekiyor. Zira olgu yanlış olarak, her zaman demokratik yanla merkeziyetçi yanın eşit düzeylerde olduğu şeklinde kavranabilir. Her konu her zaman her koşulda genişçe tabanda tartışılmak zorunda ve ancak tabanın oylarına başvurularak karara varılabilir gibi kavrayış yanlıştır. Komünist Partisi'nin savaş örgütü olarak kavranma-

Komünist partilerin işlerliği Demokratik-merkeziyetçiliğin hayata geçirildiği bir işlerliktir. Bu hem zıtların birliği ve mücadelesinin bir sonucu, hem de parti örgütünün, üyelerinin bir arada bulunuşunun yöntemidir. Her iki olgunun birlikte, birbirini bütünler tarzda ele alınması Marksist-Leninist -Maoist proletarya partisi için bir zorunluluktur.

celikli ve önemli, tali olan tamamlayıcı ve ikinci dereceden önemli olandır. Her zaman her koşulda birden fazla çelişki, birden fazla iş olacaktır. Bunlar içinde esas-tali ayrımı yapıp ona göre hareket ettiğimizde bu açıdan doğabilecek dar pratikçiliği de aşmış olacağız. Dört yana birden yumruk sallama değil, esas-tali ayrımına göre yumruk sallama hedeflenmelidir.

● Kolektif çalışma, görev ve yetkileri paylaşma yerine bütün işlere soyunmak, kolektivizm dışı hareket etmek de dar pratikçiliği doğuracaktır. Devrim mücadelesi, görevler, politik değerlendirmeler ve çözümler, kısacası tüm devrimci sorunlar bir kişinin tek başına altından kalkacağı sorunlar değildir. (Kaldı ki bazı sorunlar, kapasite açısından tek başına bir kişinin altından kalkacağı sorunlar olsa da, kolektif bir çabanın ürünü olarak hareket etmek daha sağlıklı ve verimli olacaktır.) Görev paylaşımına gitme, görev ve yetkileri paylaşma anlayışına dayanmayan çalışma da doğal olarak bir süre sonra kişiyi dar pratik içinde bunaltacaktır. Hele de siyasal canlılığın olmadığı ya da diğer bazı ideolojik hastalıkların yaşandığı bir yapıya kişinin gücü çok daha çabuk tükenecek, bunalacak ve gerileyecektir. Kolektif çalışma, bu noktada ortaya çıkabilecek dar pratikçilik hastalığının panzehiri olacaktır.

● Görev dağıtımında, isabetsiz görevlendirmeler yapıldığına ya da ağır görev verildiğinde kişi dar pratik içine sürüklenir. Gerek görev isteyenler açısından olsun, gerekse de görevlendirilen açısından isabetsiz değerlendirme ve görevlendirmelerin olması temel çıkış noktası olarak alınmalıdır. Gelişigüzel ya da diyelim ki bazı burjuva hastalıklar nedeniyle (akrabacılık-hemşericilik vb.) yapılan görevlendirmelerde hem o kişi işlerin altında ezilecek, hem de mücadeleye sağlıklı gelişemeyecektir. Böyle bir görevlendirme anlayışı, yüreğinde devrim aşkı olan hiç



masından kaynaklanmaktadır. O halde altını çizerek şunu söyleyebiliriz: **Demokratik-Merkeziyetçilik**'de iki yan eşit olarak değil, yerine, zamanına, konusuna göre değişik düzeylerde ele alınmak ve uygulanmak zorundadır. Örneğin, savaş kurmayları olan Komünist Partilerde devrim öncesinde demokratik ya da devrim sonrasında demokratik etkinliğiyle, devrim sonrasında etkinliği farklıdır. Yine genel olarak devrim öncesi merkeziyetçilik olgusu, demokrasi olgusuna oranla ağırlıkta ve belirleyici önemdedir. İlegalite, örgütlenme ve savaş koşullarının getirdiği bu zorunluluğu kavramamak, demokratik yanlı merkeziyetçi yanı eşit düzeyde ele almak örgütü düşman karşısında zayıf bırakacak, mücadelenin gelişmesini engeleyecektir.

Konumuza dönersek, iki olgunun bütünlüğünü sağlayamayan anlayışlar ve yine ikisinden birisinin aşırı abartılıp diğerinin gereğinden fazla düşürülmesi de yanlışır. Örneklersek;

- Her konunun mutlaka tabanda ve genişçe tartışılmasını istemek,

- Konuların tabanda tartışılmadan sadece yetkili organlarda karar verilmesini savunmak,

- Azınlık kalındığında, çoğunluğun görüşünün karar olmasını kabullenmemek ve kararı hayata tüm gücüyle geçirmek,

- Çoğunluğun görüşü karar oldu diye, azınlığın görüşünden vazgeçmesini zorlayıp, görüşünü saklı tutma hakkını yok saymak,

- Daha tartışma yeni bitip, kararın uygulanması gündemde olduğu halde konuyu hemen yeniden tartışma gündemine sokmak ya da buna çabalamak,

- Bir kere karar alındıktan sonra bundan böyle o konunun tartışılması bir daha hiç gündeme alınamaz diye düşünüp, uygulamak,

- Üstten alınan kararların eleştirilemezliğini (kuralları içinde) savunmak,

- Eleştirileri örgüt dışında yapmak,

vb. vb. şekillerde gündeme gelebilen abartmalar ve uygulamalar doğru değildir. Bu tür anlayış ve uygulamalar demokratik-merkeziyetçi işlerliği, disiplini ve gönüllülüğü zedeler. Ve gönüllü, çelik disiplin ortadan kalkar.

Aşırı demokrasiler doğa olarak kulağın merkezden gelecek direktiflere karşı yeterince açık tutmaz. Kayıtsız kalır, uysa bile gönülsüzdür ve salt yapmış olmak için yapar. Aşırı demokrasiler demokratik işlerliği savunmak değil, gevşekliği, bireyciliği, disiplinsizliği savunmak demektir. Ve dolayısıyla parti birliğini, çelik disiplinini zaafa uğratar. kolektivizmin yerine bireyciliği geçirir.

Aynı şekilde aşırı merkeziyetçilik parti disiplinini savunmak demek değildir. O liderliği sultalaştırmak demektir. Kolektif önderliği ve çalışma tarzını bireysel, grupsal tartışmaya yöneltmek, kolektivizm yerine bireyciliği öne çıkartmak demektir. Çokça disiplin yanlış gözükmesi ne rağmen gerçekte, komünist disiplinin temelinde dinamit koymak, ilerletici, geliştirici disiplini ortadan kaldırmak demektir. Komünistlerin amacı olan, "bir ağaç gibi tek ve hür, bir orman gibi kardeşçesine" ereğinin zedelenmesi anlamına gelen her iki yöndeki abartmalar; demokratik-merkeziyetçiliğin ne olduğu, hangi koşullarda hangisinin öne çıktığı, parti işlemlerinde hangi sınıfların yaşaması, işlerlik ve kuralları vb. tarihteki yaşanmışlıklar da incelenerek aşılabilir, yoldaşca ilişkiler yaratılabilir. Tartışma kulübüne dönüşen örgütler sınıf savaşımı gibi zorlu bir görevin altından kalkamazlar. Aynı şekilde, bilinçli, gönüllü disipline dayanarak ve demokratik işlerle bütünleşen merkeziyetçilik (disiplin) uygulayarak hareket etmeyen yapı ve önderlikler de devrim mücadelesinde başarıya ulaşamazlar. Hatta denebilir ki, örgütü devrimci-sosyalist bir örgüt olmaktan çıkarıp, çeteye dönüştürebilirler.

Çin'deki yaşamışlıklardan dersler çıkararak, aşırı demokrasiyi ve örgüt disiplinine karşı kayıtsızlığı işleyen Mao'nun yaklaşımını özet olarak buraya aktarmakta yarar görüyoruz.

Aşırı Demokrasi Üzerine: Kızıldoru'nun 4. ordusu, Merkez Komitesi'nin talimatlarına uygun hareket etmeye başladığından bu yana, aşırı demokrasi belirtileri büyük ölçüde azalmıştır. Örneğin, Parti kararları artık oldukça iyi bir şekilde yerine getirilmektedir; ve artık hiç kimse, Kızıldoru'nun "demokratik merkeziyetçiliği aşağıdan yukarıya" uygulaması gerektiği yada "bütün sorunların önce alt kademelerde tartışılıp, sonra üst kademelerin karar vermesi" gerektiği şeklinde yanlış talepler ileri sürmemekte-



dir. Ancak bu azalma, gerçekte sadece geçici ve yüzeyseldir. Ve aşırı demokrasiden yana fikirlerin artık giderilmiş olduğu anlamına gelmez. Başka bir deyişle, aşırı demokrasinin birçok yoldaşın zihninde hala derin kökleri vardır. Çeşitli biçimlerde ifadesini bulan, Parti kararlarını yerine getirmede gösterilen gönülsüzlük bunun kanıtıdır.

DÜZELTME YÖNTEMLERİ ŞUNLARDIR:

1) Teori alanında, aşırı demokrasinin kökünü kazımak, ilkönce, aşırı demokrasinin doğurduğu tehlikenin, parti örgütüne zarar vererek ve hatta onu tamamen yıkarak, Partinin mücadele gücünü zayıflatarak ve hatta yok ederek, partiyi mücadele görevlerini gerçekleştiremez hale getirmesinden ve böylece devrimin yenilgisine yol açmasından ileri geldiğine işaret edilmelidir. İkinci olarak da, **aşırı demokrasinin kaynağının, küçük burjuvazinin disipline karşı beslediği bireyci hoşnutsuzluk olduğu belirtilmelidir.** Bu özellik P. içine girdiği zaman, siyasi ve örgütsel alandan aşırı demokrasiden yana fikirlere dönüşmektedir. Bu fikirler, proletaryanın mücadele görevleriyle hiçbir şekilde bağdaşamaz.

2) Örgütlenme alanında, merkezi önderlik altında demokrasinin uygulanmasını sağlamak. Bunu yapmanın yolları şunlardır;

a- Partinin yönetici organları, kendilerini önderlik merkezleri olarak kabul ettirebilmek için, rehberlik görevini yerine getirecek doğru bir çizgi geliştirmek ve ortaya çıkan sorunlara çözüm bulmak zorundadırlar.

b- Üst kademedeki organlar doğru rehberlik edebilmek için nesnel bir temel sahip olmak amacıyla, kitlelerin hayatını ve alt kademelerdeki organların durumunu yakından bilmek zorundadırlar.

c- Bütün kademelerdeki Parti örgütleri,

sorunlara çözüm ararken, gelişigüzel kararlar almamalıdır. Bir kere alındıktan sonra da kararlar sebatla uygulanmalıdır.

d- Üst kademelerdeki parti organları tarafından alınan bütün önemli kararlar, derhal alt kademelerdeki organlara ve Partinin üye kütlesine iletilmelidir. Bunun yöntemi de, aktif üye toplantıları ya da parti kollarında, hatta (eğer koşullar uygunsa) tümenlerde... genel üye toplantıları yapmak ve bu toplantılarda belirli kişileri rapor vermekle görevlendirmektir.

e- Partinin alt kademelerindeki organlar ve bütün parti üyeleri, üst kademelerdeki organların talimatlarını tam anlamıyla kavramak ve uygulama yöntemlerini kararlaştırmak için bunları ayrıntılı bir şekilde tartışmalıdır.

ÖRGÜT DİSİPLİNİNE GÖSTEİLEN KAYITSIZLIK ÜZERİNE:

Dördüncü ordudaki parti örgütünde örgüt disiplinine gösterilen kayıtsızlık, şu şekillerde ortaya çıkmaktadır:

A- Azınlığın çoğunluğa tabi olması. Örneğin bir azınlık, önerisi oylamada kabul edilmediği zaman, parti kararlarını samimiyetle uygulamamaktadır.

Düzeltilme yöntemleri şunlardır:

1)- Toplantılarda, bütün katılanların görüşlerini mümkün olduğu kadar kapsamlı olarak ortaya koymaları teşvik edilmelidir. Tartışmalı sorunlarda doğrular ve yanlışlar, uzlaşmalara ve yüzeyselliğe yer verilmeksizin açıklığa kavuşturulmalıdır. Açık ve kesin sonuçlara varmak için, bir toplantıda çözülmeyen bir sorunun tartışılmasına, çalışmalarını engellememesi koşuluyla, başka bir toplantıda devam edilmelidir.

2)- Parti disiplinin gereklerinden biri de, azınlığın çoğunluğa tabi olmasıdır. Azınlık, kendi görüşü reddedildiği zaman, çoğunluğun kararını desteklemek zorundadır. Eğer gerekiyorsa, sorunu yeniden görüşülmek üzere bir sonraki toplantıya ge-

tebilir; ancak bunun dışında hiç bir şekilde karara aykırı hareket edemez.

B- Örgüt disiplini gözönüne alınmaksızın eleştirilmesi.

1)- Parti içi eleştiri, Parti örgütünü güçlendirmek ve partinin mücadele gücünü arttırmak için bir silahtır. Ancak, Kızıldoru'nun parti örgütünde, eleştirisi her zaman bu nitelikte olmamaktadır; bazen kişisel saldırılara dönüşmektedir. Sonuç olarak, kişilere olduğu gibi Parti örgütüne de zarar vermektedir. Bu, küçük-burjuva bireyciliğinin bir yansımasıdır. Bunu düzeltmenin yöntemi ise, parti üyelerinin, eleştirinin amacının sınıf mücadelesinde zafere ulaşmak için partinin mücadele gücünü arttırmak olduğunu ve kişisel saldırı aracı olarak kullanılmaması gerektiğini kavramalarına yardımcı olmaktır.

2)- Birçok parti üyesi, eleştirilerini parti içinde değil, dışarda yapmaktadır. Bunun nedeni, genel olarak, üyelerin parti örgütünü (toplantılarının vb.) önemini henüz kavramamış olmaları ve örgüt içinde yapılan eleştiriyi, dışında yapılan eleştiri arasında bir fark görememeleridir. Bunu düzeltmenin yöntemi, parti üyelerinin parti örgütünün önemini kavramalarını ve parti komiteleri ya da yoldaşları hakkındaki eleştirilerini parti toplantılarında yapmalarını sağlayacak şekilde eğitmektir." (Mao Zedung Seçme Eserler 1.)

Dipnot:

Bu noktanın biraz dataylandırılması gerekiyor.

Açık ki, çoğunluğun görüşü karar haline aldıktan sonra azınlık (eleştirisi hakları saklı kalmak koşuluyla) o karara uyacaktır. Bazen bananece davranışlar olabildiği gibi memur tavriyla uyma da gündeme gelebiliyor. Disiplin gereği uyma, memur tavrı demek değildir, olmamalıdır. Katılım ve uygulama aktif ve geliştirici olmalıdır.

Karara kayıtsızlık ya da memur tavriyla uymanın gerekçesi olarak, ben farklı şey savunuyorum, bu bakış açısıyla nasıl farklı birşey hakkında uyma ya da tartışabileirim mantığı gündeme getirilebilir. Bu yaklaşım doğru değildir.

Gerçekten, muhalif olanlarda alınan kararın kavrama, yetkinleştirme ve geliştirerek pratiğe geçirme fonksiyonuna sahip olamazlar mı? Komünistler, düşmanın nerede ne yapabileceğini, ne gibi ince taktilere başvurabileceğini dahi düşünebilir, görebilirken, ya da başka bir ifadeyle, düşmanın bakış açısıyla düşünüp neler yapabileceğini görebilirken kendi yoldaşlarının ve organının bakış açısıyla da o olayı değerlendirebilme, geliştirebilme yetisine sahip olabilmelidirler. Bu olumsuz bir durum değildir ve kimsenin siyasi kimliğini, kişiliğini zedelemeyiz.

Diğer yandan, gerçekten duyarlı davranan, kendisi karşı çıksa da alınan kararı en iyi şekilde hayata geçirmeye çalışan insanlara karşı olumsuz bakış açısı edinme şeklinde olumsuzluklar da olabilmektedir. Bu yaklaşım yıkıcı bir yaklaşımdır, bütünleşmeyi engeller ve muhalif insanları dışlamaya iter. Ve bu tutum aynı zamanda, azınlığın çoğunluğa uyması, kararı herkesin uygulaması anlayışını da zedelemekte, tutarsızlığa düşmektedir. Doğru davranış, ister doğru bulalım, ister muhalif olalım alınan kararın en iyi şekilde hayata geçirmek, somut koşullara uygun hale getirip geliştirmektir.



Kamu emekçileri haziran temmuz dönemini kapsayan eylem ve etkinliklerini açıkladılar. Bu eylem programının bir basamağı olarak 27 Haziran'da Abide-i Hürriyet meydanında Kamu Çalışanları Sendikalar Platformu bir miting düzenledi.

Mitingi izleyen hemen herkes "Kamu emekçileri nerede? Bu alanları niye onbinler dolduramıyor?" demekte çokça haklıydılar. 89'da başlayan sendikal haklar ve özgürlükler mücadelesini izleyen ya da yaşayanlar o dönemlerdeki hareketliliği ve canlılığı unutabilirler mi? O dönem öyle bir dönemdi ki; 12 Eylül'ün baskı rejimi işçi sınıfının bahar eylemlilikleriyle sarsılıyor ve arkasında yıllarca devletin kapı kulu sayılan "memur" Sendika Hakkı için devlete isyan ediyordu.

İşe başlarken biravuçtular. Fakat, bilinç beyinle ve inanç yürekle bütünleşmişti: Sonra bu bir avuçlar, salonlardan alanlara taşıldı. Temmuz zamlarına tepki, vizite eylemleri... Bordro yakma ve basın açıklamaları ile binlere, onbinlere ulaşılar. Kamu emekçileri bu eylemleriyle işçi sınıfına yeni bir dalga taşıırken gündemlerini kendileri belirlediler. Siyasi iktidar bu gündemin gerisinde kaldı. Avrupa ülkelerinde bile görülmeyen bir yöntemle sendikaların fiilen kırdular. Gündemin önüne geçemeyen hükümet baskı, gözdağı, sürgün, saldırı ve özel genelgelemlerde bu mücadeleyi durdurmak istedi fakat başaramadı. Sonra fiili kongrelerle, alınan hukuksal kararlarla mesruluklarını kamuoyuna mal ettiler.

İşte kan da bu noktada bugün yaşanan süreçte bakan tüm üyeler bir kıyaslama yaptıklarında Kamu Emekçilerinin sendikal mücadele hareketinin bir tıkanma ve durgunluk içinde olduğunu rahatlıkla ifade ediyorlar. Bunda da haklılar. Muhabirlere yönelik basın açıklamalarında, greve hazır ol mitinglerinde -ki bunların çoğu izin alınmadan yapılmıştı- anında bizleri coşkulu bir şekilde alanlara çıkaran Kamu Çalışanları; bir yanal mitingde bugün aynı coşkuyu ve kitleselliği yakalayamıyorlar.

Oysa şimdiki dönemeç daha büyük engellerle doludur. Birincisi: Siyasi iktidar için ayırına varmış ve gündemin önünü kesmek istemektedir. İkincisi: Genel merkez ve şube tabelaları asılmış fakat hedeflenen Grev ve toplu sözleşme hakkına ulaşamamıştır.

Bu nedenleri çoğaltmak mümkün. Dolayısıyla hemen hemen tüm üyelerin, yöneticilerin bir fikir olduğu bu tıkanıklık ve durgunluğun mutlaka aşılması gerekir. Bunun aşılmasının mümkün olabilmesi için sücin tıkanma nedenlerini bulmak ve aşılmasına hizmet eden program ve eylemlilikleri gündeme dayatmakla işe başlanmalıdır. Samimi bir değerlendirme ile üyesinden en üst yöneticisine kadar

Bilinç

Mahmut Dedeoğlu

Kamu Emekçileri için çıkış yolu: Sürekli eylem!

tüm bireyler hatalarını kabullenme cesaretini gönderebilmelidirler.

Eylem takvimini açıklayan Kamu Çalışanlar Platformu'nun işlevi ve görevleri mutlaka değerlendirilmelidir. Bu konuda netlik sağlanmazsa geleceğe büyük sorunlar taşınabilir. Bugünkü konumuyla Kamu Çalışanları Platformu iş kollarındaki sendikaları tembelleştiren bir işlev görmektedir. Sendikalar kendi alanlarında yaşanan olumsuzları Kamu Çalışanları Platformunu organize edeceği ortak bir eylemle savıp üyelerinin karşısına görevini yerine getirmiş komutan edasıyla çıkıyorlar.

Platforma üye olan bütün sendikalarda sendikal işleyiş ve karar alma organları tıkanmıştır. Ya da hiç çalıştırılmamıştır. Bunun sonucunda eylem kararları ve bazı önemli dönemlere ait kararlar tepeden tabana dayatılmıştır. Bu tür eylemlerde kitlenin iradesini ifade etmediğinden uygulamalarda güdük kalmıştır.

Sınıf bilincinin gelişmesine hizmet eden bir eğitim faaliyeti yürütülememiştir. Yapılan seminerlerin çoğu mücadele süreçlerini ve hukuksal boyutunu durumunu anlatan tekrarlar haline döndürülmüştür. Hiç bir sendikacının ciddi bir eğitim programı mevcut değildir. Sınıf mücadelesinde sendikaların görevi sendikal anlayışlar, sendikaların içinde bulunduğu sorunlar bu. Bunların aşılması gibi konulara yönelik net bir eğitim çalışması yapılmamıştır. Dahası eğitimin pratik faaliyetlerle birlikte içiçe yürütülmesi hiçbir sendikada uygulanmamıştır.

Örgütlenme sorununa bir çözüm sağlanmayıp işyeri temsilcilikleri, komisyonları ve komiteleri işler

hale getirilmemiştir. Dolayısıyla kolektif çalışma ortamı yaratılmamış gönüllülük temelinde, bireysel özverilerle çalışan üye ve yöneticiler tıkanmış ve mücadeleyi terketmek durumunda bırakılmışlardır. Hedef grev ve TİS gösterilmesine rağmen ciddi bir TİS ve GREV politikası tesbit edilemeyip TİS komisyonları oluşturulmamıştır.

Üye sayısında artış olmasına rağmen eylemlere katılım ve sendikal faaliyete katılımda aynı kitlesellik sağlanamamıştır. Yani nitel değil nicel bir büyüme söz konusu olmuştur.

Geçmiş dönemde çok sesli yönetim organları daha sağlıklı bir çalışma yürütürken bugün Kamu Çalışanları Sendikalarında bir anlayışın ağırlığı yönetimlere egemen olma tıkanmanın bir yanını oluşturmuştur. Sendika üyeleri arasındaki bağlar ve ilişkiler bu nedenle zayıflamış ve sendikal birlik zaafa uğramıştır.

Mücadele tüm zamana yaygınlaştırılmayıp Ocak ve Temmuz dönemlerinde sözde birşeyler yapıldığı kanıtlanmak için eylem programları açıklanmıştır. Böyle olunca da Kamu Emekçileri gündemin gerisinde kalmıştır. Sendikaları ilgilendiren birçok kararname ve genelge yayınlamış ve bunlara yönelik hiçbir tavır konulmamıştır.

İrdelendikçe çoğalmasi mümkün olan bu sorunlar alt alta konulunca Kamu Sendikalarında reformcu ve bürokrat bir anlayışın yavaş yavaş egemen olduğunu görmek doğru bir tesbittir. Yine reformcu bir mantığın egemen olduğu platformdan da ciddi bir eylem ve etkinlik beklemek mümkün değildir. Zaten açıklanan eylem programı üyeler tarafından büyük bir tepkiyle karşılanmıştır.

Sürecin zorluğu dikkate alındığında hele hele hükümetin dayattığı "personel rejimindeki reform" aldatmacasına karşı ciddi bir tepki ve eylemsellik cevap verilmezse gerçekten de Kamu Çalışanlarının 89'larda başlattığı onurlu mücadele yok olma tehlikesiyle karşı karşıya kalabilir. Bu da demokrasi güçleri için büyük bir kayıp olur.

Bu nedenle üyelerden, yönetim görevlilerinden, bütünü insanlar özverili ve disiplinli olmalıdırlar. Benim adımın, senin adamın ayırımı yapmadan, duygusal davranmadan üretken insanları ve anlayışları desteklemeli; hatalara karşı da sessiz kalmamalıdır. Temsilci toplantıları, genel kurullar canlı olmalı ve sürece kan veren politika ve kararlar üretmelidir. Günübirlik politikalar yerine uzun vadeli çıkarları hedefleyen politika ve eylem takvimi uygulanmalıdır.

Var olan durgunluğun aşılması için Ocak-Temmuz'a bağlı eylem ve etkinlikleri aşip; SÜREKLİ EYLEM şiarını gündemlerine almalıdırlar.

DDSB'li işçilerin gözüyle DiSK Genel-İş'in Mersin pratiği

Mersin'den DDSB'li işçilerin DiSK Genel-İş üzerine kendi mücadele pratiklerinden çıkardıkları gözlemleri okurlarımıza sunuyoruz.

Bugün egemen sınıfların içinde buldukları açmazlar giderek derinleşmekte, almayı düşündükleri her "istikrar tedbirini" emekçilerin direniş ve mücadelesi karşısında yetersiz kalmakta ve onları yeni yeni "tedbirler" almaya zorlamaktadır.

Egemen sınıflar, bunalım ve krizlerinin arttığı ve derinleştiği her tarihi dönemde, sınıfsal olarak karşısındaki toplumsal dinamiklere karşı baskıcı ve saldırgan tutumlarını fiziki olduğu kadar hukuksal ve örgütsel olarak da sürdürmüşlerdir.

Örgütsel "tedbirler": Emekçilerin gelişmekte olan hoşnutsuzluklarını düzen sınırları içinde tutacak; onların kendiliğindenci istemlerinin düzen sınırlarını aşip siyasi iktidara yönelecek bir yöne kaymasını engelleyecek; sınıfın siyasi bilinçle donanımı ve bu bilinçle sınıf düşmanlarına yönelmesinin koşullarını ordadan kaldıracak örgütlerin kurulması ve yaygınlaştırılması demektir. 12 Haziran 1967'de kurulan ve 12 Eylül 1980'de "kapatılan" Temmuz 91'den bu yana sınıfın gündeminde olan DiSK'in geçmişteki konumu ve bugünü onun örgütsel "tedbir"lerden biri olduğunu doğrulamıştır.

Her ne kadar Mersin Genel-İş şubesi yöneticileri 7. Olağan Genel Kurul için hazırlanan çalışma raporlarında "tabanın söz ve karar sahibi olması ilkesi"nden "devrimcilerin, aydınların ve devrimci sendikacıların haykırışı"ndan dem vursalar da 19 Ağustos 92'de yayınladıkları broşürde ise "DiSK GENEL-İŞ her koşulda emeği savunmuş, işçilerin ekmeği ve işi için, tüm çalışanların mutluluğu için uğraş vermiş bir sendikal kuruluş" deseler de, yayınladıkları değişik zamanlı bildirilerde "yasal olarak yetki alamayacağımızı bile bile örgütlenmeye

girmeyiz, "12 yıl aradan sonra ilk görüşmemizi Anamur ve Mersin Belediyesi'nde Genel-İş yapacaktır", "mevcut yasaya göre DiSK'e üye olmakla işçilerin TİS'ten doğan, ileriye ve geriye dönük hiç bir hak kaybı olmayacaktır, dayanışma aidatıyla tüm hakları alacaksınız" demelerine karşı, pratik, bunların doğru olmadığını göstermiştir.

1- Yasal olarak yetki alamayacaklarını bilmelerine rağmen, %10 barajını aşip bakanlık karşısında muhatap sendika konumuna gelebilmek için örgütlenmeye girişmişlerdir. Bu örgütlenme çalışmalarına başlarken işçiler toplanıp veya işçilere gidilip görüş alınmadan isimler

belirlenmiştir.

2-Mersin şubesi girişimciler kurulu oluşturulurken kapalı kapılar ardında, işçilere danışılmadan, görüş alınmadan isimler belirlenmiştir.

3- "İlk sözleşmemizi Anamur ve Mersin'de yapacağız" demelerine karşın yetkiyi Anamur'da Hak-İş'e bağlı Hizmet-İş, Mersin'de Türk-İş'e bağlı Belediye-İş almıştır.

4-"Dayanışma aidatıyla yürürlükteki TİS'nden yararlanma yasa gereği iken, yeni yapılacak Toplu İş sözleşmesinden de yararlanılabilir" gibi kavram kargaşası yaratılarak işçiler aldatılmıştır.

5- Yetki tesbitinin Belediye-İş le-

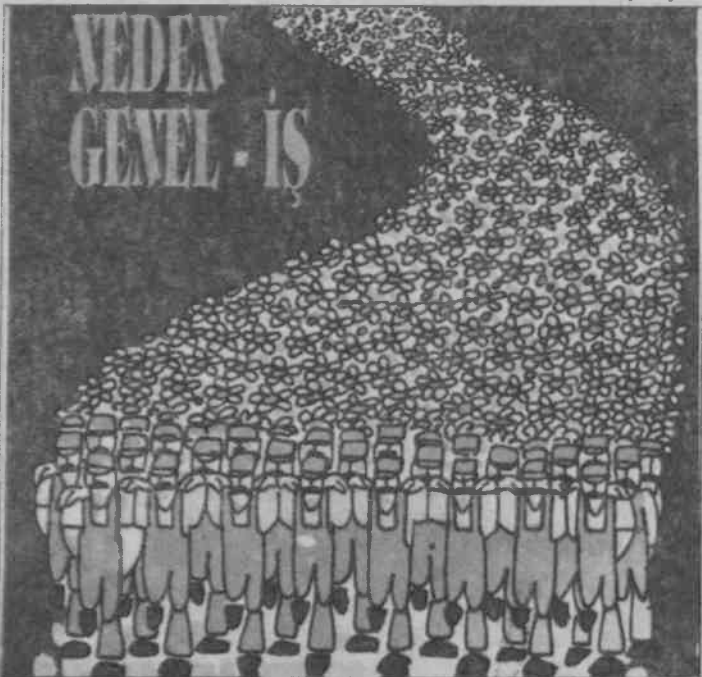
hine gelmesinden sonra yapılan itirazla sözleşmenin uzamasına neden olmuşlardır. (Ancak işçilerin tepkisi sonucu itiraz geri çekilmişti. Anamur'da da yetki tesbitine itiraz için işçilerden imza almak istemeleri geri tepmişler).

6-Mut Belediyesi'nde imzalatılan dayanışma aidatıyla belgesini işverene teslim etmeyi "unutarak" az daha işçileri ekonomik kayba uğratabilirdi.

7-7. Olağan Kongre öncesi propagandalarında devrimci-demokrat kanadı el altından "Kürtçü", "aşırı" gibi tanımlamalarla yıpratmaya çalışarak ne kadar "Devrimci sendikacı" olduklarını göstermişlerdir.

8- İlçe ve belde belediyelerde belediye başkanlarının ağırlığını koz olarak kullanarak ne kadar emekten ve emekçiden yana olduklarını göstermişlerdir.

9- Tüm bu olumsuzluklara karşın, kendilerine eğilimin de olmasının verdiği avantajlarla seçimleri bürokratik-reformist eski yönetim "kazanmıştır." Elbette onların bu "başarısı"nda devrimci-demokrat kanadın yetersizlikleri ve eksiklikleri de rol oynadı. Ama aynı zamanda gelişmek, kitleselleşmek ve meşrulaşmak uğruna kitlenin en geri yanlarına seslenen, çevresini pasifleştirilen arkadaşların da "tavırsız" kalmalarıyla bu sonuç alınmıştır. Sonuç olarak, dünü-bugünü açık bir biçimde belli olan DiSK'de örgütlenmek sınıfı bölmeye ve daha da geriye götürmekten başka bir anlam gelmez. Ama Türk-İş'te kalmanın propagandası yapılırken de bu konfederasyonu savunma pozisyonuna düşmemek gerekiyor. Çünkü mevcut olan konfederasyonların hiç biri işçi sınıfına hizmet veren tipe değildir. Ancak doğru tavır bu olmasına karşın, işçiler zorla aldatılarak DiSK saflarına sürüklenirse ve DiSK'örgütlenmesi ağırlık kazanırsa, orada da yetki mücadeleye devam etmek gerekir.



Genel-İş işçilere yönelik çıkardığı bir broşürde işçilere "Birinci sınıf yurttaş olmak, yaşamı güzelleştirmek için" Genel-İş'i seçin diyor.

Kamu Çalışanları Birlik Dayanışma Şöleni

ANKARA, Özgür Gelecek/ Kamu çalışanları sendikaları 3 Temmuz'da hazırlanırken bir de şölen düzenlediler. Gençlik parkı Açık hava tiyatrosunda gerçekleşen şölen Bilgesu Erenus, Musa Eroğlu, Azmi Toğuzata, Dalga Çağdaş Halk Müziği Topluluğu ile Halkevleri Halk oyunları topluluğu katıldı.

Çeşitli dillerde halk türkülleri söyleyen Bilgesu Erenus Nazım Hikmet'in şiirlerinden bestelenmiş şarkılar söylerken Nazım Hikmet'in TC vatandaşlığına kabul edilmesi için kampanya yürütenleri eleştirdi.

Kamu çalışanları platformu adına konuşan Eğitim-Sen Ankara şube başkanı Kemal Ünal "muhalafeteyken grevli toplu sözleşmeli sendika sözü verenler şimdi bu hakları görmezlikten geliyorlar" diyerek hükümetin iki yüzlü politikalarını eleştirdi.

Şölen tertip komitesinden Ankara da bulunan Kağıthane direnişçilerine yapılan çağrıda sadece 10 kişilik bir yer ayrıldığının söylenmesi ve "slogan atılır gelenler rahatsız oluyor" gibi bir açıklamasının yapılması Kağıthane işçileri arasında kınandı.

Buna rağmen Kağıthane direnişçileri 10 kişiden daha fazla bir katılım gösterdiler ve onların salonda oluşu ortamı daha fazla sıcaklaştırdı.

19 Haziran'da gerçekleşen şölene çalışanlara uzun soluklu bir mücadeleye katılmaları çağrısı yapıldı.

TÜRK-İŞ'İN OYALAMA TAKTİĞİNE TEPKİLER BÜYÜYOR

Türk Harb-İş uyuşmazlık tutanağına imza atmadı

700 bin kamu işçisinin toplu sözleşme görüşmeleri, uyuşmazlığa doğru yaklaşırken, işçi sınıfının tepkileri de artmaya başladı. Geçtiğimiz 10 gün içinde sokaklar kitlesel işçi eylemlerine sahne oldu. "Yeni hükümete zaman tanımak" bahanesiyle işçileri beklentiye sokan Türk-İş yöneticileri yığınsal işçi eylemleri karşısında bu kez 7 Temmuz'da yapılacak Başkanlar Kurulu toplantısını gündeme getirdi ve her yıl olduğu gibi oyalama taktikleri geliştirmeye başladı.

Ancak kamu işçileri, İstanbul, Eskişehir, İzmir, Iskenderun ve Karabük'teki eylemleriyle Türk-İş'e yanıt verdiler. Savunma, gemi inşaat, demir-çelik, tekstil, petrol, gıda, inşaat işkollarında gelişen eylemliliklerle, hükümetin duyarsızlığı protesto edildi. Sözleşmelerde gayriciddi yaklaşımlarını yanı sıra, Çiller hükümetinin açıkladığı özelleştirme politikaları karşısında da "daha sert" eylemlilikler yapma noktasında tartışmalar başladı.

TERSANE İŞÇİLERİNİN TEPKİSİ

İstanbul'da ilk eylemleri, grev yasağı kapsamında olan Tersane işçileri başlattı. T. Harb-İş Sendikası'nın, Milli Savunma Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Jandarma Genel Komutanlığı ve Sahil Güvenlik Komutanlığı işyerlerinde çalışan 38 bin üyesi adına yürüttüğü toplu sözleşme görüşmelerine karşılık, sözleşme görüşmelerine karşılık, Milli Savunma Bakanlığının sözleşmeyi kilitleyen tutumu işçini sabrını taşırdı.

T. Harb-İş'in 27 Nisan'da başlayan TİS görüşmelerinde İşveren idari taleplere oldukça soğuk yaklaşırken, ekonomik maddeleri tartışmaya bile yanaşmadı ve sıfır zam önerdi.

Türk Harb İş'in başlattığı eylemler 15-16 Haziran direnişinin en

anlamli selamlama oldu.

İstanbul'un dışında İzmir ve Eskişehir'deki askeri işyerlerinde işçi yürüyüşleri oldu.

"DEMOKRASIYE AÇIZ"

16 Haziran'da Kasımpaşa'da kurulu Taşkızak Tersanesi'nde çalışan 2400 işçinin yürüyüşü hazırlanırken, çok sayıda polislin çevrede "önlem aldığı" görüldü. Aynı gün yürüyüşe, Sahil güvenlik tersanesi, Deniz Dikim evi ve İkmal Bakım fabrikaları da katıldı. Bu katılımla yaklaşık 3 bin kişilik işçi topluluğu Bahariye caddesinde sloganlarla yürüyüşe geçti. Onları birkaç kez kesen Çevik Kuvvet, bu yürüyüşün 2911 sayılı yasaya aykırı olduğunu söyledi. Yürüyüşçüler bu engeli "baskılar bizleri yıldıramaz" sloganlarıyla aştılar. "Ana baba dediler, hakkımızı yediler", "Türk-İş istifa" sloganlarıyla devam eden eylem de ekonomik taleplerden çok demokratik taleplerin öne çıkması dikkati çekti. Dövizlerden bazıları şöyleydi:

"Sanılmasın kasada, sıkıntımız yasadadır", "Demokrasiye Açız" "Özelleştirmeye hayır", "Kardeşliğimiz irkçılığı yenecek", "Asker değil işçiyiz".

Tepebaşı'ndaki TÜYAP binası önüne kadar yürünen emekçiler burayı bir miting meydanı'na çevirdiler. Harb-İş Sendikası İstanbul Şube Başkanı Orhan Coştur, işçilere şöyle seslendi: "93 yılı içinde 700 bin işçiyi kapsayan TİS görüşmeleri hükümetin katı tutumu yüzünden çıkmaza girmiştir. TİHİS'in iki yüzlülüğü maalesef bizi 'hasta' etmiştir. Biz taslağımızda özellikle idari maddelerde değişiklik yaparız iş koşullarını değiştirmesini istedik. Ama işverenler bu taslağı yakından bile geçmek istemediler. Ücretlerde ise sıfır sözleşme önerdiler.

"İkinci Başkan Nuri Ağççek ise



Türk Harb-İş'in başlattığı eylemler 15-16 Haziran direnişinin en anlamli selamlama oldu.

hükümeti eleştirerek, "milyonlarca mal varlığı olanların işçileri anlayamayacağı" söylüyordu. Ağççek'in konuşmasının ardından "Çözüm Meydanda!" sloganı bağırlıyordu. Artık "Çankaya İstifa!" etmeliydi. Bu gösterilerden sonra, Iskenderun ve Karabük Demir-Çelik fabrikalarında işyeri işgalleri yaşandı. Beykoz ve Zeytinburnu Sümerbank'ta iş bırakıldı. Tuzla Deri fabrikalarında sözleşmenin tıkanmasına karşı üretim durdu.

HARB-İŞ'TE YENİ EYLEMLER GÜNDEM'DE

Harb-İş'in 38 bin işçi adına yürüttüğü sözleşme görüşülen, 110 maddenin 63'ü kabul edilmedi ve 25 Haziran'da uyuşmazlık tutanağı. Fakat Sendika uyuşmazlık zaptına imza atmadı. Harb-İş İstanbul Şube Başkanı Orhan Coştur bunu şöyle ifade ediyordu: "İmzalamayacak 21 gün sonra YHK'ya gönderilecek ve imzalanacaktı. Biz Ka-

mu Koordinasyon Kurulu'nun ücret politikalarını açıklamalarını bekliyoruz. O zamana kadar imzalamayacağız." İstanbul Şube Başkanı, eylemliliklerde diğer sendikalarla destek anlamında yalnız bırakıldıklarını anlatıyordu. Bunu da şu sözlerle ifade ediyordu: "Şöyle düşünün. Bir savaş var ve bu savaşta biz bir orduya karşılık sadece bir mangayla savaşıyoruz."

Coştur; "Şimdiye kadar Türk-İş'in, izlediği ücret politikalarını açıklamamasını kaypaklık olarak değerlendirdiyorduk: "Sermaye nasıl daha fazla saldırırsa, nasıl sendikasızsızlaştırır" diye hesap yapıyor. Oysa yeni hükümetin özelleştirme politikalarına karşı emekçilerin hazırlıklı olduğunu ekliyor ve "Özelleştirmeye karşı tepkimiz çok farklı olacak" diyor: "Eğer Türk-İş'te ve sermaye cephesinde sözleşmelere ait hala bir gelişme olmazsa lokal düzeyde de olsa yeni eylemlilikler gündeme gelecek."

ELBİSTAN TUĞLA FABRİKASINDAN ATILAN BİR İŞÇİ: "Meğer en büyük sahtekar devletmiş"

ELBİSTAN, Özgür Gelecek/Elbistan Tuğla Fabrikasında 17 yıldır çalışan 3 işçinin Kahramanmaraş Valisi ve Elbistan kaymakamı tarafından kıdem tazminatları dahi verilmeden işlerine son verilmesini haber alan DDSB'li işçiler mesini haber alan DDSB'li işçiler atılan işçilerden birini evinde ziyarete ederek gazetemiz adına görüşme yaptılar. Dayanışma dileklerini ilettiler.

-Kendinizi bize tanıtır mısınız?

-Benim adım Mehmet, 9 çocuğum var. 17 yıldır Elbistan Tuğla Fabrikasında işçi olarak çalışmaktayım. Orada fabrika bekçiliği yapmaktayım. Tuğla fabrikası daha önce özel şirket idi, borçlarını ödeyememesinden dolayı özel idareye fabrika borcu karşılığı haciz edildi. İçerideki işçilerin işine son verilecek fabrika kapandı, üretim durdu. Özel idare ve Elbistan kaymakamı fabrika içindeki malları biz üç arkadaşımıza zimmetleyerek; "bundan sonra siz fabrikaya bakacaksınız" dediler. Maaşlarımızı özel idareden alacaksınız. "Bütün haklarımızı özel idare ilgilenecek" dendi bundan önceki hakkımızı da bizde dendi. Son 3 yıldır maaşımızı özel idareden alıyorduk.

-Peki işinize son verme gerekçeleri nedir?

-Niğdeli bir patron kiraladığı fabrikayı. O bize "asgari ücretle çalışırsanız çalışın, yoksa ben sizi 2 milyon liraya çalıştıracağım" dedi. Biz de kıdem tazminatını isteyince; "o benim sorunum değil sizin kıdem tazminatınızı özel idare verecek" dedi. Özel idareye başvurduk. O da "biz bilmeyiz vali bey öde desin, ödeyelim" dedi. Bu kez de valiyle görüşmeye gittik daha doğrusu vali bizi istemedi.

-Peki valiyeye siz sorunu anlattınız mı?

-Valinin karşısına üçümüz de çıktık; "vali bey bizlerin dokuz çocuğumuz var. Gençliğimizin en güzel günlerini, orda bitirdik. Şimdi ise bize hiçbir hak vermeden işimizi son veriyorsunuz" dedik. Vali bize: "Biz kimsenin hakkını yemeyiz evladım ama siz kendi isteğinizle çıkmışsınız" dedi ve bize imzalamadığımız çıkış kağıdını gösterdi.

-Gerçekten de öyle bir çıkış imzalamadınız mı?

-Evet. "Benim okumuşluğum yazmışlığım yok vali bey" dedim. Özel idare memuru" fabrikadan malları eksiksiz teslim aldık. Siz de eksiksiz teslim ettiğinize dair bir yazı verin" diyerek bir kağıt imzalatı. Biz ne bilelim, devlet bize hile yapmaz dedik. Meğerse en büyük sahtekar onlarmış. Vali bize gülerken "hadi gidin fabrikasının sahibi ile anlaşın, çalışın" dedi. Biz de: "vali bey 9 kişilik aileyi 980 bin liraya ben nasıl geçindireyim daha önce 2 milyon alıyordum, 6 ay ekneke yapıyordum. Şimdi çay bile içemem" dedim.

-Şimdi ne yapacaksınız? Durumu sineye mi çekeceksiniz?

-Ne yapalım ben fakir biçare bir adamım. Elimden birşey gelmez. Demekki dağdaki devrimciler haklıymış ancak devletle onun anlattığı diğ. ile konuşmak gerekiyor.

İs-Demir sıcak günlere gebe

Adana-Özgür Gelecek/İskenderun Demir Çelik Fabrikaları İşletmesi'nde çalışan işçiler, toplu sözleşme görüşmelerinin uyuşmazlıkla sonuçlanmasında protesto etmek özelleştirme ve taşeronlaştırma engelleyici amacıyla 16 Haziran'da oturma eylemi yaptılar. 08:00-17:00 vardiyasında çalışan 8000 kişilik işçi topluluğu, mesai çıkışı Müesses Müdürü'ne önünde alkışla tempo tutup sloganlar atarak oturma eylemini gerçekleştirdiler. Bir saat süren bu eylem sırasında kalp krizi geçiren İsmet Taş adlı işçi hayatını kaybetti. Bu işçinin katili şüphesiz sermaye sahipleri ve onların çanak yalayıcılarıdır.

28 Haziran'da greve gideceğini belirten çok sayıda işçiden biri şöyle dedi: "İşçi sayısı 13 900 iken bu işletme kar dağıtıyordu oysa şu anda işçi sayısı 5000 iken ve üretimde de artış varken nasıl oluyor da işletme bugün zarar eder?" Devlet Bakanlığının Demir Çelik İşletmelerinin toplu görüşmelerinde 1993 yılı için teklif ettiği ücret artış oranı %30 gibi komik bir rakam.

İs-Demir işçileri 24 Haziran'da mesai bitiminde evlerine gitmeyip iş yerinde oturma eylemi yaptılar.

İskenderun Demir Çelik işçileri 26 Haziran'da 8 bin kişinin katılımıyla miting yaptılar. Ve 28 Haziran'da greve çıktılar.

Eğit-Sen'li öğretmene saldırı

ELBİSTAN, Özgür Gelecek/Elbistan ilçesine bağlı İğde kasabası ilkököl öğretmeni Ali Çoban bir grup MHP'li ve dinci gençin saldırısına uğrayarak öldüresiye dövüldü.

Olaylar şöyle gelişti: Elbistan Eğitim-Sen üyesi olan ilkököl öğretmeni Ali Çoban İğde kasabası ilkökölünde okula türbanlı gelen ilkököl öğrencisi kızlara okula türban ile gelmelerini söyledi. Bunun üzerine okul çıkışında bir grup MHP'li ve dinci gençin saldırısı ile karşılaştı. Gericiler olayı görüp Ali Çoban'ın yardımına gelen hamile bir bayan öğretmene de saldırarak feci şekilde dövdüler. Her iki öğretmenin tedavileri Elbistan Devlet hastahanesinde yapıldı.

Eğit-Sen'li öğretmenlere esas saldırıları yöneticileri tarafından onlara

sında onlara güç veren Maraş valisi, İlçe kaymakamı ve İlçe Milli Eğitim Müdürü var. MHP'li olan Milli Eğitim Müdürü bölgede gerici yoz eğitimi yaygınlaştırarak sürdürmektedir. Ona karşı çıkan öğretmenlere gözdağı vererek suskun bırakmak istiyor. Maraş valisi de hiç bir gerekçe göstermeden Elbistan Eğitim-Sen'in levhasını indirip, kapısını mühürledi. Eğitimcileri bu duruma karşı mahkeme açtılar ve sonuna kadar bu gerici eğitimi karşısında yılmadan mücadeleye devam edeceklerini söylediler.

1 Mayıs'ı coşkulu bir şekilde kutlayan Eğitim-Sen'li öğretmenler, sendikal mücadelemizde aşılması gereken tüm engelleri aşacağız diyorlar. "Eğitim için güç birliğine, mücadelemizden bir alkoyamaz" diyorlar.

Karayalçın Toplu Sözleşme Masasına!

ANKARA, Özgür Gelecek/Ankara Belediyesi ile toplu sözleşme imzalamak isteyen Tüm-Bel-Sen'e üye 2 bin Belediye çalışanı Belediye önüne yürüdü.

25 Haziran günü EGO yemekhanesinde toplanan Belediye emekçileri Toros sokak tan yürümeye başladılar. Yürüyüş sırasında "Söz yetki karar çalışanlara", "Üreten biziz yöneten de biz olacağız", "Sadaka değil toplu sözleşme", "Yüzdelik zamlara hayır" sloganları atıldı. Belediye emekçileri Necetibey caddesinden geçerken Kağıthane işçilerinin bulunduğu Belediye-İş sendikası önünde durdular "Kağıthane işçisi yalnız değildir", "Kahrolsun ücretli kölelik düzeni" sloganları atılarak Kağıthane işçilerinin de katılımlarıyla yollarına devam ettiler. Belediye önüne gelene kadar "Memurlar greve hazırlanam" sloganını attılar.

Belediye binası önünde Tüm-Bel-Sen Başkanı Hasan Hayır bir konuşma yaptı. "Duyduk ki Sayın Karayalçın SHP Genel başkanlığına adaymış. Tüm delegelerden oy alabilir ama toplu sözleşme masasına oturmadığı müddetçe bizden tek oy alamaz. 7 ay önce kendisine çağrı yaptık bugün tekrar toplu sözleşme çağrımızı kendilerine bırakacağız. Karayalçın masadan kaçamayacak. Bir daha Belediye meclisini basmaya geleceğiz" dedi.

Oyle talebine denk gelen eylem mesai saati başlarken sona erdi.

Sağlık emekçilerine İstanbul içi sürgün

Haber Merkezi/Şirinevler Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Merkezi'nde çalışan Tüm Sağlık-Sen üyesi altı sağlık emekçisi İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi'ne sürgün edildiler. Aynı işyerinden bir ay önce Tüm Sağlık-Sen işyeri temsilcisi Cevahir Özcan'da sürgün edilmişti.

Tüm Sağlık-Sen Genel Başkanı Fevzi Gerçek yaptığı açıklamada: (devletin) istediği gibi at oynatabilmek amacıyla hakkını isteyen, özelleştirmeye karşı ses tonunu yükselten arkadaşlarımızın sürgün edildiklerini, sürgün edilen arkadaşlarımızın ikisinin emekli olmasına iki yıl kaldığını, aynı türden bir durumla Süleymaniye Doğum evi'nde de yaşadığını belirterek Sağlık bakanı Aktuna'nın sürgünleri engelleme sözlerine rağmen keyfi uygulamaların hızla sürdüğüne dikkat çekti.

Fevzi Gerçek, Fizik tedavi ve Rehabilitasyon merkezi'nin Başhekimisi Hürriyet Yılmaz, başhekimisi Sevim Gülümser, Sosyal hizmetler uzmanı Ayşe Çalışlar'ın hastaneyi özelleştirme dostu baskıcı idarelerinden dolayı kamuoyuna şikayet ettiklerini ve kamuoyunu sürgün olaylarına karşı duyarlı olmaya çağırıldıklarını da belirtti.

Sürgüne uğrayan Tüm Sağlık-Sen üyesi kamu emekçilerinin isimleri şöyle Necla Aksoy, Fadime Toprak, Fatma Yılmaz, Canan Öner, Nigar Can, Fidan Tutar.

Ben sanat yapamam, deme. Yaparsın. Asıl sanatı sen yaparsın. Ufuk çizgisini aşip ötelere yöneliyorsun. Şafak aydınlığı ile aranda hiç bir engel yok. Herkesten iyi tanıyorsun yıldızları. İşğin, huyunu gökkuşağından almış. Geleceği yaratacağım, diyorsun. Bu amacın ya da iddianın bizzat kendisi sanat değil mi? Öyle elini kolunu bağlayıp oturamazsın. İddian büyüktür. İki baskın arasında değerlendirmek zorundasın. Hiçbir sanatçı, ben sanatla geleceği yaratacağım diyebilecek kadar cesur değildir.

Zamanın değerini, gücünü, herkesten daha iyi kavramak durumundasın. Boşa geçirdiğin her saniyeyi, amacına ya da iddiana sıkılmış bir kurşundan farksız olduğu anlayışını, yaşamının temel ilkesi haline getirmek zorundasın. Okuyacaksın. Sıcak pratiğin içindesin. Okuyan pratiğin kahramanı olabiliyor musun? Çok yönlü düşünmenin erbabi olmak istiyorsan çok yönlü okuyacaksın. Şu adam, dünyayı sanatla açıklıyor. Şu adam, psikiyatride müthiş derinleşti; ekonomik krizleri, insanların psikiyatrik durumuna bağlıyor. Şu adam, yeryüzüne pedagoji deliğinden bakıyor. Şu adam, sporun tükendiği yerde savaşın başladığını söylüyor. Sandalyeye bu biçimi siyasettir veren. Ekonomi, istisnasız her şeyin temelidir. Her şeyin temelidir felsefe. Uzat uzatabildiğin kadar. Tüm bu at gözlüklerinden kurtulmanın yoludur, çok yönlü okumak.

Tüm dağları tanıyorsun. Avucunun içi gibi biliyorsun arazinin kıvrımlarını. İki kişilik bir tiyatro ekibi kurabilirsin. Maceranın, tiyatronun büyüklü, keskin diliyle sunabilirsin. Gerçeği bilince nakşeden en iyi aracı, tiyatroyu, etkin bir silah haline getirebilirsin. Tip tip ihtiyarla içli dışlısın. Masal toplayabilirsin. Altın toplama bin kat daha değerlidir. Atasözü, bilmece, deyim, fıkra toplayabilirsin. İncilemiş göz-yaşı ağı toplayabilirsin. Halk yaşamının parlak kuyumlarını, ezgilerini, yergilerini, kurnazlıklarını, zeka ve duygu harikalarını toplayabilirsin. Toplayışa değer veren, kavrar. Topladığı değerlerin kalıcı ve ileri öğeleriyle beslenir. Özde ve biçimde atılımın ön şartlarını, kaynaklarını yaratır kendi ruhunda.

Yeteneğinin prangalarını kır. Yapamam prangasını. Erteleme ve tembellik prangasını. Bir insanın birden çok yeteneği vardır. Üretim patlaması ve nitelik, genellikle, güçlü yeteneğin güçlü arzuya birleştiği noktada gerçekleşiyor. Güçlü arzu ve çaba, zayıf bir yeteneği, güçlü bir yetenek haline getirebilir. Yeter

Bakış

Muzaffer Oruçoğlu

En rezil pranga: Yapamam prangası

ki, yoğun bilgilendirme ve yoğun üretim çizgisinde dirtsin.

Herhangi bir alanda makale yazabilirsin. Korkma. En büyük düşmanın, korkundur. Girişim cesareti ya da cüret, üretimin yarısıdır. Diğer yarısı sebatır. Şiir yazamaz mısın? Ya da kısa öyküler. Günlük tutamaz mısın? Edebi dokusunu giderek geliştireceğin günlükler? Topladıklarını (masal, türkü fıkra, anı vs.) yazılı hale getiremez misin? Ya da dene bakalım belki resim yapabilir, karikatür çizebilirsin? Şiir okuyamaz mısın yığınların önünde? Giremez misin tiyatro ekibine. Sohbetlerde ne güzel konuşuyor, ne güzel güldürüyor ve düşündürüyor insanları. Otur bir oyun yaz. Bir folklor ekibine gir. Saz çal, türkü söyle. İstesen, bir Marcel Marceau ustahı ile pandomim bile oynayabilirsin. Diline pranga vurulan mimigi ve hareketi güçlenir. Deneme yazamaz mısın, ya da edebiyat eleştirisi?

Sanatı, bir elit tabakanın meşkalesi olmaktan kurtarıp, tüm topluma yaymak şımanı tüfeğinin kundağına yazmışsın. Bak, bu fena bir fikir değildir. Ama yapamam diyorsun. Bu bir yana; "yazar çizer takımı," "enteller," diye konuşuyorsun. Edanda, ince bir alay ve küçümseme var. Tüm alanlarda burjuvaziyle nasıl kapışacaksınız? Örneğin, sanat alanında, nasıl alternatif olacaksınız? Yol göstericiliğin ve sanatsal

eylemin çok cıvz. Sanatçıları dönüştürecek yetkinlikte değilsin. Tüm dünya çapında, sanatçıları etkileyen, sanat akımları hakkında, görüşünü bile belirtmiyorsun.

Kardeşim, yönlendirebilir ve de yapabilirsin. Ateşin çapını, soluşunu, kalitesini geliştirmek için de şarttır bu. Dağa çıkınca sanatı unutuyorsun. Kemikleri sızlıyor Köroğlu'nun, Karacaoğlan'ın, Dadaloğlu'nun. Köklü değişimlere, geniş perspektiflere, kalıcılığı aşık bir davadır, senin davan. Siyasal yazılarını sanatın örsünde dövebilirsin. Bu yolla onları daha etkin kılabilir, ömürlerini uzatabilir, kalıcılaştırabilirsin. Uçurumlardan, köpüklü duru sular dökülüyor. Kartal çığlıkları düşüyor vadilere. Şafak geceyi, bahar kışı, çiçek toprağı, tomurcuk dalları basıyor. Sanat harmanındasın.

Elli yıl, kuşatma ve takibat altında, dağda yaşamak mümkündür. Dağ yaşamını zenginleştirmekten geçiyor bu. Ona derinlik, büyü ve renk kazandırmaktan geçiyor. Batılılar, Yen'an'da yaşamın renkli ve çekici olduğunu yazdılar. Niçin olmasın ki? Hareketin önderi, devrimci romantizmin doruğundaydı. Şiir yazıyordu. Çin edebiyatını, felsefesini ve tarihini çok iyi yedirmişti bilincine ve ruhuna. Evrensellik yaşadığın özgül gerçeği esash bir şekilde kavrayıp dönüştürmekten, bu dönüşümün ortaya çıkardığı zenginlikle, köhne olan herşeyi tehdit etmekten başka birşey değildi.

Sanatsal üretim için yeterli zamanın var kardeşim. Şiir ayakta ya da yürürken yazılır. Ateşin etrafında, kolektif olarak, oyun yazılmaz mı? Yürürken üret, molalarda kağıda geçir. Yürürken üretmeyi yaşam tarzı haline getirebiliyor musun?

Topluma sanatçı veren, sanatı yığınlara yayan bir dağ ateşi. Kendisine düşman sanatçıların derinliklerinde yankılanan, onlarda saygı ve merak uyandıran bir dağ ateşi. Sanatçıları kaçırın değil, kendi manyetik alanına çeken bir dağ ateşi.

Her insanın ölümü, normal bir kapıdır. Yaşayanlar, bu kapıyı aralamayı ve içeri bakmayı severler. Ölen bazı insanların kapısını aralayıp içeri baktığımızda, hiçbir şey göremeyiz. Hatta küf ve karanlık kokusuyla karşılaşırız. Bazı insanların kapıları ise, içerdeki ışığın gücüyle kendiliğinden açılır. Menzilleri aydınlatan birer ışık kaynağı olarak ışırdır.

Gerçek dağ ateşinin ölümü yücedir, anlamlıdır. Açıl susam açıl'a ihtiyacı yoktur onun. Kendiliğinden açılır.

DÜŞ GEZGİNLERİ

"Kendi hikayemi unuttum"

Havva: Düşmek.... Bunu zaman kazanmak isteyen müşteriler sorar. Ben de hepsine bir hikaye anlatırım... Bu o kadar çoktur ki, kendi hikayemi unuttum.

Daha önce sinemalarda gösterildiğinde büyük ilgi gören (!) Düş Gezginleri adlı film ancak 20 Haziran'da kanal 6'da izleyebildim.

İstanbul'dan mecburi hizmet için küçük bir ilçeye giden doktor (M. Oğuz) genelevde çalışan kadınların kontrolüne gittiğinde, yıllar önce ayrıldığı çocukluk arkadaşı Havva'ya genelevde rastlar. Ve onun "hikayesini" öğrenmek ister. Bana sorarsanız, filmin özeti Havva'nın (Lale Mansur) yanıtı "kendi hikayemi unuttum."

Filmin amacı Havva'yı, Havva'nın "düşüşünü" irdelemek değildir zaten. Ancak düşünülerek izlendiğinde, kameranın gösterdiği biraz daha ötesine bakıldığında, filmde sinema adına çok şey öğrenir, bu arada o salonu dolduran ve konuya sadece iki kadının lezbiyen ilişkisini izlemek gözüyle bakan sıradan ve sıradanın altındaki seyircilerden kendimizi ayırtabiliriz. Bir toplumun orospulaşmasının anlatıldığı -ama değil köklü, yüzeysel de kalsa eleştirel yaklaşılmanın, bu yanıyla çok olumlu özelliklerini de gölgeleyen- filmin sadece birkaç sahnesine takılıp kalmak yaşama, dünyaya etek ya da pantolon altından bakmak değil de nedir Bu genel film izleyicisinin durum ve tutumudur. salt sinemada değil, günlük yaşam da esasen, hangi insan ya da kaç insan "kendi hikayesini unutmamıştır? Hangi insan ya da kaç insan düşündüğü gibi yaşamaktadır.

Filmin kuvvetli yanı toplumun orospulaştırılışını orospuluğu kabullenişini anlatmış olması fakat güçsüz yanının da kişilerinin güç-



süz olmalarıdır. Genelevde arkadaşları ile karşılaşan doktor, eşinden yeni ayrılmış bu yanıyla onu tanıyan, otelcisinden, hükümetteki partinin ilçe başkanına, kahvede tavla oynayanlardan ilçe başkanının karısına kadar herkesin cinsellik içerikli ilgi alanındadır. Doktor, toplumsal statüsü gereği bastırmaktadır. İçinde yanan cinsel ilgi, kaçtığı oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettğim ilişkilere ilişkin oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinsle güdül bir karşı koyuşa neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine

Slogan yasağı

Kamu Çalışanları İstanbul Şubeleri Platformu 27 Haziran'da İstanbul'da "Demokrasi ve sendikal haklar mitingi" düzenledi. Kamu emekçileri, miting izni için Valiliğe başvurduklarında Valilik şu sloganların mitingte atılmasını yasaklamış:

"Yaşasın halkların kardeşliği", "Yargısız infazlara son", "Kahrolsun ücretli kölelik düzeni", "Kırlı savaşa çözüm değil, çözüm demokrasi", "Yargısız infazlara son", "Kırlı savaşa hayır, demokratik siyasal çözüm", "Baskılar bizi yıldıramaz", "Ölağanüstü hal kaldırılmalı", "gerekçesi de hazır: "Mitingle ilgisi yok".

Yasak kararını haber alınca olayın üzerine gittik. Araştırmalarımız sonucu çok ilginç bulgularla karşılaştık. Meğer Valilik sadece yasaklamakla kalmamış. Mitingte slogan boşluğu doğmasını diye "yepyeni bir ruhla", özel ajit-prop. birimlerinde

ürettiği bir dizi sloganı memur sendikalarına önermeye hazırlanmış. Özel ajanımız bu sloganları sizler için çaldı. Yayınlamakla iftihar ediyoruz. Okuyun da ufkunuz açılın, kalarınız değişsin:

özel slogan 1: Lütfen Daha Çok Yargısız İnfaz İstiyoruz!

özel slogan 2: Devlettir Öldürür de Sever de!

özel slogan 3: Sıfır Sözleşme İstiyoruz!

özel slogan 4: Korkağım, İtaatkarım, Haddimi Bilirim!

özel slogan 5: Devlet Bizim Başımız, Yoksulluk Aşımız!

Özel slogan 6: Demokrasi tu kaka, dökülmeyiz sokağa!

Özel slogan 7: Önce Büyüklüğümüzü Yesin, Kalırsa Arzederiz!

özel slogan 8: Özel Timi Sevmeyen Olsun.

özel slogan 9: Kırlı Savaş Dursun Tertemiz Edin Herifleri.

Focus çarpıtıyor mu?

Aşağıdaki alıntıyı Almanya da yayınlanan Focus dergisinden yurtdışı büromuz çevirip gönderdi. Türkiye'de geniş tartışmalara yol açan PKK liderinin sözleri gerçekten çarpıtıldı mı? Bilemiyoruz.

Focus: Son dönemlerde Almanya'da Türklere karşı pek çok saldırılar olmaktadır...

Ocalan: Alman halkının tepkisini normal görüyorum. Bu insanların çoğunluğu geri dönmemeli. Almanların Türklere Almanya'da serbestçe hareket etmelerini doğru bulmuyorum.

Focus: Almanya'da eylem hazırlıyormusunuz.

Ocalan: Yalnız zorunlu kalırsak. Bizler Türklere tarafından her yerde saldırıya uğruyoruz. Oyleyse biz buna karşı durmalıyız. Almanya'da eylemlerimiz yalnız Türklere karşı yönel-

mekte. Biz Almanya'da Almanlara saldıramayız.



Kağıthane işçilerine yardım kampanyasına katılan kişi ve grupları açıklıyoruz

Her defasında Hürriyet ve Sabah mı yardım kampanyalarını açıklayacak. Bir keresinde de Babıali'nin sokaklarının dışında kalmayı erdem sayan ÖZGÜR GELECEK açıklasın. Üstelik Hürriyet ve Sabah'ı atlatarak bir kere de biz "Haberde Olay" diyemez miydik? Sıkı durun dedik bile... Kağıthane işçilerine yardım kampanyasına katılan kişi ve grupların isimlerini, neteliklerini ve derecelerini açıklıyoruz.

Bu kampanya da beklendiği üzere birincilik için en çok çalışan, performans gösteren dolayısıyla epeyce alın teri döken işçiler oldu. Birinci sırayı, 10 milyon lira ile Genel-İş üyesi Çankaya ve Gölbaşı işçeri yapmış oldukları işbirliği elde ettiler. İkinci sırayı, 8 milyonla Belediye-İş bir-nolu şube alırken; üçüncü sırayı, 5 milyon 740 binlira ile Sağlık Daire Başkanlığı işçileri aldı.

İşçilerin dışında kampanyaya en çok ilgiyi öğrenciler gösterdi. Çeşitli öğrenci kuruluşlarının değişik zamanlarda yaptıkları yardımları birinci sırayı Hacettepe Üniversitesi Öğrenci Derneği 600 bin lira ile aldı. İkinci sırayı Balgat Öğrenci yurdu alırken; üçüncü sırayı İseli öğrenciler elde etti. Kampanya boyunca bazı öğrencilerin harçlıklarından arta kalan paralarla yardımlarında bulduğunu saptanırken; göze batan bir durum ise ODTÜ öğrencilerinininkiydi. Kampanyanın sonuçları açıklandığında öğrenciler adına en çok yardımda bulunan ODTÜ'lüler olmasına karşın yardımlarını her defasında farklı isimlerle yaptıklarından sıralamada her hangi bir derece elde edemediler.

Bu kampanyanın en mütevazı yardım sever grupları ise işçiler adına bir buçuk milyon artı onbin lira ile DDBS Ankara ve İstanbul taraftarları; sol dergilerin okurları adına Emegün Bayrağı Dergisi İstanbul ve Ankara okurları; gençlik adına ise 510 binlira ile DPG Eskişehir taraftarları oldu.

Kampanyanın en vefakar ve yardım-sever insanı, Çanakkale İntepe Belediye Başkanı oldu. Başkanın bu insanı özelliği o kadar uzak yolu aşarak yapmış olduğu 100 bin lirallık yardımı görüldü. En yardım sever aile ise Ali Şen Canpolat (100 binlira) ve 9 yaşındaki oğluydu. (10 binlira).

TKEP'in başına ne geldiyse SSCB'den geldi

Siz hiç bugünlerde TBKP adını duyuyor musunuz? Oysa TBKP liderleri Haydar Kutlu ve Nihat Sargın Türkiye'ye dönüşlerinde manşetlerden inmiyorlardı. Kutlu ve Sargın onca işkenceye neden katlandıklarını bugün kendi kendilerine soruyorlardı herhalde. Son umutları Gorbacov'du, o da gitti. Şimdi huzur içindedirler. Nasıl olsa

kıblesine yüzlerini çevirecekleri SSCB yok artık!

Ama Sovyetler Birliği ve uydusu ülkelerin dağılması ve buralarda burjuva liberal iktidarların kurulması herkeste bu kadar iç huzuru vermiyor.

Gerçek Dergisi'nin 26 Haziran tarihli sayısında TKEP Genel Sekreteri Teslim Töre'nin anlattıklarına bakılırsa başına ne gelmişse bu malum "sosyalist sistemin çöküşünden" gelmiş. "Yakalanmamızın legalleşmeyle hiçbir ilgisi yok... nedeni esasen; bugüne kadar vermiş olduğumuz partili mücadele içerisinde gelenen noktadaki zaaflarımız ve zayıflıklarımızdır. Sosyalist sistemin çöküşünden sonra, ideolojik anlamda bir sar-

sıntı geçirmiştir bizim parti, öteden beri Sovyetler Birliği'ni savunageldik. Onun çöküntüsü başka partilerden daha fazlasıyla bizi etkilemiştir.

Herkes bizim kadar olmasa bile büyük bir depresyon geçirmiştir. İdeolojik bir sarsılma olmuştur. Bu örgütlü mücadeleyi de olumsuz yönde etkilemiştir."

Kadroların Sovyetler Birliği'nin durumundan dolayı morali bozulunca TKEP'te neler olduğunu Töre şöyle anlatıyor: "Partiden bir dizi ayrılmalar olmuştur. Mücadelede, bir gevşeme, kadrolarda bir gerileme, geriye düşmeler olmuştur Bunun getirdiği disiplinsizlikler kararlara uymama, zamanında randevuya gelmeme gibi illegalitenin birçok

kuralını sarsmıştır. Çünkü bütün bu olumsuzlukları birkaç ay önce Merkez Komite bir belirleme ile ortaya koymuştu. Liberal eğilimlerin parti içinde artış gösterdiği, bir erime sürecinin başladığı ve devam ettiği, hiyerarşik yapıda bir bozulmanın ortaya çıktığı tespitleri yapılmıştır.

O güne kadarki, yıpranmalar bizi polisle çıplak yüz yüze getirmiştir. Yoksa herhangi bir niyet bizi silahlarımızla, yıllardır biriktirdiğimiz arşivimizle polislin eline geçmemizi sağlayamazdı."

Umarız TKEP tabanı suçlu içerde aramaz. Bütün suç Sovyetler Birliği'nde. Bunu bilmeleri belki Teslim Töre'ye olan kızgınlıklarını azaltabilir.

DEVLETLÜ



Kamil ESER

Esenyurt: Kentlileşme düşünün yarattığı köy

Esenyurt'ta son bir kaç yılda muazzam nüfus artışı olurken, beraberinde gözle görülür düzeyde artan inşaat alanları beldeye adeta bir şantiye görünümü veriyor. Düzensiz ve plansız yapılaşma, birçok yakıcı alt sorunu da beraberinde getiriyor. Hafif rüzgarlı, sıcak bir haziran günü Esenyurt'ta minibüsten indiğimizde yoldan kalkan toz gözlerimize doluyor. Ana cadde olan Doğan Araslı caddesi asfaltlı değil. Etrafımıza baktığımızda her cadde ve sokağın toz duman içinde olduğunu görüncü soruyoruz: "burası her zaman böyle mi?" bizimle birlikte minibüsten inen biri "her zaman" diyor; "yazın tozsuz, kışın çamursuz yaşıyoruz."

Gecekondu... Dağınık inşaat halinde evler... Esenyurt'ta yapılaşmanın temel özelliği herkesin kendi gücüyle sahip olmaya çalıştığı iki katlı evler. Esenyurt'u ikiye ayırmış gözükten asfaltlanmamış tozlu Doğan Araslı caddesi. Sokak oldukları belli olmayan evlerin aralarında patika yollar. Esenyurt'a gidildiğinde ilk göze çarpan bu çarpıklıklar insanda; kendi kaderine terk edilmiş kasaba izlenimi uyandırıyor.

Esenyurt; altmış yılı aşkın geçmişi olan bir yerleşim birimi. Daha önceleri büyük bir köyken, 1989 yılında belediye oldu. O zaman nüfusu 30 bin civarında idi. Şimdi resmi olmayan rakamlara göre 150 bini aşmış durumda. Özellikle son iki yıldır doğudan gelecek bölgeye yerleşenler oldukça fazla. Esenyurt'a son iki yılda gösterilen rağbet devam ederse, İstanbul'un en kalabalık ve en büyük ilçesi olmaya aday. Esenyurt belediye olduğunda Fatih, Saadetdere, İncirtepe, Yenikent, Mehterçeşme ve Merkez olmak üzere altı mahalleye ayrıldı.

İşçi ve emekçileri barındıran bir belde olan Esenyurt, çok fazla fabrikaların bulunmasıyla birlikte inşaat işi olarak potansiyel çalışma alanına sahip. Bölgedekiler genellikle inşaatlarda, fabrikalarda çalışıyorlar.

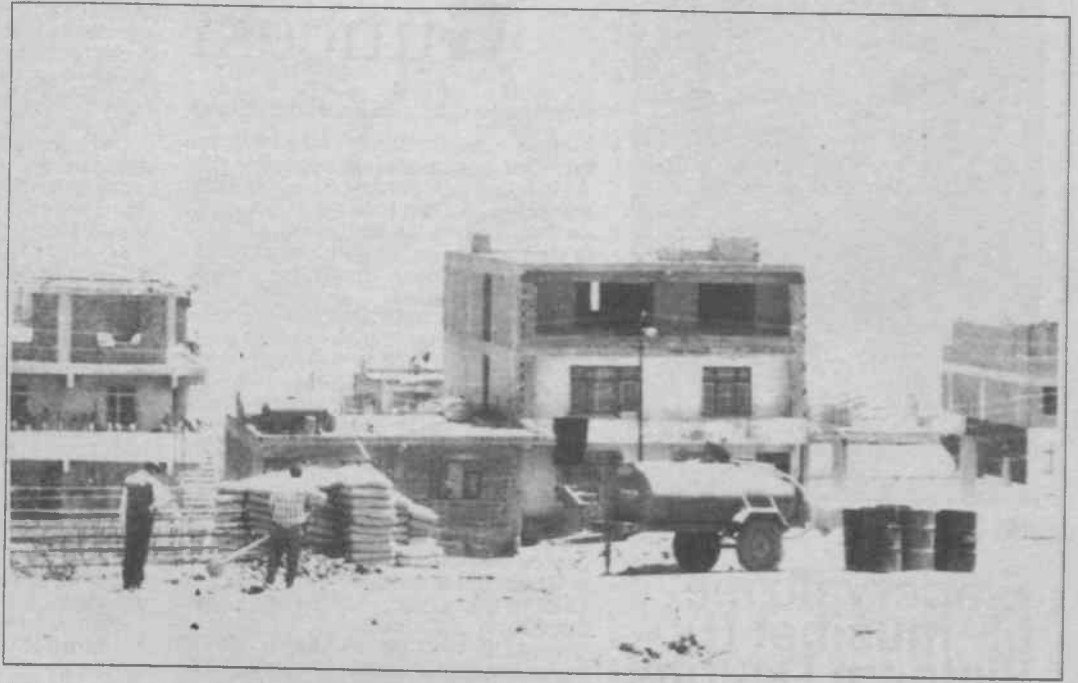
Esenyurt, ikamet edenleri açısından tam bir mozaik. Bulgaristan'dan göç edenler, boşnaklar, kürtler, çingeneler, türkerler... Kısacası her kesimden, her kültürden insanın biraraya geldiği bir yerleşim birimi. İnsanlar mekanlarını değiştirdiklerinde sahip oldukları değer yargılarını ve yaşam biçimlerini yaşadıkları yeni mekanlara taşırlar. Bunun örneklerini Esenyurt'un her sokak ve mahalesinde görmek mümkün. Yenikent mahallesi göçmenlerin, Fatih mahallesi çingenelerin, İncirtepe

ile Saadetdere mahallesi yoğun olarak kürtlerin bulunduğu mahalleler. Birbirleriyle sıkı ilişkiler içine girmeden kendi örf ve adetleriyle birbirlerine tutunmaya, ayakta durmaya çalışıyorlar.

SORUNLAR EYLEMSİZ ÇÖZÜLMÜYOR

Esenyurt alt yapısı olmayan, düzensiz ve plansız gelişen bir yerleşim bölgesi. Bunun getirmiş olduğu pek çok sorun mevcut. Ulaşım, su, okul, kanalizasyon önde gelen sorunlar. Özellikle ulaşım sorunu çok üst boyutta. Sabahları işe gitmek oldukça zor. Esenyurt Topkapı arasında işleyen belediye otobüsü bulunmuyor. Sadece 52 'sinin yasal olarak kayıtlı olan 250 civarında Esenyurt-Topkapı arasında işleyen dolmuş mevcut. İşçilerin yoğun olduğu bölgede ihtiyacı karşılamaya yetmiyor. 1992 yılında halk bu sorunu çözmek için imza kampanyası başlattı. Toplanan imzalarla birlikte anakent belediyesine giden halka, N. Sözen kendilerine yer gösterdikleri takdirde araba verileceğini söyleyince, halk yer gösterdi. Esenyurt-Bakırköy hattı ile Aksaray-Esenyurt hattında çalışmak üzere Anakent belediyesi otobüs verdi. Ancak Esenyurt belediyesi yer olmayışını gerekçe göstererek, Aksaray-Esenyurt hattını kaldırdı. Olayı protesto için halk toplanarak özel dolmuşlara binme kararı aldı. Bunun üzerine jandarma halka saldırdı. Hasan İnce adında bir Esenyurt'lu "başkan istemedi. Çünkü dolmuşların, işi kırılıyordu. Bugün belediye her dolmuştan ayda 1.700.000 lira alıyor. Bir hat bugün 120 milyon lira. Çapan buraya ne kadar dolmuş kazandırırsa belediyeye o kadar çok para akar. Bizler sıkıntı çekmiş önemli mi?" diyerek tepkisini belirtiyor.

1984 yılına kadar yolu olmayan Esenyurt'ta yol yapım çalışmaları bitmek bilmiyor. Yollar kışın çamurdan geçilmez durumdakiler yazın tozdan durulmuyor. Yine Esenyurt sakinlerinden biri İstanbul'da yaşayan birinin hergün yıkanması gerektiğini, ama Esenyurt'ta temiz kalabilmek için her saat yıkanma ihtiyacı olduğunu vurguluyor, iğneleyici bir dille. Fatih Mah. Kardeşler sokak oldukça mağdur durumda. Sokak sakinlerinden Demir Altın, "kışın çamurla adeta içiçeyiz. Çamurdan sokağa ekme arabası dahi giremiyor. Yetkililerden biran önce bu konuyu eğilmelerini istiyoruz" diyor. Ulaşım konusunda bunca sıkıntı-



"Okul, yol, su, kanalizasyon olmasa da olur, yeterki başını sokacak bir evin olsun"

nin çekildiği Esenyurt'ta yollarda ilginç görüntüler sergileyen lüks otomobillerin sıkıntısı yok. Esenyurt bu noktada çağı yakalamış vaziyette. Halk arasında lüks otomobil yarıştıranlar "tempra sınıfı" adıyla anılıyor. Esenyurt belediye başkanı Gürbüz Çapan'da makam otosu Opel Vectra ile "tempra sınıfı"nın flaş isimlerinden biri olarak gündemde.

Esenyurt'un bir başka önemli sorunu eğitim. Mehter Çeşmesi mahallesinin ilkokulu yok. Yedi yaşındaki çocuklar binbir zorlukla diğer mahallelerdeki okula gidiyorlar. Muhtar Hanifi Güner "G. Çapan yeni belediye başkanı olduğu sırada Hisar Çatal Kaşık fabrikasında yapılan bir toplantıda, gündemde Mehterçeşme ilkokulunun yapılması vardı ve başkanın söz vermesine rağmen bugüne dek okulumuz yapılmadı" diyor. Öğrenciler diğer mahallelerdeki okullara gidiyorlar. Diğer mahallelerde ilkokul bulunuyor. 150 bini aşan nüfusuna rağmen Esenyurt'ta yalnızca bir lise mevcut. Lisede ikili eğitim yapılarak ihtiyaç karşılanmaya çalışılıyor. Ama oldukça yetersiz. Halkın baskısı sonucu Saadetdere Mahallesi'nde yeni bir lise yapımına başlandı. Esenyurt'ta belediyenin bir sorunu çözmesi için mutlaka bir dizi eylemlilik

gerçekleştirmek gerekiyor. Çeşitli imza kampanyaları ve belediyeye topluca baskın düzenlemek gibi. Hekimbaşı çöplüğü gibi önceden geliyorum diyen felaketlerden biri de Esenyurt Lisesi ile yanyana bulunan (!) Türk petrolün benzin deposunun okulun bahçesinde bulunması. 1990 yılında benzin istasyonu kurulmaya başlandığında, okulun bitişiğinde olması halkın tepkisini aldı. Türkpetrol, Oltan Sungurlu'nun akrabası olan Anap Esenyurt belde teşkilatının başkanına ait. Kurulduğu dönemde duyarlı insanlar buna karşı çıktılar. Bu arada HEP ve SP mahkemeye başvurdu ama olayın üzerine düşmeyince, 92 yılının Temmuz ayında mahkeme Türkpetrolün lehine sonuçlandı. Üç yıl önce Sivas'tan gelerek Esenyurt'a yerleşen Hüseyin Akay "ortada para dönünce petrol kuyusu okulun altına da yaptır, içine de" diyor.

Beldede İncirtepe ile Saadetdere mahalleri dışında diğer mahallelerin su sorunu çözülmüş değil. Su tankerleri mahallelere su yetiştirmekte hayli yetersiz. Köprübaşı dere sokağa beş yıl önce Kars'tan gelecek yerleşmiş olan 7 çocuk anesi olan Tamam Aşkan'ın evi geçen yıl su baskınında zarar gören gecekonduardan biri. Tamam Aşkan devletten, her seçimde kendilerini hatırlayan politikacıardan hayli şikayetçi; "Tansu Çiller yanında kerli ferli hanımlarla gelmişti evimize kadar inmeye dahi tenezzül etmedi. Köprü'nün üstünde bize oy verin ki derdinizi sahipsizim" dedi. Burada kazanınca gidip koltuğuna oturdu, bizi de unuttu. Bütün politikacılar aynı şeyi yapıyorlar" diyor ve devam ediyor; "Onbeş gün öncesine kadar yollarımız çamur içindeydi. Buraya araba giremedi. Bir ölümümüz vardı. Sedyeyle köprüye çıkarıp arabaya bindirdik. En ufak bir sorunumuz topluca belediyeye baskın yapmadan çözülmüyor. Tabi yine belediyeye topluca gittik. Geçen sene yine aynı sorunlar için gittiğimizde bizi kovdular. Ama bu kez çok olduğumuzu görünce seslerini çıkarmadılar. biz geldikten sonra dozer geldi, yolu düzeltti. Fen işlerinden de bize üç gün sonrası için asfaltlama malzemesi getireceklerini sözünü verdiler. 18 gün oldu hala gelen bir şey yok." O arada Erzincan'dan iki yıl önce geldiğini söyleyen Yüksel Kocaeli "çok olduğumuz için iyi davranmadılar. Hani seçimler yaklaşıyor ya onun için iyi davrandılar. Gelsinler bakalım, oy verecek miyiz?" diyor sinirlenerek.

Fatih mahallesi hala su borularını döşüyor. Su akmadığı belde eskiden oldukça sık görülür. Faturaları almayınca, postacı topluca muhtara bırakmış. Fatih mahallesinden Remzi Avcı su akıyor ki faturaları alalım" diyor. Herkese farklı farklı ödemelerin gelmesi ayrı bir soru işareti. Mustafa Demir Topuz'a 199 bin liralık fatura gelmesine anlam veremiyor; "kullanmadığım suyun faturasını ödeyemem" diyor. Muhtar Sabri Görkemli'nin sekreteri Nuri Ozer suyun akmadığına dair tutanak tutup göndermemize rağmen, fatura gelmiş anlamadık" Peki bütün sorunlar için belediye ne yapıyor? Hiçbirşey. Gelecek yıl yapılacak olan seçimin heyecanı sarmış belediye başkanı ve meclis üyelerini. Halkı düşünecek vakit mi?!

Belediyenin hizmet etme duyarsızlığı halkı birçok sorunla boğuşmak zorunda bırakıyor. Halk belediyeye yetkililerini suçluyor. İncirtepe Mahalle muhtarı Mehmet Koya "Başta Fen işleri müdürü olmak üzere Esenyurt belediyesindeki kadroları işgal edenler ya işgal ettikleri kadroların hakkını versinler, ya da istifa etsinler. Göreve geldiklerinden beri Esenyurt'ta kalıcı bir hizmet yapmadılar." Yapılan kaldırım inşaatlarında da yolsuzluk olduğunu iddia eden Kaya "Torpiller tarafından yapılan kaldırım-larda eksik malzeme kullandığında kaldırım var mı yerk mu belli değil, ancak belediyenin muhasebesinde kaldırım ve tretuvarlara ödenen meblağlar dağ gibi. Bizler diyoruz ki artık bunlara dur demenin zamanı gelmiştir."

Esenyurt sorunlarının yanısıra, yapılan toplu eylemlilikleriyle de dikkatleri üzerine çeken bir belde. '91 yılında gerçekleşen 3 Ocak Genel grevlerde YİTED (Yapı İşçileri Teknik Elemanları Derneği) ve SHP'nin önderliğinde bir yürüyüş gerçekleştirildi. Yine 91'de İncirtepe mahallesi'ndeki gecekondu yıkımlarına YİTED'in öncülüğünde halk müdahale etti. İnsanların gecekondualarını yitirmemek için tek çıkışı karşı koymaktı. O lunca gecekonduaları yıkılmadı. Beldenin sorunlarına ancak topluca imza toplayarak veya belediyeyi basarak Esenyurtluların artık günlük yaşamlarının neredeyse bir parçası haline. '92 yılında 5 bin kişinin katılımıyla Kutlanan Newroz bayramı belleklerde uzunca bir süre canlı kalacağı benziyor. Rize'den 1.5 yıl önce gelecek Esenyurt'a yerleşen Serkan gelişinden kısa bir süre sonra yaşadığı Newroz kutlamalarından çok etkilenmiş: "Düşünemiyordum müsün insanlar sel gibiydi. 5 bin kişinin coşkulu kutlamalarını, yürüyüşlerini kimse engellemeyemedi. Jandarmanın kurduğu her üç barikatta aşıldı. Müthiş birşeydi" derken olayı tekrar yaşıyordu.



Tamam Aşkan: "En ufak bir sorunu dahi, çözmek için belediyeyi basmak gerekiyor"



Ho Şi MINH

Emperyalizme bir musibet (!): Vietnam Devrimi

1930'da Ho Şi Minh önderliğinde kurulan Çinli Komünist Partisi (sonradan adı: Vietnam Komünist Partisi oldu) aynı yıl yaygınlaşan ancak her defasında kanla bastırılan ayaklanmaların insiyatifini ele geçirdi. Ve ayaklanmaları kırsal bölgelere çekerek yaygınlaştırdı.

1870'lerden beridir süregelen Fransız işgali altındaki Vietnam'da Ho Şi Minh, sınıfsal kurtuluşu ulusal kurtuluşa tabi kılmıştı. Çin'de toplanan Çinli Komünist Partisi Merkez Komitesi 8. toplantısında alınan karar doğrultusunda kısa adı Viet Minh olan Ulusal Cephe kuruldu. Viet Minh'in başında Ho Şi Minh yerliyordu.

Japonlar, 1945 Mart'ında Fransızlara verdikleri 2 saatlik bir ultimatom sonucunda Vietnam'ı ele geçirmişlerdi. Kukla hükümete ilan ettirdikleri sahte bağımsızlık ta inandırıcı olmamıştı. Japonların hükümet darbesinden sonra başını Ho Şi Minh ve arkadaşlarının çektiği Viet Minh, 13 Ağustos 1945'te genel ayaklanma ilan etti. Uzun yıllar süren gerilla savaşı içinde oluşan Kurtuluş Ordusu Ağustos 1945'te Honai ve Saygon'u da ele geçirdi. Ho Şi Minh bağımsızlık bildirisini 3 Eylül 1945'te Honai'de 500.000 kişinin önünde okudu. Hemen ardından, halkı kırıp geçiren kılığa karşı, her karış toprağın işlenmesi ve kısa süreli tarım ürünlerinin elde edilmesi için bütün güçlerin ortaya konması yolunda kampanya başlattı. Bu tarım kampanyasına paralel olarak, okuma -yazma seferberliğine girişildi. Bu toplumsal gelişmeler önünde engel teşkil eden Troçkistlerin ve diğer muhaliflerin liderleri toptan saf dışı edildi.

Ho Şi Minh, Şubat 1945'te ABD başkanına, bağımsız Vietnam'ın tanınması ve Birleşmiş Milletler örgütüne alınması yönündeki isteklerini içeren bir mektup yazdı. Böylece yeni bir Fransız işgalini engellemek istiyordu. Ancak ABD ceva-ben Dışişleri Bakanlığı aracılığıyla, Viet Minh'i desteklemeyeceğini bildirdi.

ABD, SSCB ve İngiltere Postdam Konferansı'nda Çin ve İngiliz birliklerinin, Japonların izlerini silmek üzere Vietnam'a "geçici müdahalede" bulunmasını kararlaştırdı. Ancak Fransızlar Çinli generallerle anlaşarak 1946 ilkbaharında Vietnam'ı ikinci kez işgal ettiler. Vietnam kentleri yeniden sömürgeci egemenliği altındaydı. Ancak Kurtuluş Ordusu Fransızlara rahat vermiyordu.

1949 sonlarında durum Fransızlar için tehlikeli olmaya başladı: Mao'nun birlikleri Vietnam sınırındaki Çin bölgelerini ele geçirmişlerdi. Vietnam'da olup bitenleri yeni yeni anlamaya başlayan ABD, Mao'nun Çin'de kazandığı zaferle çok şaşırılmıştı. Çin ve SSCB Vietnam Demokratik Cumhuriyeti'ni 1950'de tanıdılar. Buna karşılık ABD, Fransızların da yönetiminde yer aldığı (güney) Vietnam'ı tanıdılar.

Fransız orduları ABD'nden de aldığı yardımlarla, başında Vo Nguyen Giap'ın bulunduğu Kurtuluş Ordusunu yeknetmek amacıyla saldırıya geçti. Ancak

Kavganın Güncesi

Vietnamlı partizanların kurdukları ölüm tuzakları arasından geri dönüşleri, saldırılarından çok daha acıklı oldu. Fransızların-ülkü- Dien Bien Fu askeri üsleri de Giap'ın komutasındaki partizan gerilla birliklerinin- gece gündüz çalışarak-55 günde kazdıkları tünelle, üssün içine girilerek imha edildi.

21 Temmuz 1945'teki Cenevre Konferansı'nda Vitnam, Vietnam Demokratik Cumhuriyeti (Kuzey Vietnam) ve Vietnam Cumhuriyeti (Güney Vietnam) şeklinde ikiye bölündü. Güney Vietnam, Fransızların denetimindeki bir hükümet tarafından; Kuzey Vietnam ise Viet Minh hükümeti tarafından yönetilecekti.

Güney Vietnam'daki Diem hükümetinin azgın baskıları 1957'deki ayaklanmalara yolaçmıştı. 20 Aralık 1960'ta Güney Vietnam Ulusal Kurtuluş Cephesi (UKC) kuruluşunu ilan etti. 1 Kasım 1963'te Diem hükümeti yıkıldı. Diem, Saygon'da öldürüldü.

Ve ADB 1961'de -ilk elden- 16.000 askerle Vietnam'a çıktı. Vitnam köylerini ovalık yerlerde kuracakları yerleşim birimlerinde toplamayı ve böylece partizan gerillaları halktan soyutlayarak imha etmeyi düşünüyorlardı. Ancak köylüler topraklarını terkemediler. (Aynı siyasetle Ecevit'te "köykent"ler kurmuştu...)

ABD'nin Kuzey Vietnam'a yoğun bir uçak bombardımanına başlamasına karşılık, U.K.C Saygon ve diğer güney kentlerine geniş çaplı bir saldırı başlattı. Dünyanın en korkunç ve en kanlı çarpışmalarının yaşandığı Vietnam'da, ABD emperyalizmi döktüğü kan seline kapılmış, sürüklenerek Vietnam'dan Hint Okyanusuna dökülürken, Güney Vietnam kentleri bir bir U.K.C'ne teslim oluyordu.

Savaş tahribatının ve yaraların sarılmasıyla geçen kısa bir dönemden sonra, 2 Temmuz 1976'da Vietnam'ın resmen birleştiği ve başkenti Honai olan Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti'nin kurulduğu ilan edildi.

"Yeni Demokrasi" Yolunda ÇKP



MAO ZEDUNG

17 Ekim devrimi'nin dünyada yarattığı muazzam devrimci dalgalanma, bir dizi ülkede Komünist Partilerinin kurulmasına esin kaynağı olmuş ve bir çok ülkede devrim gerçekleşmişti. Bu devrimci dalgalanmadan etkilenen ve aralarında Mao'nun da bulunduğu Çinli devrimciler bir araya gelerek, 1 Temmuz 1921'de gerçekleştirdikleri Kuruluş Kongresi'yle Çin Komünist Partisi (ÇKP)'nin kuruluşunu ilan ettiler.

Kuruluş Kongresi'yle beraber ÇKP içinde -esasta- iki farklı düşünce ve anlayış belirledi. Bunlardan bir diğeri ilanı ve ÇKP'ni oluşturdu. İkinci düşünce, sava-

yi proletaryasının Çin'de az olmasında ötürü işçi sınıfını küçümsüyorlar ve devrimde önder sınıf misyonunu yerine getiremeyeceğini düşünüyorlardı. Ancak, yine de şehirleri esas mücadele alanı olarak tesbit ediyorlardı. Diğer kesim ise, başını Mao'nun çektiği ve işçi sınıfını devrimin önder gücü olarak gören ve işçi-köylü temel ittifakına dayanarak kırsal alanları esas mücadele alanları olarak tesbit eden kesimdi.

ÇKP içinde hakim kanat olan Komünistler, şehirlerde üst üste yenilgiler almalarına rağmen, bu düşüncelerinden vazgeçmiyorlardı. Oysa Mao, Çin koşullarının farklı olduğunu tesbit etmişti. Mao'nun 1927 şubat'ının ilk günlerinde yazdığı "Hunan'daki Köylü Hareketleri Üzerine Rapor"u bu alanda bir nitelik sıçrama yarattı. Mao'nun Rapor'unda belirttiği "yoksul köylüler olmaksızın Çin'de devrimden sözemenin hayal olduğu" düşüncesi doğrultusunda köylü gerilla birlikleri oluşturuldu. Bu gerilla birlikleriyle 8 Eylül 1927'de başlatılan halk savaşı, ilk çıkışında askeri yenilgiye uğradı. Ertesi yıl yapılan ikinci çıkışla, iki yıl içinde birçok kurtarılmış bölgede Kızıl Siyasi İktidar (KSI) kurdu. Gerilla birliklerinden oluşan Kızılordu, Goumintang'ın KSI'ları boğmak üzere başlattığı imha ve katliam seferleriyle ağır yenilgiler aldı.

Mao, varlık-yokluk sorunu yaşayan Kızılordu'yu yeniden toparlayabilmek için kalan az sayıdaki halk savaşçısını 25 000 km'lik ünlü "Uzun Yürüyüş"le geri çekti. Kızılordu bir yandan Goumintang birlikleriyle savaşarak çekilirken, öte yandan Uzun Yürüyüş güzergahı üzerindeki köylü bölgelerde sürdürdüğü siyasal faaliyetleriyle halkı bilinçlendirerek saflarını güçlendirdi. ÇKP içerisinde Mao'nun hakimiyetini sağlayan Uzun Yürüyüş, halk savaşının bir dönüm noktasıydı.

Başkan Mao'nun formüle ettiği ve dünyanın en az üçte ikil bölümü için genel geçer bir devrimci iktidar stratejisi olan uzun süreli halk savaşını, ÇKP, Mao önderliğindeki pratik uygulamayla somutladı. Bunun sonucunda, bir iktidar biçimi olan "Yeni Demokrasi"yi de Çin'deki ilk uygulayısıyla somutlayan, yine, Başkan Mao önderliğindeki ÇKP'dir.

Çin Komünist Partisi'nin, Mao Zedung önderliğinde gerçekleştirdiği "Büyük Proleter Kültür Devrimi, dünyada yeni bir devrimci dalgalanma yaratmıştı. "68 Kuşağı", bu devrimci dalgalanmanın etkisinde kalan kuşağın adıdır. Türkiye'de de Büyük Proleter Kültür Devriminin ürünü olarak şekillenen ve kurucu önderi İbrahim KAYPAKKAYA olan TKP/ML, önderlik ettiği TIKKO aracılığıyla aynı stratejik hat üzerinde ilerliyor şimdi...

2. Enternasyonal

II. Enternasyonal, 1889'dan 1. Emperyalist paylaşım savaşının patlak verdiği 1914 yılına kadar süren çeyrek yüzyıllık bir dönemi kapsar.

14 Temmuz 1889 Paris Kongresi'yle kurulan II. Enternasyonal, I. Enternasyonal'de olduğu gibi yalnızca işçi sınıfının sendikal birliği değil; aynı zamanda Komünist ve Sosyalist Parti'ler bazında örgütlendiği, dünya işçi sınıfının siyasal bir örgütüdür.

II. Enternasyonal'in 1900'de yapılan Paris kongresi'nde Rosa Luksamburg'un önerisiyle o dönem gelişmekte olan faşizme karşı mücadele edilmesi; öte yandan emperyalizmle mücadele edilmesinin yanı sıra, ezilen bağımlı ülkelerde Sosyalist-Komünist Partilerin kurulması ve devrimci hareketlerin aktif olarak desteklenmesi kararının alındığı bir kongreydi.

1907'deki Ştuttgart Kongresi, Lenin ve Martov'un önerileri doğrultusunda, patlak vermesi muhtemel olan 1. Emperyalist paylaşım savaşının önlenmesi için çalışılması; ancak, önlenememesi halinde de emperyalist savaş devrimci iç savaşa dönüştürülmesi kararlaştırıldı.

Alınan kararlara rağmen, 1914'te patlak veren 1. Emperyalist paylaşım savaşı başladığında, II. Enternasyonal üyesi bir çok 'sosyalist' hareket "ulusal savunma" gerekçesiyle fiilen savaşın içinde yer aldılar. Ve böylece II. Enternasyonal işlevsiz kalarak dağıldı. Marksist-Leninist olanlarla olmayanların ayrışması, bu gelişmeler içinde daha da belirginleşti.



Georgi Mihailoviç DİMİTROV

"Halk Demokrasisi" mimarı Dimitrov

Bulgaristan Halk Cumhuriyeti'nin kurucu önderi ve ilk başkanı olan Georgi Mihailoviç DİMİTROV, 18 Haziran 1882'de doğdu. Yoksul bir ailenin çocuğu olmasındanötürü, henüz 13 yaşında dayken öğrenimini yarıda bıraktı ve bir basimevi işçisi olarak çalışmaya başladı. Katıldığı sendikal faaliyetler içindeyken 1902'de Bulgaristan Sosyal Demokrat İşçi Partisi'ne girdi. Parti içerisinde üstlendiği çeşitli görevlerden sonra 1909'da Merkez Komitesine seçildi.

1913'te Milletvekili seçilerek Parlamantasyona girdi. 1918'deki savaş aleyhtarını konuşmalarından ötürü (milletvekili dokunulmazlığı olmasına rağmen) tutuklandı. 1919'da çıkan kısmi aften yararlanarak serbest bırakıldı. Partinin, Bulgaristan Komünist Partisi (BKP) adını alarak yeniden örgütlenmesinde önemli roller üstlendi.

1921'de 3. Enternasyonal (Komintern) Yürütme Kurulu'na seçildi. Yenilgiyle sonuçlanan 1913'teki isyanı yönetmekten, gıyabında idam'a mahkum edildi. ve Bulgaristan'dan ayrıldı. Komintern Orta Avrupa bölümü başkanlığına, 27 Şubat 1933'teki "Reichstag (parlamento) Yangını"ni çıkardığı iddiasıyla Nazilerce tutuklandı.

Dimitrov, gördüğü akıl almaz işkence-ler karşısında, işkencede direnişin komünist manifestosu niteliğindeki tavri ile "Laipzig Duruşmaları" olarak bilinen siyasal savunmalarıyla, dünya proletaryasının devrim tarihine geçti. Aklanıp cezaevinden çıktıktan sonra Moskova'ya yerleşti ve SSCB vatandaşlığına geçti. SSCB'nin Kostroma seçim bölgesinden milletvekili seçilerek Prezidyum'a girdi.

Ağustos 1935'teki Komintern 7. Kongresine sunduğu raporunda Dimitrov, faşizmi sınıfsal muhtevasıyla tahlil etmesi ve anti-faşist halk cephesi stratejisinin temel ilkelerini ortaya koydu. Bu belirlemeleriyle dünya proletaryasına yeni bir silah kazandırdı.

Dimitrov önderliğindeki BKP'nin örgütlediği anti-faşist "Vatan Cephesi" Bulgaristan'ı faşist Nazi işgalinden kurtararak 1944'te iktidarı ele geçirdi. Dimitrov bunun üzerine, SSCB vatandaşlığından ve Prezidyum'daki görevlerinden ayrılarak Bulgaristan'a döndü.

Dimitrov'un başkanlığında hazırlanan ve 4.12.1947'de kabul edilen yeni anayasayla Bulgaristan'ın yönetim biçiminin bir "Halk Demokrasisi" olduğu ilan edildi. Dimitrov'un önderlik ettiği Vatan Cephesi Hükümeti'ne gerek kalmayınca, Bulgaristan Halk Cumhuriyeti'nin yönetimini, Dimitrov'un önderliğindeki BKP tamamen devraldı.

Sağlık durumu iyice bozulan Halk Demokrasisi'nin mimarı Dimitrov, tedavi olmak üzere gittiği Moskova'da 2 Temmuz 1949'da öldü.

DEVİRİMCİ ÇÖZÜM'E KANLI SALDIRI Önce Dursun Karataş çevresi, sonra polis bastı

Haber Merkezi- Devrimci Çözüm dergisi 21 Haziran'da bir kez daha, DK Hizbi olarak adlandırılan grup tarafından basıldı. Devrimci Çözüm dergisi sahibi Av. Fethiye Pekşen'in basın açıklamasına göre "silahlı 5-6 kişi dergi bürosuna girerek silahlarını çekmiş, içeride bulunan insanları yere yatırmış, Fethiye Pekşen'i aramış ve içerdekileri demir çubuklarla dövdükten sonra, içlerinden birinin "tarayın" emri vermesi üzerine şarjörlerini boşaltıp gitmişlerdi." Fethiye Pekşen, içeride sosyalist basın mensupları ve sıradan insanların bulunduğunu baskıncılara anlattı ama onlar "Başarım sosyalist basınınıza da...." diye küfür edip, rastgele ateş etmişlerdir" diyor.

Saldırıda dergi çalışanları ve okurlarından Nurcan Güzel, Gülay Kahraman, Cafer Givilli, Özgür Ağbulut ve Erkan Yalçın yaralandı. Dergi bürosuna ilk kez gelen 15 yaşındaki Gülay Kahraman'ın bir gözünü, yüzüne isabet eden kurşunlardan kör oldu. Üç ağır yaralının olduğu saldırıyı haber alan Yeni Demokrat Gençlik, Partizan ve Özgür Gelecek çalışanlarından 12 kişi de dayanışma amacıyla gittikleri Devrimci Çözüm bürosunda gözaltına alındılar. Çalışanlarımız Kumkapı ve Eminönü karakollarında yaklaşık 8 saat zorla alıkonuldular. 11 arkadaşımız serbest bırakılarken, çalışanlarımızdan Hasan Büyükdere asker kaçağı olduğu bahanesiyle hala gözaltında tutuluyor.



Devrimci Çözüm Dergisi Sahibi Fethiye Pekşen

Devrimci Çözüm dergisi sahibi Av. Fethiye Pekşen olayı açık bir infaz baskını olarak değerlendirdi. Fethiye Pekşen'i olası bir ölümden kurtuldu. Çünkü o sırada DK yanlılarıca evi basılarak kaçırılan Hıdır İlyas Demir'le ilgili olarak, bir basın açıklaması yapmak için Ümraniye HEP'e gitmişti. Fethiye Pekşen; "saldırı sırasında derginin önünde bekleyen bir resmi ekip otosu bulunmasına rağmen polis olaya müdahale etmemiş, saldırganlar ellerini kollarını sallayarak çıkıp gitmiş, olayı haber alan ve dergi büromuza gelen Sosyalist basın mensupları ve dergide saldırıya uğrayan insanlar polis tarafından gözaltına alınmıştır" diyerek polisin yaklaşımına da dikkat çekiyor.

Polis aynı gün Mücadele ve Halkın Gücü gazeteleri, İşçinin Yolu dergisi ve Marmara Özgür-Der'i de basarak 40'a yakın insanı gözaltına aldı. Mücadele gazetesi'nin iki araç dolusu malzemesi Gayrettepe'deki Emniyet Müdürlüğü'ne götürüldü.

Öte yandan 28 Haziran günü akşam saatlerinde Devrimci Çözüm dergisinin sahibi A. Fethiye Pekşen'in avukatlık bürosu, içeride kimsenin bulunmadığı sırada DK çevresi tarafından kundaklandı.

SOSYALİST BASININ MUGLAK TAVRI

Ertesi gün Alternatif, Devrimci profetarya, Direniş, Emegin Bayrağı, Emek, Ekimler, Barikat, Kömün, Newroz Ateşi, Odak, Özgür Halk, PY Teori Pratik dergilerinden oluşan sosyalist basın toplandı ve Devrimci Çözüm dergisine yapılan saldırıyı kınamak üzere bir metin hazırladı. Bu metin, saldırı genel bir sol içi çatışmaya yönelik eleştiri biçiminde ve saldıran-saldırıya uğrayan, haklı-haksız ayrımı yapılmadan yazıldı. Yazıda "sosyalist dergilerin çatışması" anlayışı ön plana çıktı ve Devrimci Çözüm dergisine saldıran tarafın kim olduğunu belirtmekten ısrarla kaçınıldı. Bu saldırıları meşru gören ve yayınlarıyla destekleyen Mücadele gazetesine yönelik tavrı açıkça belirtildi. Bütün bunlardan dolayı Umud Yayınçılık bünyesinde çıkan Partizan, Özgür Gelecek, Yeni Demokrat Gençlik adına toplantıya katılan temsilcimiz, metni bu şekilde imzalamayı doğru bulmadı. Üç yayın organımız bir basın açıklaması yaparak tavrılarını kamu-



İlk kez geldiği Devrimci Çözüm Dergisinde, uğradığı silahlı saldırı sonucu 15 yaşındaki Gülay Kahraman bir gözünü kaybetti.

oyuna şöyle duyurdular:

"DK çevresinin özünde devrimci ilke, ahlak ve değerlere yönelik saldırıları karşısında samimi, kararlı ve açık bir biçimde tavrı almak, devrimci tutarlılığın ve sorumluluğun bir gereğidir. "Devrimci adalet" adına yapılan bu saldırılara karşı açık ve net tavrı takınılmaması, bu ve benzer saldırı mantığına sahip olanlara cesaret verici olacaktır.

Böylesi saldırıların sorumluluğunda pay sahibi olmamak, bu saldırıları yapan tarafı saldıran mantıklarıyla birlikte kararlı ve açık bir biçimde teşhir etmekten geçmez. Sosyalist basını bu saldırılara karşısında daha açık ve kararlı tavrı alması; tüm devrimci-demokrat kamuoyunu duyarlı olmaya çağırıyoruz."

AVRUPA'DA DEVİRİMCİ ÖRGÜTLER: "ETKİNLİĞİMİZDEKİ HER ALANDAN SOKULUP ATILACAKLAR"

Devrimci yapıların Avrupa örgütüllükleri ise sosyalist basına nazire edencesine çok daha açık ve net bir tavrı koyuyorlardı: TKP/ML Hareketi (YDK), Devrimci Sol Güçler Ekim (YDÖ), Devrimci Partizan (YDK), TKP/ML (YDB), MLSPB Taraftarları ortak hazırladıkları bir bildiriyle şöyle diyorlar: "Bir süreden beri Dursun Karataş çevresi tarafından sistemli-programlı bir şekilde Devrimci Sol insanlarına, kitle-

sine, silahlı-sopalı saldırılar düzenlemekte ve bu da kamuoyuna örgüt içi bir hesaplaşma olarak yansıtılmaktadır" diyerek saldırıların niteliğini belirliyorlar ve "Bu karşı-devrime hizmet eden anlayışta ısrarcı olmak, halka ve devrimcilerle silah sıklamaya, katletmeye devam edeceğim" demektir. Bu küçük-burjuva, güce tapan, zorla, tehditle herkesi susturup, sindirebileceğini zanneden anlayıştır."

Son saldırıyı şiddetle kınayan devrimci yapılar, "ortada işlenen suçlar vardır ve hesabı verilemeyecek boyutlardadır" diyerek devrimci demokrat kamuoyuna şöyle sesleniyorlar:

"Devrimci örgütlerin tüm uyarılarına rağmen bu saldırıları devam ettirme tutumu içerisinde olan Dursun Karataş çevresi ile saldırılardan ve katliamlardan vazgeçemediği bu süreçte her türlü ilişkiyi kesin, saldırılara karşı çıkın, destek vermeyin, kitleleşin, kınayın."

Devrimci örgütlerin tüm uyarılarına rağmen, bu yönlü saldırılarını devam ettirme tutumu içerisinde olan Dursun Karataş çevresi ile biz aşağıda imzası bulunan örgütler ve partiler olarak 24. 6. 1993'te yaptığımız toplantıda daha önce aldığımız kararlara ek olarak aşağıdaki kararları aldık.

1- Yapılan saldırıları tüm devrimci değerlere yapılmış kabul ediyor ve tutum alıyoruz.

2- Bu tutumlarımızı sürdürdüğümüz müddetçe, etkinliğimizdeki her alandan soyutlanıp atılacaklardır."

DEVİRİMCİ SOL AVRUPA TEMSİLCİLİĞİ (DARBECİLER OLARAK ADLANDIRILAN GRUP) "Sorunları ikna ve eğitimle çözeceğiz"

Haber Merkezi/ Devrimci Sol Avrupa temsilciliği (Darbeciler olarak adlandırılan yapılanma) 16 Haziran'da TKP/ML Yurt dışı bürosuna hitaben bir bildiri yayınladı.

Devrimci Sol Avrupa Temsilciliği TKP/ML-YD'nin Haziran 1993 tarihli "Devrimci Sol'un DK kesimini ısrarla ve dostça uyarıyoruz" başlıklı bildirisindeki bir kısım yanlışlıklara değinmek amacıyla bu bildiriye kaleme aldıklarını belirterek, TKP/ML'nin DK çevresini Devrimci Sol'un bir kadını olarak nitelendirmesini eleştiriyor ve "yazının hemen ilk sayfasında yaptığımız "Devrimci Sol'un iki kesimi, halk düşmanlarından çok birbirlerine dış bileyen ve birbirlerinin kanını döker hale gelmiştir" tespitinin yaşamla, gerçeklerle ve herşeyden önce sözkonusu yazınızda dile getirdiğiniz gelişmelerle bağdaşmamaktadır. Örgütümüzün DK çevresine karşı "dış bileme" ve "kanını dökmeye" biçiminde bir yaklaşımı yoktur, olmamıştır, pratikte de böyle bir şeye tanık olunmamıştır. Bu çetenin mevzilerimize, kurumlarımıza ve insanla-

rimıza yönelik saldırıları karşısında savunma hakkımızı kullanmamız sanırım "dış bileme" veya "kanını dökmeye" gibi duygusal tanımlara sığdırılmaz" deniyor.

Bildiride, DK çevresinin örgütlerine karşı saldırılarla siyasal yaşamını sürdürmeye çalışan bir grup olduğu ve bu grubun tüm üyelerini veya etkisi altında bulunanları aynı düzeyde değerlendirmediklerini, Devrimci Sol içinde çıkan olumsuzluğa kan ve kinle değil, gerçekleri açıklayarak, eğitim ve ikna yöntemleriyle yaklaşacaklarını ileri süren Devrimci Sol Avrupa Temsilciliği; "Ancak bu yaklaşımımız, örgütümüzü korumayı, yaşatmayı ve devrimci adaleti vaadeden bir peygamber taşı değildir. Tüm bunlardan dolayı bizleri de DK ile aynı kefeye koyma çabası bir örgütün kendini yaşatma, savunma ve adaletini sağlama bağımsızlığını reddetme anlamına gelecektir" yaklaşımında bulunuyor.

Açıklamada TKP/ML bildirisindeki "DK'yi tehdit eden bildiriden ötürü Darbeciler olarak adlandır-

lan gruba karşı da ihtiyatlı yaklaşılacağı vurgusu" da eleştiriyor ve: "Örgütümüz kimseyi tehdit etmemiştir. Tehdit diye yorumlanan olgu DK'nin karşı-devrimci ilan edilmesi veya örgütümüze karşı izlediği suçlardan dolayı sorgulanıp-yargılanması gerekliliğinin belirtilmesi ise, devrimci adaleti bir kez daha düşümeniz gerekir" deniyor. Dursun Karataş'ın suçlarını soruşturma-yargılama yönünde kadrolarının tavrını belirlediğini ve bu tavrı "Devrimci Sol Adaleti"nin sınırlarını aşmaya deniyor. "DK'yi cezalandıracaklarını ifade etmelerinin TKP/ML tarafından ihtiyatlı yaklaşılacak bir tavrı olarak yorumlanmasının" ideolojik-siyasi örgütsel bağımsızlıklarına karşı bir duyarsızlığı ifade ettiği iddia ediliyor.

TKP/ML'nin Darbeciler olarak adlandırılan grubun da benzeri şiddet eylemlerine girişmesi halinde yaptırımlar uygulanacağı biçimindeki açıklaması eleştirilerek; u tip beklenti ve istemde bulunanların herşeyden önce yaşananları yerli-

liğin, örgütsel suçun kendi özgüllüklerinde, taşıdığı anlam konusunda açık yürekli olmalarını bekleriz. Ortada sayısız saldırı, baskın, kundaklama, üç devrimcinin alçakça katledilmesi ve onlarca yaralı vardır. Bunları görmeden genel tespitlerde bulunmak ne bize, ne dostlarımıza; ne bugüne ne de tarihimize hizmet edebilir" deniyor.

Açıklamada, TKP/ML'nin "DK çevresi" hakkında "devrimci safları kin, ateş ve kan sarşın ister gibi bir hali vardır ve geçmişte tanıdığımız Devrimci Sol liderliğinden hayli uzaklaşmış bir liderlik biçimiyle karşı karşıyayız" biçimindeki tespitiyle sorunun özünü ve olumsuzluğun kaynağını kavradığı ileri sürülerek, amaçlarının TKP/ML'yle kısır bir polemige girmek olmadığı gibi ideolojik-siyasi-örgütsel bağımsızlığını zedeleyecek bir tavrı da dayatmak olmadığı vurgulanarak "TKP/ML silahlı mücadele geleceği içinde ve her zaman dost bir örgüt olarak kabul edip dayanışma-güçbirliği çemberini genişletmeye çalıştığımız bir yapıdır" deniyor.

"DK çevresi'nin şiddeti" Basel'de tartışıldı

BASEL,Özgür Gelecek/ Devrimci-Sol'un D.K. çevresinin devrimcilere yönelik şiddet kullanmasını önlemek, hiç olmazsa teşhirini yaparak tecrit etmek amacıyla TKP/ML yurtdışı bürosu tarafından 20 Haziran 1993'te yapılan çağrıyla İsviçre'nin Basel Kentinde devrimci grupların katılımıyla bir panel yapıldı.

27.6.93 pazar günü saat 13.00'te başlayan panele TKP/ML'nin yanı sıra, TKEP, TIKB, EMEK, TKEP-L, MLSPB, TKP/ML Hareketi, Kurtuluş ve Devrimci Partizan'dan temsilciler panelist olarak katıldılar.

Bir TKP/ML taraftarının yönettiği panelin ilk konuşmacısı TKP/ML-YDB panelistiydi.

Konuşmacı: "Devrimci-Sol çevrelerinin yaşadığı bu sorunun bu çevrelerle sınırlı kalmadığını" belirterek "Bu durumun devrimcilere ve halka zarar verdiğini, kitleler üzerinde moral bozukluğu yarattığını, karşı devrimi sevindirdiğini ve karşı-devrimci güçlere provokasyon ve saldırı için bulunmaz bir zemin hazırladığını, eğer önlem alınmazsa bundan halkın zarar göreceğini" açıkladıktan sonra:

"TKP/ML'nin bu tavrı Devrimci-Sol D.K. çevresi tarafından demoji malzemesi olarak kullanılmaktadır" dedi. Birinci turdaki konuşmasını "Tarihte zorun rolü ve kimlere karşı nasıl kullanılacağı; halk arasındaki çelişkilerin çözümünde kullanılacak metodlar" açıklayarak bitirdi.

İçinde yer aldıkları panelin anlamını kavramaktan uzak olan TKEP-L, MLSPB, Devrimci Partizan panelistleri, konuya değinmekten bilinçli olarak kaçma gayretiyle konuşmalarını, Türkiye'nin sosyo-ekonomik yapısı, Kürt ulusu üzerindeki baskılar gibi panellerle alakası olmayan konular üzerinde yoğunlaştırmak; Kurtuluş adına konuşan panelistin sanki karşılıklı çatışmalar varmış türünden genelleyci konuşması da dinleyicileri rahatsız ediyordu.

Kısa bir aradan sonra, dinleyicilerin konuşmacılara sorular yönelttiği ikinci turdaki sorular özellikle Kurtuluş adına konuşan kişiler üzerinde yoğunlaşmıştı. Sorulara yanıt vermektense özellikle kaçınan bu konuşmacı da D.K. çevresine yaranma havası içindeydi.

TKP/ML Hareketi'nin konuşmacısı ise ayrılığın ideolojik olmadığını belirterek iki grubun birleşmeleri çağrısında bulunuyordu.

Devrimci Partizan konuşmacısının derdi ise, bambaşkaydı. Stalin'i savunma adı altında, Stalin'e saldırmakla meşgulüdü.

EKİM ve TIKB konuşmacıları ise, kullanılan şiddetin karşı-devrimci bir şiddet olduğunu vurgulayarak olumlu bir tavrı sergilediler.

Panel, somut çözümlerin üretilmediği bir sohbet toplantısı olmaktan öteye gidemedi.

Doğal muhabirlerimiz

Özgür Gelecek okurlarının buldukları yerlerde, gazetemizin kulağı ve sesi olma sorumluluğunu taşımaları. Bu nedenle, gerek fabrikalardaki işçi eylemlilikleri, işçi kıyımları, polis ve jandarma baskıları, insan hakları ihlalleri ile mücadele alanlarındaki gelişmeleri bize iletmelerini istiyoruz. Her yerden mektupla yer ve tarih belirterek iletme konusunda duyarlı olmaya çağırıyoruz.

Somali'de Mavi Miğferler döktükleri kanda boğulacaktır

5 Haziran 1993 günü, Moğadişu'da General Aidid'in denetiminde olan bir radyo evini ele geçirmek isteyen Unosom 2'ye bağlı Pakistan'lı askerlerle çıkan çatışmada 23 Pakistan'lı ve 30'dan fazla Somali'li öldürüldü. Bu gelişme üzerine, İtalya ve Pakistan'ın çağrısıyla 6 Haziran'da acilen toplanan BM Güvenlik Konseyi oy birliğiyle kabul ettiği 837 sayılı kararında, Somali Birleşik Kongresi Hareketi'nin radyo yoluyla BM kuvvetlerine karşı tahrik edici yayınlarından dolayı şiddetle kınarken, suçluların hemen tutuklanması ve uluslararası mahkemede yargılanmalarını kararlaştırdı. Çatışmanın hemen ertesinde radyoda bir konuşma yapan Aidid BM kuvvetleri'ni sivilleri katletmekle suçladı ve Moğadişu'dan hemen çekilmelerini istedi. "Somali kitlelerinin Sesi" adlı radyoda yayınlanan bir bildiri de "Amerikalıların ülkemiz üzerinde uyguladığı politikanın farkındayız, ama onlara milletimize sahip olduğumuzu ve sonuna kadar kanımızı akıtmaya hazır olduğumuzu öğretmeliyiz" denilirken, BM kuvvetlerinin ülkeyi yeniden sömürgeleştirmeye çalıştıklarını vurgulayan bildiri, BM kuvvetlerinin derhal çekilmelerini isteyerek "Aksi takdirde mesailarımızı kanla yazacağız" tehdidinde bulundu.

Otoden beri, BM şemsiyesi altındaki uluslararası emperyalist koalisyonu, en başta da ABD emperyalizmini en çok rahatsız eden olgu, ulusal kurtuluş mücadelesinin önemli bir propaganda aracı olan radyo istasyonlarının susturulması, Somali'lileri silahsızlandırmadan daha büyük önem kazanmıştı.

Mavi miğfer işgal komutanlığı (UNOSOM 2) bu operasyon için İtalyan ve Pakistanlı birlikleri görevlendirdi. Her zaman riskli operasyonlarda olduğu gibi bu kez de emperyalist ülke birlikleri yerine yarı sömürge ülke askerleri olan Pakistan'lılar ön safa sürüldü. Zaten, kıyıcılıkta nam salmış paralı askerlerden oluşan Pakistan'lılar bu iş için özel olarak seçilmişlerdi.

İşgalin asıl sahibi olan ABD, doğrudan kendisine yönelik bir sal-

dırınmadığı halde UNOSOM 2, işgal komutanlığı dışlayarak misilleme saldırısına girişti. ABD, Fransa, İtalya, İsviçre, Norveç, Almanya emperyalistlerin yanında Türkiye, Pakistan, Hindistan, Mısır, Fas, Tunus, Kuveyt ve Birleşik Arap Emirlikleri gibi yarı sömürge ülkeleri de yer almaktadır.

Somali halkına boyun eğdirmeyi amaçlayan operasyonlar aralıksız sürdürülmektedir. General Aidid'i ele geçirmek için Moğadişu'nun güney kesiminde ev araması yapan mavi miğferliler, direnişi bastırıp denetimini ele geçirebilmek için kıyıcılıkta tereddüt etmemektedirler. Hava ve topçu bombardımanının yanı sıra sokaklarda vahşete varan işkenceler sergilenmektedir. General Aidid'in aynı zamanda evi de olan karargahı çevresinde saldırıları protesto eden Somali'lilere ateş açan Pakistan'lılar 14 Somali'liyi öldürdüler, sayısı kesin olarak bilinmeyen onlarcasını da yaraladılar. ABD emperyalizmi, BM şemsiyesini de bir yana iterek çok kapsamlı bir işgal için hazırlıklar yapmaktadır. Somali'de iyice teşhir olmuş olan ABD emperyalizmi, diğer rakipleri karşısında konumunu koruyabilmek için daha da pervasızlaşmaktadır.

9 Aralık 1992 yılında başlayan işgal aşında, iktidar kavgasında en güçlü durumda olan Aidid'in iktidarı ele geçirmesini amaçlıyordu. İtalyan sömürgeciliği döneminde İtalya'nın Modana Askeri Akademisi'nde eğitim gören Aidid bağımsızlıktan sonra Moskova Askeri Akademisi'ne devam ediyor. Bir dönem Bare'nin yaveri ve güvenlik şefi olan Aidid, Bore'nin en ciddi rakibi olmaya başlayınca gözden düşüp iktidar çevresinden uzak tutuldu. Sürgüne gönderildiği Hindistan Büyükelçiliği'ni bırakıp Etiyopya'ya yerleşen Aidid Moskova'nın da desteğini alarak Bare'ye karşı savaş açtı.

1990 yılında ABD'nin en güçlü adamı olan Bare devrildi. ABD önemli bir etki alanını kaybetmekle yüz yüze geldi, iyice telaşlandı. Çünkü, Aidid yalnız Rusya ile içli dışlı değildi, aynı zamanda İran'la

çok iyi ilişkileri olan Sudan'ın dinci yönetimi ile de çok iyi ilişkileri içindeydi. Aidid'in iktidarı ele geçirmesi durumunda ABD emperyalizminin, özellikle de petrol tekelininin hayati çıkarları tehlikeye girebilirdi. ABD'nin son operasyonları BM kuvvetler komutanlığını dışlayarak emrivaki yaparak sürdürmesindeki asıl telaş da budur. Aidid'in uluslararası kamuoyunda meşruluk kazanmasını engellemek için her türlü dalavere çevrilmektedir. Aidid'in karşısında çıkarabileceği bir alternatif güç olmadığı için, işgal rejimi içinde yerli bir kukla hükümet oluşturmak için yeni manevralara girişecektir. Somali'lilerin Nazi dedikleri Butros Galli işgalin ilk günlerinde böyle bir planın

uygulanabileceğini vurgulamıştı.

Emperyalistlerin, insani yardımlar adı altında gizledikleri saldırılarına karşı uluslararası proleteryanın tutumu ne olmalıdır? Her şeyden önce emperyalist işgal ve haksız savaşlara karşı güçlü bir uluslararası anti-emperyalist cephe, proleter cephe örgütlemek en acil görevlerdendir. Özellikle küçük burjuva pasifizmini insanlık adına yedeğine alan emperyalist burjuvazinin bu çevreler eliyle, emperyalist politikalarının haklılık kazandırma girişimlerine karşı mücadele edilmelidir. Küçük burjuva pasifizminin, emperyalist saldırganlığı meşru kılan özü açığa vurulmalı ve savaşın sınıfsal niteliğini yadsıyan, barışçı proleteryanın sınıf çıkarlarına tabi

kılmayan her türlü barışçılık son tahlilde emperyalizmin saldırgan eylemlerine hizmet ettiği vurgulanmalıdır. Özellikle de Saraybosna'dan müslüman boşnakları daha çok hedeflenen etnik temizlik eylemleri karşısında insanlık adına emperyalist müdahaleye çanak tutan küçük burjuva pasifizminin emperyalist savaşlarla olan bağı, tam da bugünkü Somali gerçeğinde teşhir ve tecrit etmeliyiz. Haklı bir direniş içinde olan Somali halkı ve ona karşı haksız ve yağmacı bir savaş yürüten uluslararası emperyalist koalisyonun yeni sömürgecilik saldırganlığı ciddi kampanyalarla mahkum edilmelidir.

Zafer Somali halkının olacaktır!



Elleri üzerine basıp ayağa doğrulan Somali halkını mavi bereliler de yıldıramayacak

Fransız emperyalizmi kendi mahkemesinde yargılandı

Fransız devleti uluslararası kamuoyunda "demokrasi ve özgürlüklerin beşiği" olarak bilinir. Emperyalist propagandalarla kamuoyunu yanıltıp çıkarları gereği çeşitli ülkelerdeki insan hakları ihlallerine karşı çıkıp bazı dönemlerde kampanyalar da açar. Özellikle Doğu Avrupa ülkelerindeki gelişmelerde kendi sistemlerini alternatif göstererek insan hakları savunucusu kesilmişlerdir. Yine 12 Eylül Askeri faşist diktatörlüğü döneminde siyasi çıkarları gereği, dönem dönem Türkiye'deki uygulamaları "protesto" edici tavırlar sergilemiştir. Dünya kamuoyunu aldatıcı bu tavrın iki yüzü bir politika olduğu açıkça ortadadır. Fransız emekçileri de bu ikiz yüzlü politikaları bilmekte ve yaşamaktadır.

Uzun bir zamandan beri Fransa cezaevinde tutuklu bulunan

TKP/ML taraftarları, 15 Haziran'da mahkemeye çıkarıldılar. Tam 20 aydır Paris Cezaevinde bulunan ve Fransız polisinin uygulamaları ile Fransa adaletinin adaletsizliğini yaşayan tutuklular, bu süre içinde cezaevinde insanlık dışı birçok uygulamalara maruz kalmışlardır. Fakat, boyun eğmeyip cezaevinde militanca bir mücadele vermişlerdir. 20 Ay gibi uzun süre içinde davaları sürekli ertelenmiş ve mahkemeye çıkartılmamışlardır. Cezaevinde hücre tipi odalarda tutulmuş, gazete, kitap vb. en doğal ihtiyaçları uzun tartışmalar ve dışı dışı mücadeleler sonucunda, sınırlı bir şekilde alınmaya başlanmıştır. Cezaevi yönetiminin bu kadar keyfi uygulamalar içinde olmasının bir nedeni de bugüne kadar örgütlü bir mücadelenin olmaması ve tutuksalardan dışarıdan da yeterli des-

teği görememesidir. Böylece cezaevi yönetimi keyfi uygulamalarını, sistemli bir şekilde (psikolojik yapıp-ratma, çökertme, uysallaştırma, düzene adapte etme vb. uygulamaları) sürdürülmüştür. Tutuklular, TKP/ML'nin ideolojik-siyasi düşüncelerinden aldıkları güçle cezaevlerinde de boş durmamışlardır. İnsanları orada da devrimci mücadele mücadelesine devam etmişlerdir. Fransız cezaevleri daha çok uyuturucu vb. suçtan içeri düşen Türk, Kürt, Arap ve Afrikalıyla doludur. Bu insanların düzenin pisliklerinden arındırma mücadelesi veren devrimci tutuksal, sınırlı bir şekilde de olsa özellikle Türk, Fransız ve İspanyol devrimcileriyle ilişkilerini sürdürmüşler ve bugün gelinen aşamada belli kazanımlar elde etmişlerdir. Savcının 6'şar yıl ceza istemiyle

süren davada mahkeme heyeti ve savcı karşılığında pişmanlık gösterip af dileyen esirler yerine; Fransız mahkemeleri ve Fransız emperyalizmini yargılayan, başı dik, yaptıklarından gurur duyan, diğer tutuklulara hiç de benzemeyen bu insanların görünce oldukça şaşkırdılar. Tarihin akışını tersine çevirmek isteyenlere bedenleriyle, bilinç ve cesaretleriyle set çekenler herkes birkez daha taniş olmuştur. İnancıları, uğruna baş koydukları düşünce ve görüşleri, birkez daha, Fransız burjuvazisinin önünde savundular. Asıl yargılanması gerekenlerin, birkez daha yargıç rolünü oynadıkları duruşmada, bugünün sanıklarının yarımın yargıçları olacakları günlerin geleceğini ve bunun Türkiye'nin topraklarında rahatça görülebileceğini gösterdiler. Güçlerini, çeşitli milliyetlerden

emekçi halkımızın zulme, zorbalığa, sömürüye ve her türden karanlığa karşı verdikleri mücadeleden alan devrimci tutuksal, Avrupa'nın emperyalist burjuvazisinin kendilerini yargılayamayacağı haykırışlarıdır. Mahkeme salonunda bulunan izleyicileri oldukça etkileyen savunmalarında "Sizler, T. Kürdistanı'nda yapılan soykırım ve katliamların suç ortağısınız. Sizin verdiğiniz silahlarla hergün onlarca insanımız katlediliyor. Siz ve Türk hakim sınıfları tarih önünde yargılanacaksınız" diyerek faşizmi ve emperyalizmi teşhir eden sözlerini "Kahrolsun Faşizm ve Emperyalizm", "Yaşasın Partimiz TKP/ML" sloganlarıyla bitirdiler.

Mahkeme, davayı birkez daha sürmücmeye bırakmak amacıyla, karar dışmasını 6 Temmuz'a erteledi.



ZULFÜ YILDIZ
1953-1993

Ey canevinden vurulmuş
toz duman olmuş bacılar!
inanın oğullarınıza kök
oldular Onlar
Sade kök/Kan suratlı
taşlar altında
Karışmadı torağa
dağılmış kemikçikleri
Ağzları sırır hâlâ
Kuru barut
ve demir bir okyanus gibi
Tütüşler hâlâ! Ben
öldüm der yumrukları
Yukarı kalkık
yumrukları...

Belçika'dan TKP/ML
taraftarları



Ağadede SARIKAYA
(Dede-Zafer)

9 Mayıs 1993 Fatih THKP-C/HDÖ Savaşçısı
Almanya'dan kurtuluş cephesi dergisi adına Adem Sucu-Bayrampaşa
Sağmalcılar Cezaevi'nden THKP-C/HDÖ tutukluları adına Tuncay Kuşbaş,
Memet Çiftçi-Ankara Cezaevi'nden-THKP-C/HDÖ tutukluları adına,
Muhlis Özgül-İstanbul'dan yoldaşları adına, Özgür, İlkay, Bahadır, Ahmet,
Hakan-Kocaeli'den, yoldaşları adına, Sema, Recep Zonguldak, Bursa,
Malisa, Bahadır, Adana, İçel'den Kurtuluş Cephesi okulları

Vurulanlar dövüşerek düştüler.
Onlar emekçi halkın kalbine ruhuna
gömüldüler.
Her engubede düşen gerillanın kanı devrim
fırtınası yaratır.
Onlar Kurtuluşa kadar savaş şiarını kanlarıyla
yazdılar.
Yolumuz devrim yolunda şehit düşenlerin
yoludur.

Emekçi Kadın Kurultayı'nı
yapıyoruz

EMEKÇİ
KADINLAR
KURULTAYI'nda

SESİMİZİ
YÜKSELTELİM!

Caferağa Spor Salonu
KADIKÖY/İSTANBUL

10-11 Temmuz 1993
Saat: 10.00-22.00

BİRİNCİ TİYATRONUN SON SAHNELERİ VEYA

Azerbaycan üzerindeki oyunlar

Rus Sosyal Emperyalizminin çöküş arefesinde, Azerbaycan'ın Dağlık Karabağ bölgesinde Ermenistan'ın hak iddia etmesiyle beraber, Azerbaycan'ın başkenti Bakü yakınında meydana gelen Azeri-Ermeni çatışması sonucu Rus ordusu olaya "hakem" rolüyle müdahale etti, ama otuz insan ölmüştü bile. Ertesi yıl resmi açıklamalara göre 91 kişi ölü ve 1600 kişi yaralanırken, Rus parlamentosu "bölgenin Azerbaycan'a ait olduğu" yolunda karar verir. Bu kararın ne kadar ikiyüzlü bir karar olduğu dana sonra ortaya çıkacaktır.

Azerbaycan 25 Aralık 91'de bağımsızlığını ilan eder ve ermenilerle çatışma resmen ilan edilmemiş fakat milisler arasında yürütülen bir savaşa dönüşür.

Savaşın tarihi köklerini bulabilmek için sonuçlardan değil nedenlerden hareket etmek gerekir. Sosyalist SSCB'de pazar sorunu yoktu çünkü pazar sorunu kapitalizmin sorunudur. 1956 sonrası modern revizyonist Kruşçev ve hemparalının iktidarı komünistlerden gassetmeleriyle, ekonomi kapitalizm temelinde restore edildi. Bu arada ekonomik olarak daha güçsüz olan ve siyasi olarak modern revizyonizme karşı silahsız Doğu Avrupa, Balkanlar ve çevredeki küçük cumhuriyetler yarı-sömürgeleştirildi. Kapitalizm pazar arayışını ve eşitsiz gelişimi getirir.

Azerbaycan iktisadının temelini tarım ve hayvancılık oluşturmaktadır. Güneyde Lenkoran ovasında çay, pirinç, tütün ve turunçgiller yetiştirilir. İç ve kuzey bölgelerdeki ovalarda ise tahıl tarlaları, üzüm bağları ve meyve bahçeleri bol ürün verir. Azerbaycan'ın yıllık petrol üretimi ise 25 milyon tonu (yaklaşık 7 milyon varil) geçer. Ermenistan'ın ise topraklarının verimsizliği bir yana doğal gaz hatları ve petrol ihtiyacı büyük oranda Azerbaycan'ın denetimindedir. İşte Azeri egemenleriyle kendileri arasındaki bu dengesizlik Ermeni egemen sınıflarını Dağlık Karabağ üzerinde hak iddia etmeye götürdü. (Böylece hem petrol ve doğal gaz denetimi Azerbaycan denetiminden çıkarılacak hem de hayvancılık ve tarıma elverişli araziler ele geçirilecekti). Daha önce de Ermeni egemen sınıflarının bu talepleri vardı. Fakat Rus emperyalistlerinin merkezi otoritesi çok yoğundu ve ekonomik krizleri şidiki boyyatta değildi.

İşte 80'li yılların sonlarında Rus



Ebulfeyz Elçibey



Hüseynov, Elçi bey gibi sadece basit bir piyondur. Bu piyonun görevi Azerbaycan halkı üzerinde hangi kliğin diktatörlük kuracağını netliğe kavuşturmasıdır. Piyonlar için savaşmak size ne kazandıracak!

imparatorluğunun ekonomik ve siyasi sarsıntıya girmeleriyle yarı-sömürgeleri üzerindeki otoriteleri de aşındı. Ortaya çıkan bu "boşluk", Doğu Avrupa ve Balkanlar'da olduğu gibi Kafkaslar'da da küçük cumhuriyetlerin egemen sınıflarının "bağımsız" ve "yayılmacı" siyasetlere girmelerinin önünü açtı.

"DEMOKRATİK" TEZGAHLAR

Rus imparatorluğu ekonomik ve siyasi olarak büyük sarsıntılar geçirdi. ABD ve Batılı emperyalistler küçük cumhuriyetlerin ilan ettikleri "bağımsızlık"ları derhal desteklediler. Amaçları tabiki demokrasi düşkünlükleri değildi. Tersine bu cumhuriyetleri ekonomik ve siyasi abluka altına almaktı. Balkanlar'da ve Doğu Avrupa'da bu amaçlarına ulaşılar. Ancak Kafkaslar'da tüm başarıya ulaşmış değiller.

Rus egemen sınıfları, siyasi ve ekonomik çöküntülerini, merkezi ordularını koruyarak ve daha "planlı" ekonomik girişimlerle telafi etmeye çalıştılar, çalışıyorlar. Ve Kafkaslar'da hala söz sahibidirlen.

Rus ordusu Kafkaslar'da açıkça barınmazdı. Zira bölgedeki tüm cumhuriyetlerle siyasi-ekonomik çatışmalara hem de "isyancılar"la mücadele etmeye zorunlu kalacaklardı (tıpkı Afganistan gibi ve sonuç ortadadır). O halde yakın cumhuriyetlerin aralarındaki anlaşmazlıkları körükleyerek onların otoritelerinin zayıflatmak ve "hakem" rolüne soyunarak çıkar sağlamak gerekliydi. Eski Rus Sosyal emperyalizminin politikası bu değildi. O dönemde Rus egemenleri "sosyalizm" maskesi altında, merkezi otoriteyi yoğunlaştırarak ve doğrudan askerî müdahaleyle halkları yerinden götürüyordu. Ama

Yeltsin Gorbaçov'un yenilgisinden ders çıkardı ve Yeni Dünya Düzeni'nin mucitleri Batılı emperyalistlerin taktiklerini çabucak kaptı. Ordu zaman zaman müdahale edecek, hatta fiili olarak bir tarafı tutacak ama esas gücünü sınırlarda bekletecekti.

Bakü'deki ilk çatışmalarda Rus ordusu hakem rolünü oynadı. Milisler arasındaki çatışmalarda Ermeni milislerin arasında fiili olarak yer alırken, diplomatik olarak Rus parlamentosu Dağlık Karabağ'ın Azerbaycan'a ait olduğuna karar verdi. 91'de Azerbaycan bağımsızlık ilan etti ve bir yıl sonra Rus yanlısı devlet başkanı Muttalibov görevden alındı. Azeri Ulusal Meclis'i Muttalibov'u indirirken yerine Elçibey'i devlet başkanı atamıştı.

Bu arada Batılı emperyalistler ve ABD boş durmuyordu. Elçibey sürekli ermenileri yeneceklerinden dem vururken, ABD, Kafkaslar'a yatırım yapılması amacıyla Türkiye köprüsüne 2 milyar dolar para pompaladı. Bu arada sürekli körüklenen Türk milliyetçiliğinde sebat eden Azeri ve Türk egemen sınıfları, "kavl-ü karar" olunca, Rus ordusu TC'nin olası müdahalesine seyirci kalmayacağını açıkladı. İngiliz British Petroleum şirketi (şu ünlü BP) ise Azerbaycan petrol rezervlerine el atmak için protokoller imzalamakla meşguldü.

SON GELİŞMELER ÜZERİNE

Gazetemizin üçüncü sayısında, "Azeri Egemenleri Neden Korkuyor" başlığı altında şunları yazmıştık "Başkent Bakü Azerbaycan'ın batı ucunda yer aldığı halde, burada geceyarısından sabah 05 00'a kadar sokağa çıkma yasağı ilan edilmiştir. Bakü adeta kuşatılmış, askerler kontrol noktaları oluşturarak halkın dikkatli olduğu bir ortamda, halkın özel izin olmaksızın başka yöre ge-

deniyor."

Bunlar zoraki savaşın sonuçlarıydı ve Azeri egemen sınıfları arasındaki krizin işaretleriydi. Hüseynov'un Bakü'ye yürümesi ve Elçibey'in Nahçıvan yakınlarındaki kendi köyü Keleci'ye kaçmasıyla, arabulucu Aliyev hükümet sözcüsü haline geldi. 22 Haziran'da iki kez iktidardan uzaklaştırılan ve Rus yanlısı eski devlet başkanı Muttalibov Bakü'ye geldi. 23 Haziran'da ise Hüseynov, Elçibey'e 2 gün süre vererek istifa etmesini istedi. Bu arada Elçibey, Başkente mitingler yaptırarak pazarlık gücünü sergilemeye çalışıyor. Yine 23 Haziran'da bir rastlantı olması gerek, Ermenistan, kurduğu Karabağ devletinin tanınmasını istedi.

Bu savaşta emperyalistlerin hep iki ata oynadığı kesindir. ABD aracılığıyla Türkiye Azerbaycan'ı destekledi ve para pompaladı. Ama aynı zamanda ineciklik'ten kalkan yabancı uçaklar Ermenistan'a son ana kadar silah taşıdılar. Rusya Dağlık Karabağ'ın Azerbaycan'a ait olduğunu "onaylarken", Muttalibov'u geri göndermek üzere arka cepheye çekerken Ermeni milislerine ve ordusuna asker ve danışmanlar sağladı.

Durum göstermektedir ki, Hüseynov, Azeri medyasının ilan ettiği gibi bir kahraman değil, Elçibey gibi sadece basit bir piyondur. Bu piyonun görevi Azerbaycan halkı üzerinde hangi kliğin diktatörlük kuracağını netliğe kavuşturması için Bakü'ye yönelmektir.

Gelecek için ise şunları rahatlıkla söylemek mümkündür: oluşturulacak resmi kurumlar (hükümet, meclis veya devlet başkanlığı) için oynanan oyunların son kartları açılmaktadır. Emperyalistler (Rusya, ABD ve İngiltere), gerekirse piyonlarının sürdüreceği silahlı pazarlıklarla kendi ağırlıklarını koyacak ve Ermeni egemenlerinin ilerleyişini koz olarak kullanacaklar-

dır. Bu oyun birinci tiyatronun son sahnesidir. İkinci tiyatronun zeminini tüm Kafkasyadır. Senaryosu ise daha çok kan, açlık ve sefalet ve sonuç olarak emperyalist rekabete hizmettir.

SAVAŞ HALKLARA NE VERDİ

Savaş, Azerbaycan halkına 3000 ceset, 500.000 mülteci verdi. Azerbaycan egemenleri kaybedeceklerini bile bile savaştılar. Ekonomik bağımlılık ve işsizlik arttı. Sadece ABD'ye 2 milyar doların üzerinde borçları var.

Ermeni egemen sınıfları ise Karabağ'ı halkların kanıyla satın aldılar. Karabağ savaşında 25 000 halk çocuğu öldü, 93 kişide savaş nedeniyle 300 000 kişi açlık ve öümle karşıya kaldı. (Yakacak gazın 7 litresinin fiyatı ortalama aylıkların üzerinde seyrediyor) günlük ekme payı 250 gram. Bu pay, 2. Dünya Savaşı sırasında, ABD, İngiltere ve Rusya dokuması "demokrasi" örtüsüyle şirin gösterilmeye çalışıldığı bir savaştır. Her iki ülke halkları birbirleriyle ve yayılmacı amaçlar uğruna değil fakat sosyalizm için ve kendi egemen sınıflarına karşı; halk bir savaşı, bağımsızlık ve halk iktidarı için bir savaşı, halk savaşı inşa etmelidirler. Aksi halde onlar da emperyalizmin objektif piyonları olmayı sürdürecektirler.

Sonuç olarak; Hüseynov Başbakan ve başkomutan oldu. Türkiye ile yapılan eski sözleşmeleri iptal etti ve TC. vatandaşlarına vize uygulamayı başlattı.